

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 12-18 พฤศจิกายน 2568

‘ข้าวไทย’ โคม่า! พ่ายเวียดนามยับ ต้นทุนสูงผลผลิตต่ำ 14 ปี 4 รัฐบาลสูญ 1.3 ล้านล้านบาทยังย่ำกับที่

KEY POINTS

- ข้าวไทยเผชิญวิกฤตความสามารถในการแข่งขันถดถอย โดยมีต้นทุนการผลิตสูงกว่า (7,200-7,500 บาท/ตัน) และผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่า (370-600 กก./ไร่) เวียดนามอย่างชัดเจน
- นโยบายประชานิยมของรัฐบาลในช่วง 14 ปีที่ผ่านมา ใช้งบประมาณกว่า 1.3 ล้านล้านบาท แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างได้ ทำให้ชาวนาไม่พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต
- เวียดนามมีความก้าวหน้าในการพัฒนาพันธุ์ข้าว โดยเฉพาะข้าวพื้นนุ่มที่ให้ผลผลิตสูงและเป็นที่ต้องการของตลาดโลก ขณะที่ไทยยังขาดการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวอย่างจริงจัง
- ราคาข้าวเปลือกในประเทศตกต่ำอย่างหนัก สวนทางกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทำให้ชาวนาประสบภาวะขาดทุนและมีความเสี่ยงสูงในการประกอบอาชีพ

วิกฤต “ข้าวไทย” กลับมาอีกครั้ง เมื่อข้อมูลล่าสุดชี้ว่าผลผลิตต่อไร่ของชาวนาลดลงต่อเนื่อง ขณะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นสวนทางรายได้ ราคาข้าวเปลือกในประเทศตกต่ำ และราคาส่งออกอยู่ในระดับต่ำสุดในรอบกว่า 15 ปี ส่งสัญญาณชัดว่าความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมข้าวไทยกำลังถดถอยอย่างหนักในตลาดโลก

รองศาสตราจารย์สมพร อิศวิลานนท์ อดีตนักวิชาการอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ เปิดเผยกับ “ฐานเศรษฐกิจ” ว่า ช่วง 14 ปี ใน 4 รัฐบาลที่ผ่านมา (รัฐบาลยิ่งลักษณ์, รัฐบาลพลเอกประยุทธ์, รัฐบาลเศรษฐา, รัฐบาลแพทองธาร) นโยบายข้าวของรัฐบาลยังคงวนเวียนอยู่กับประชานิยมรูปแบบเดิม ทั้งโครงการจำนำข้าว ประกันรายได้ และเงินอุดหนุนตรงสู่ชาวนา เช่น แจกไร่ละพัน รวมใช้เม็ดเงินไปแล้ว 1.2-1.3 ล้านล้านบาท ซึ่งแม้จะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า แต่กลับกลายเป็นกับดักนโยบายที่ทำให้ชาวนาไทยจำนวนมากไม่พัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ไม่เพิ่มประสิทธิภาพ และไม่ปรับตัวให้สอดคล้องกับการแข่งขันโลก

ในขณะที่ประเทศคู่แข่งอย่างเวียดนามและอินเดียเร่งยกระดับคุณภาพพันธุ์ข้าวและระบบการผลิตสมัยใหม่ จนสามารถส่งออกข้าวราคาดีกว่าและมีต้นทุนต่ำกว่า ไทยกลับยังติดหล่มระบบอุดหนุนที่ไม่ยั่งยืน ซึ่งกำลังกลายเป็นระเบิดเวลาของเศรษฐกิจฐานรากและความมั่นคงทางอาหารของชาติ

ผลผลิตข้าวไทยต่ำสุด

ปัจจุบันข้าวเปลือกเจ้าที่เกษตรกรเคยขายได้ในปีที่ผ่านมา 1 หมื่นบาทตัน ๆ ต่อตัน ปัจจุบันลดลงเหลือไม่เกิน 8,000 บาทต่อตัน แต่หากเป็นข้าวเกี่ยวสดความชื้นสูงจะขายที่ระดับ 5,000-6,000 บาทต่อตันเท่านั้น ซึ่งราคาในระดับนี้ชาวนาอยู่ไม่ได้ เพราะต้นทุนการผลิตสูง โดยเฉลี่ยชาวนาไทยมีต้นทุนการผลิต (ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าปุ๋ย ค่ายา ค่าเก็บเกี่ยว และอื่น ๆ) 7,200-7,500 บาทต่อตัน เทียบกับคู่แข่ง เช่น เวียดนามมีต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 6,000 บาทต่อตัน อินเดียเฉลี่ย 5,000 บาทต่อตัน

ขณะที่ผลผลิตต่อไร่ของไทยต่ำเฉลี่ย 370-600 กิโลกรัม (กก.) ต่อไร่ ถือว่าต่ำสุดในอาเซียน เทียบกับเวียดนามผลผลิตเฉลี่ย 800 กก./ไร่หรือมากกว่า 1 ตันในบางพันธุ์ อินเดีย 700-800 กก./ไร่ เทียบศักยภาพต้นทุน

และผลผลิตต่อไร่แล้ว ชาวนาไทยมีทั้งเสมอตัว ขาดทุน หรือมีกำไรเพียงเล็กน้อย ส่วนที่ยังมีกำไรมาจากการใช้สายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง และมีวิธีการในการลดต้นทุน ทำให้ในวันนี้อาชีพทำนามีความเสี่ยงและเปราะบางมาก มีโอกาสที่จะตกขอบ หรือยากจนลงไปเรื่อย ๆ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รายได้เฉลี่ยของคนไทยติดกับดักรายได้ปานกลางตลอดช่วงที่ผ่านมา

“ข้อเสนอแนะในระยะกลางและในระยะยาวที่จะทำให้ชาวนาไทยอยู่รอด อาทิ การทำโซนนิ่งพื้นที่ทำนาไปสู่การทำไร่นาสวนผสม ซึ่งจะทำให้ชาวนามีรายได้เป็นรายเดือน ไม่ใช่แค่ตามฤดูกาลผลิต ตัวอย่างเช่นในเขตดำเนินสะดวก บ้านแพ้ว มีการทำสวนผลไม้หรือปลูกพืชผักกิมมิ่งน้ำ ก็สามารถเก็บขายและมีรายได้เป็นรายสัปดาห์ได้”

ต่อมาคือการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) พันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตสูงโดยรัฐบาล ซึ่งล่าสุดมีพันธุ์ข้าวพันธุ์ใหม่ที่มีการรับรองและให้ผลผลิตสูง (มากกว่า 800 กก.ต่อไร่) เช่น กข113, กข117, กข119 จะต้องเร่งผลิตเมล็ดพันธุ์ให้เพียงพอความต้องการของชาวนา ทั้งนี้ หากมีพันธุ์ข้าวที่ดี ให้ผลผลิตสูงเหมือนประเทศจีน เพื่อตอบสนองความต้องการของชาวนา และใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย ต้นทุนต่อหน่วยก็จะลดลง ชาวนาจะมีรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ต้องเร่งปรับโครงสร้างเพื่อรองรับการผลิตข้าวคาร์บอนต่ำ ที่เป็นทิศทางอนาคตของโลกที่ช่วยลดโลกร้อน ซึ่งจะช่วยให้ไทยขายข้าวในตลาดโลกได้ราคาสูงขึ้น นอกจากนี้ต้องพัฒนาทุนมนุษย์ในการ Re-skill ให้ชาวนาที่เวลานี้อายุมีอายุมากสามารถใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตได้

ข้าวพันธุ์เวียดนามเหนือไทย

สอดคล้องกับรองศาสตราจารย์ ดร.อัถพ์ พิศาลวานิช ผู้เชี่ยวชาญเศรษฐกิจระหว่างประเทศและอาเซียน ที่เผยว่า ในเรื่องของพันธุ์ข้าวที่ปัจจุบันตลาดผู้บริโภคส่วนใหญ่ในตลาดโลกให้ความนิยมข้าวพันธุ์นุ่มมากขึ้น ซึ่งในส่วนของไทยต้องเร่งพัฒนาสายพันธุ์ข้าว และผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์นุ่มที่ตอบโจทย์ชาวนาในเรื่องให้ผลผลิตสูง ช่วยให้ชาวนามีรายได้เพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ จากข้อมูลล่าสุดจากฐานพันธุ์กรรมของกรมการข้าว พันธุ์ข้าวไทยมีมากกว่า 200 สายพันธุ์ มีการแบ่งข้าวออกเป็น 7 ประเภท เช่น ข้าวนาสวนไวต่อช่วงแสง ข้าวนาสวนไม่ไวต่อช่วงแสง ข้าวขึ้นน้ำ เป็นต้น จากข้าวทั้ง 7 ประเภท เป็นข้าวพันธุ์นุ่มสัดส่วน 10-20% ของจำนวนสายพันธุ์ทั้งหมด หรือมีประมาณ 40 สายพันธุ์ อาทิ สายพันธุ์ กข79, กข97, กข99, กข43 (ค่าน้ำตาลต่ำ), กข103, กข105, กข107, กข109 เป็นต้น

เทียบกับเวียดนามมีสายพันธุ์ข้าวมากกว่า 1,000 สายพันธุ์ ในจำนวนนี้มีสายพันธุ์ข้าวพันธุ์นุ่ม 50% ของสายพันธุ์ทั้งหมด อาทิ พันธุ์ ST24, ST25, ST20 และ KDM (Khao Dawk Mali) เป็นต้น โดยพันธุ์ข้าวเหล่านี้ของเวียดนามให้ผลผลิตสูงเฉลี่ย 960 กก.ถึง 1.3 ตันต่อไร่

“นโยบายข้าวไทยต้องเปลี่ยนจากที่ผ่านมา มีการแทรกแซงราคาข้าว จำนำข้าว มีการพัฒนาสายพันธุ์แต่มีปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะไม่ตอบโจทย์ชาวนาและตลาดส่งออก บววิจัยข้าวมีน้อย ไม่จริงจังกับการลดต้นทุนการผลิต ข้าวคาร์บอนต่ำก็ไม่จริงจัง ส่งผลให้ห่วงโซ่การผลิตข้าวเป็น ‘เบี้ยหัวแตก’ เทียบกับเวียดนาม รัฐบาลเขาไม่แทรกแซงราคาข้าว มีการพัฒนาสายพันธุ์ต่อเนื่อง เพิ่มบววิจัยข้าวมากขึ้นทุกปี มีนโยบาย 3 ลด 3 เพิ่ม (ลดค่าปุ๋ย ค่ายา ค่าเมล็ดพันธุ์ เพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้) มีนโยบายและขับเคลื่อนข้าวคาร์บอนต่ำที่เป็นรูปธรรม ขณะที่ห่วงโซ่การผลิตข้าวของเขาเป็น One Team ทำให้การขับเคลื่อนมีประสิทธิภาพมากกว่าไทย”

ชวณาระมราคาช้าวดิ่งหนัก

ดำนนายปรามอทย เจรญคิลป์ นากสมคามชวณาและเกษตรกรไทย กล้าวว่า เวล่านีราคาช้าวเปลือกที่ เกษตรกรขายได้ตกต่ำลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ โดยช้าวเปลือกเจ้าที่เกษตรกร ขายได้อยู่ที่ 4,500-6,000 บาทต่อตัน สูงสุดไม่เกิน 7,000 บาทต่อตัน (ขึ้นกับค่าความชื้น) จากช่วงเดียวกันของปีที่ แล้วยขายได้ที่ 11,000-12,000 บาทต่อตัน ถือว่าราคาลดลงมากกว่าครึ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลจากไทยส่งออกช้าวได้ปริมาณ ลดลง และในราคาทีลดลง หลังอินเดียกลับมาส่งออกช้าวชว และหลายประเทศที่เป็นลูกค้าของไทย เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ลตหรือไม่นำเข้าช้าวในปีนี

“สถานการณ์ราคาช้าวตกต่ำอยากให้รัฐบาลช่วยแก้ไขเร่งด่วน เพราะไม่เช่นนั้นจะเป็นปัญหาต่อเนื่องไปถึง ปีหน้าทีราคาอาจลดลงอีก เพราะเวลานี้น้ำท่าสำหรับการทำนามีมาก และเขื่อนส่วนใหญ่มีน้ำเต็ม ซึ่งจะทำให้ผลผลิต ช้าวในปีหน้าคาดว่าจะมากขึ้นอีกจากปีนี ในส่วนของช้าวคาร์บอนต่ำก็เห็นด้วยหากภาครัฐจะเร่งดำเนินการ โดยต้อง มีการจัดโซนนิ่ง เนื่องจากการทำนาในรูปแบบนี้ต้องมีการใช้น้ำมาก เพราะทำแบบเปียกสลับแห้ง หากทำได้จะขาย ได้ราคาพิเศษ บวกขายคาร์บอนเครดิตได้อีก จะเป็นทางเลือกที่ดี”

สั่งลุย “ช้าวคาร์บอนต่ำ” ล้านไร่

ขณะทีนายอานนท์ นนทรีย์ อธิบดีกรมการช้าว เผยว่า โครงการช้าวคาร์บอนต่ำเป็นหนึ่งในเรื่องสำคัญที กรมการช้าวจะเร่งขับเคลื่อนตามนโยบายของร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี และนาย นเรศ อารงค์ทิพยคุณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป้าหมายเบื้องต้น 1 ล้านไร่ เพื่อส่งเสริมการ ปลุกแบบเปียกสลับแห้ง ลดปุ๋ยเคมี ใช้น้ำอย่างประหยัด ลดต้นทุนอย่างน้อย 10% และเพิ่มผลผลิต 20% เมื่อได้ผลผลิตช้าว คาร์บอนต่ำแล้ว เกษตรกรจะขายช้าวได้ในราคาสูงกว่าราคาตลาด 500 บาทต่อตัน

ทั้งนี้ จาก 1 ล้านไร่ จะได้ช้าวเปลือกประมาณ 5 แสนตัน เมื่อผ่านกระบวนการสีแปรเป็นช้าวสารเต็มเมล็ด จะอยู่ที่ประมาณ 2.5 แสนตันช้าวเต็มเมล็ด อีก 15% ปลายช้าวหัก ปริมาณ 75,000-1 แสนตัน หากส่งออกในรูปแบบ กลุ่มช้าวหอมไทย คิดเป็นมูลค่า 5,000 ล้านบาท สามารถขายคาร์บอนเครดิตได้ 520 ล้านบาท รวม 5,520 ล้านบาท ถือเป็นการเริ่มต้นช้าวคาร์บอนต่ำของไทยอย่างจริงจัง เมื่อมีผลผลิตออกมาแล้ว ลูกช้าวจะมีหลากหลายทีได้รับการ รับรองจากหน่วยงานมาตรฐานว่าเป็นช้าวคาร์บอนต่ำด้วย

“จากนี้ไปเมื่อเกษตรกรสมัครเข้าร่วมโครงการผลิตช้าวคาร์บอนต่ำ จะมีการกลั่นกรองอย่างรอบคอบ เพื่อ ป้องกันความซ้ำซ้อนกับโครงการอื่น และสร้างความโปร่งใสในการบริหารจัดการข้อมูลลดคาร์บอนทีมีมาตรฐานและ ความน่าเชื่อถือในตลาดโลก พร้อมทั้งยกระดับรายได้ของเกษตรกรไทยเพื่อความยั่งยืน โดยจะดำเนินการจัดตั้งทีม ทำงานวิจัยร่วมกันในรูปแบบสมพันธ์หรือสมาคม เมืองค์ประกอบ ได้แก่ นักวิชาการจากภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบัน/กลุ่มเกษตรกร เพื่อดำเนินการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ช้าวตามทีสมาคมฯ ได้ให้ข้อมูล และกรมการช้าวภายใน 2 ปี มีผลผลิตต่อไร่สูง 1,200-1,300 กิโลกรัมต่อไร่”

เอกชนรอท่าตลาด ชีต้องมี 6 ล้านไร่

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกช้าวไทย กล้าวว่า ในการท่าตลาดช้าวคาร์บอน ต่ำ ในแง่การส่งออก ช้าวต้องมีปริมาณเพียงพอ ต้องมีพื้นที่ปลุกอย่างน้อย 5-6 ล้านไร่เป็นอย่างต่ำ ซึ่งในเบื้องต้น เป้าหมายที 1 ล้านไร่ยังน้อยเกินไป ขณะที่เวียดนามมีแผน 6 ล้านไร่นำร่องผลิตช้าวคาร์บอนต่ำอย่างจริงจัง ใน เบื้องต้นยังไม่สามารถไปนำเสนอขายได้ เพราะหากมีการท่าตลาด จะมีปัญหาไม่มีของส่งให้กับลูกค้า

นายจาร์ก กมลอินทร์ ประธานกรรมการกลางศูนย์ข้าวชุมชนระดับประเทศ กล่าวว่า จากปริมาณน้ำในเขื่อนในเวลานี้มีมากกว่าฝนดี คาดว่าในฤดูกาลหน้าชาวนาจะปลูกข้าวเพิ่มขึ้น มองว่าข้าวคาร์บอนต่ำจะเป็นทางเลือกที่ดีให้กับชาวนาและช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม มองว่าไม่ควรจำกัดแค่ 1 ล้านไร่ เชื่อว่าเมื่อเปิดโครงการจะมีชาวนาเข้าร่วมโครงการจำนวนมาก ซึ่งการคัดเลือกจะต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้

ที่มา:ฐานเศรษฐกิจ

พาณิชย์ลุยเจรจา COFCO จีน 5 แสนตัน หวังดันราคาข้าวขึ้น

พาณิชย์เตรียมเจรจา COFCO จีน ขยายข้าวจีทูจี 5 แสนตัน เชื่อว่าจะช่วยดันราคาข้าวในประเทศดีขึ้น ขณะที่การส่งออกข้าวปี 2568 นี้ คาดเกินเป้าหมายที่ตั้งไว้ 7.5 ล้านตัน

นางอาร์ดา เฟื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยภายหลังจากที่นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีและ รมว.มหาดไทย โพสต์ผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวว่านายสี จิ้นผิง ประธานาธิบดี ได้กราบบังคมทูลต่อหน้าพระพักตร์ในหลวง จินจะซื้อข้าวไทย 5 แสนตัน ในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการ ระหว่างวันที่ 13-17 พ.ย. 2568 ว่า นับเป็นข่าวดีสำหรับประเทศไทยในการที่เจรจาซื้อขายข้าวกับจีน

โดยหลังจากนี้ กรมการค้าต่างประเทศจะเดินทางไปเจรจากับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจของจีน คือ COFCO ถึงรายละเอียด ทั้งชนิดข้าว ปริมาณ ราคา และการส่งมอบข้าว ซึ่งคาดว่าจะเริ่มให้ได้โดยเร็วที่สุด อาจจะเจรจาผ่านทางไกลได้ในสัปดาห์หน้า และจะเห็นเป็นรูปธรรมในปลายปี 2568 นี้ เชื่อว่าการเจรจาซื้อขายข้าวกรอบปริมาณข้าว 5 แสนตันนั้น จะช่วยผลักดันราคาข้าวในประเทศดีขึ้น และอาจจะทำให้การส่งออกข้าวไทยในปีนี้เกินเป้าหมายที่ตั้งไว้ 7.5 ล้านตัน

สำหรับปริมาณส่งออกข้าวปี 2569 เชื่อว่าจะดีกว่าปีนี้ จากความต้องการที่เพิ่มขึ้น โอกาสเกิน 8 ล้านตัน โดยมีปัจจัยเอื้อมาจากราคาข้าวโลกยังอยู่ในระดับต่ำ ข้าวไทยแข่งขันได้ อีกทั้งการเจรจา MOC กับสิงคโปร์ 1 แสนตัน ก็เป็นปัจจัยหนุนส่งออกข้าวไทย และกรมจะเดินทางไปทำตลาดส่งออกข้าว และนอกจากนี้ยังหารือกับผู้นำเข้าหลายประเทศ และจากปัญหารัฐธรรมนูญจะทำให้หลายประเทศให้ความสำคัญของความมั่นคงทางอาหาร ส่วนฟิลิปปินส์ที่ชะลอคำสั่งซื้อ แต่การติดตามและสอบถามผู้นำเข้าข้าว ระบุว่าสต็อกข้าวในประเทศอยู่ได้อีก 80 วัน จึงเชื่อว่าน่าจะมีโอกาสที่ทำให้มีการนำเข้าข้าวได้

ทั้งนี้ ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการข้าวแห่งชาติ หรือ นบข.วันที่ 18 พฤศจิกายน 2568 นี้ กรมการค้าต่างประเทศจะรายงานให้ที่ประชุมรับทราบถึงการเจรจาขยายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ หรือจีทูจี เชื่อว่าการขยายข้าวครั้งนี้จะช่วยดันราคาข้าวประเทศให้ดีขึ้น และเชื่อว่าราคาข้าวจะไม่ต่ำกว่านี้แล้ว

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวว่า กรณีที่จีนจะซื้อข้าวจากไทย ปริมาณ 500,000 ตัน เป็นจิตวิทยาทำให้ตอนนี้ชาวนาชะลอขาย โรงสีรอดูสถานการณ์ แต่จะซื้อจริงอย่างไร คงต้องอยู่ที่คอนเนกชันที่ไปเจรจา เพราะขณะนี้เบื้องต้นยังไม่มีรายละเอียด ทั้งราคา ปริมาณการส่งมอบ และระยะเวลา ว่าจะมีการส่งมอบเมื่อไหร่ เพราะ 500,000 ตัน ถ้าส่งมอบภายใน 1 ปีอาจจะมียอดตลาดเท่าไร แต่ถ้า 500,000 ตัน ส่งมอบภายใน 3 เดือน 5 เดือน จะทำให้ตลาดกระเตื้องขึ้น

แต่ทั้งนี้ อยู่ที่กรมการค้าต่างประเทศ (คต.) จะไปเจรจากับ COFCO Corporation ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจชั้นนำด้านการเกษตรและอาหารของจีนที่ต้องมีคอนเนกชันแน่นในการไปเจรจาด้วย ทั้งราคาและระยะเวลาการส่งมอบ

“เป็นจิตวิทยาที่ดี เพราะยังไถ่ถอนนี้เงินก็ต้องซื้อข้าวไทยแน่นอน แต่อยู่ที่ระยะเวลาการส่งมอบว่ากี่เดือน ยิ่งส่งมอบระยะเวลานานยิ่งดีต่อตลาด และยังเป็นจิตวิทยาที่ทำให้ตลาดชะลอการขาย เพราะราคาข้าวเปลือกในประเทศขณะนี้อยู่ที่ตันละ 5,500 บาทยังไม่ดีขึ้น”

นายชูเกียรติกล่าวอีกว่า สำหรับการส่งออกข้าวปีนี้คาดว่าจะเกินเป้าที่ตั้งไว้ 7.5 ล้านตัน เพราะ 10 เดือน (ม.ค.-ต.ค.) ได้ส่งออกไปแล้ว 6.7 ล้านตัน ดังนั้นอีก 2 เดือน คือ พ.ย.และ ธ.ค. ถ้าส่งออกเฉลี่ยเดือนละ 700,000 ตัน น่าจะเกินเป้า ประกอบกับเป็นปกติของต้นฤดูการผลิตที่ข้าวออกใหม่ ทำให้มีลูกค้าเข้ามาสั่งซื้อจำนวนมาก เพื่อสต็อกไว้ช่วงเทศกาลปีใหม่ ดังนั้น ส่งออกปีหน้าจะมากกว่า 8 ล้านตัน ส่วนราคาต้องบอกว่าย่ำต่ำเตี้ยมาก ถ้าเทียบกับปี 2567

สำหรับราคาข้าว FOB ข้าวขาว 5% ของไทยอยู่ที่ 340 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เทียบกับข้าวของปากีสถาน ส่วนคู่แข่งอย่างเวียดนาม ราคาอยู่ที่ 360 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน และอินเดียราคาอยู่ที่ 350 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ภาพรวมปีหน้าปริมาณข้าวยังโอเวอร์ซัพพลาย การแข่งขันด้านราคายังสูง เพราะหลายประเทศมีผลผลิตที่ดี จากปริมาณฝนที่เพียงพอ อีกทั้งผู้ซื้อไม่รีบซื้อหรือซื้อเท่าที่จำเป็นและไม่ซื้อเพื่อสต็อก

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

“พาณิชย์” ไขว้วิชช ไทยแหล่งความมั่นคงอาหารโลก พร้อมส่งมอบข้าวที่ดีที่สุดให้ผู้บริโภค

กรมการค้าต่างประเทศเข้าร่วมงาน SS Rice News Convention 2025 ที่พญา จัตุจักร กรมประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และความเชื่อมั่นต่อข้าวไทย ทั้งความหลากหลาย คุณภาพ รสชาติ พร้อมไขว้วิชชไทย พร้อมเป็นแหล่งความมั่นคงอาหารโลก ส่งมอบอาหารที่มีคุณภาพและข้าวที่ดีที่สุดให้แก่ผู้บริโภคทั่วโลก

นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 12 พ.ย.2568 ที่ผ่านมา กรมได้เข้าร่วมงานประชุมข้าวนานาชาติ SS Rice News Convention 2025 ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติพญา จัตุจักร จัดโดย SS Rice News วารสารตลาดข้าวนานาชาติออนไลน์ชั้นนำ เพื่อสร้างเครือข่ายและกระชับความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้ที่อยู่ในวงการค้าข้าว และแลกเปลี่ยนข้อมูลสถานการณ์ข้าวทั้งในด้านการผลิต การค้า ความท้าทายในอุตสาหกรรมข้าวโลกในปัจจุบัน

โดยภายในงาน กรมได้จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้เกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่ดีและความโดดเด่นของข้าวไทยทั้งในด้านความหลากหลาย คุณภาพมาตรฐาน และรสชาติ ภายใต้คอนเซ็ปต์ “Think Rice Think Thailand, We serve the best rice to the world” โดยจัดแสดงตัวอย่างข้าวไทยชนิดต่าง ๆ อาทิ ข้าวหอมมะลิไทย รวมถึงข้าวคุณลักษณะพิเศษ เช่น ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมนิล และข้าว กข43 ควบคู่ไปกับเครื่องหมายรับรองข้าวหอมมะลิไทย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของไทยในฐานะผู้ส่งออกข้าวคุณภาพของโลก ให้แก่ผู้ซื้อ ผู้นำเข้า และผู้แทนจำหน่ายในต่างประเทศที่เข้าร่วมงานกว่า 600 ราย จากหลากหลายประเทศ อาทิ จีน ฮองกง สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สวิตเซอร์แลนด์ สหภาพยุโรป ปารากวัย และสหรัฐอเมริกาโบลิเวีย

นางอารดา กล่าวว่า ได้รับเกียรติจากผู้จัดงานให้ขึ้นกล่าวเปิดงานในฐานะตัวแทนรัฐบาลไทย จึงใช้โอกาสนี้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมงานที่ได้เดินทางมาร่วมงานประชุมข้าวนานาชาติในประเทศไทย ซึ่งเป็นงานประชุมใหญ่ที่จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 2 ของปี ต่อเนื่องจากงานประชุม Thailand Rice Convention 2025 ที่จัดขึ้นโดยกรมเมื่อเดือน พ.ค. 2568 ที่ผ่านมา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดงาน SS Rice News Convention 2025 จะเป็นอีกหนึ่งเวทีสำคัญที่

ผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมข้าวโลกจะได้ร่วมหารือเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวให้ดียิ่งขึ้น และได้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับสินค้าข้าวหนึ่งในสินค้าที่เป็นหัวใจสำคัญของความมั่นคงอาหารโลก เป็นสินค้าเสาหลักในการรับประกันว่าประชากรกว่าครึ่งโลกจะมีอาหารเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันทั่วโลกกำลังเผชิญกับความท้าทายในหลายมิติ ทั้งทางด้านปัญหาสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ภัยพิบัติ ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าและกฎระเบียบระหว่างประเทศ ซึ่งล้วนกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวตั้งแต่การผลิตตลอดจนการกระจายสินค้าไปสู่ผู้บริโภค โดยกรมได้ยืนยันที่จะร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวโลกให้เติบโตอย่างยั่งยืนและมั่นคง ควบคู่ไปกับการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวในประเทศให้พร้อมเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งความมั่นคงทางอาหารโลก ส่งมอบอาหารที่มีคุณภาพ รวมทั้งส่งมอบข้าวที่ดีที่สุดให้ผู้บริโภคทั่วโลก

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

พาณิชย์ ชงมาตรการดูแลราคาข้าว เข้า นบข. 18 พ.ย.นี้ ชวนนาข้าวถูกมาก

พาณิชย์ หรือ 4 สมาคมข้าวและพืชไร่ รับฟังปัญหา ข้อเสนอแนะ เพื่อเตรียมมาตรการดูแลราคาข้าวและพืชผลทางการเกษตร ก่อนนำเสนอเข้าที่ประชุม นบข. 18 พ.ย.นี้ ด้านชาวนา ชี้ราคาข้าวชาวดิ่ง เปร่งให้รัฐบาลหาแนวทางช่วยเหลือ

นางศุภจี สุธรรมพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2568 ที่ผ่านมา ได้หารือร่วมกับ 4 สมาคมภาคการเกษตร ได้แก่ สมาคมโรงสีข้าวไทย สมาคมโรงสีข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย และสมาคมการค้าพืชไร่ โดยมีผู้บริหารกระทรวงพาณิชย์ร่วมด้วย ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะ ซึ่งทางสมาคมเองได้ขอให้รัฐบาลเร่งช่วยเหลือด้านแหล่งน้ำ เมล็ดพันธุ์ ต้นทุนการผลิต (ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช น้ำมัน) และหาลาดรองรับผลผลิต และมาตรการอื่น ๆ

กระทรวงพาณิชย์ขอขอบคุณตัวแทนทั้ง 4 สมาคมที่ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญเกี่ยวกับข้าวและพืชไร่ ซึ่งจะนำไปประกอบการพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ (นบข.) วันที่ 18 พฤศจิกายนนี้ เพื่อจัดทำมาตรการเพิ่มเติมที่เหมาะสม สมดุลและตอบโจทย์ทุกภาคส่วน

นางศุภจีระบุว่า กระทรวงพาณิชย์ได้รับฟังข้อมูลและข้อเสนอจากทุกภาคส่วนอย่างรอบด้าน เพื่อนำไปกำหนดแนวทางดูแลชาวนา ชาวดิ่ง และผู้ประกอบการในห่วงโซ่การผลิตให้ครอบคลุม รวมถึงได้หารือแนวทางให้เกษตรกรบางส่วนทดลองปลูกพืชทดแทนในพื้นที่ที่เหมาะสม พร้อมหาแนวทางสนับสนุนด้านเงินทุน เพื่อช่วยลดความเสี่ยงและเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น

ทั้งนี้ ปีนี้มีปริมาณข้าวเปลือกส่วนเกินในตลาดราว 3-4 ล้านตันข้าวเปลือก กระทรวงพาณิชย์เตรียมมาตรการดูดซับผลผลิตออกจากกระสอบ เช่น การผลิตข้าวถุงเพื่อจำหน่ายผ่านหน่วยงานรัฐต่าง ๆ ภายในประเทศ รวมทั้งเร่งผลักดันการเจรจาส่งออกข้าวแบบรัฐต่อรัฐ เพื่อระบายผลผลิตออกสู่ตลาดต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ จากการหารือกับสมาคมการค้าพืชไร่ ได้มีข้อเสนอให้คงมาตรการในการกำหนด ราคารับซื้อข้าวโพดสด (ความชื้น 30%) ราคา 7.05 บาท/กก. และข้าวโพดแห้ง (ความชื้น 14.5%) ณ หน้าโรงงานอาหารสัตว์ในพื้นที่ กทม. และปริมณฑล ราคา 9.80 บาท/กก. รวมถึงกำกับการรับซื้อโรงงานอาหารสัตว์ ให้มีความคล่องตัว ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้สั่งการให้กรมการค้าภายใน และสำนักงานพาณิชย์จังหวัด กำกับดูแลการรับซื้อ

อย่างเข้มข้น ตรวจสอบการรับซื้อหากพบการรับซื้อที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไข และไม่เป็นธรรม จะดำเนินการอย่างเด็ดขาดต่อไป

ด้านนายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย กล่าวถึงปัญหาชาวนาว่า สถานการณ์ราคาข้าว โดยเฉพาะข้าวเจ้า กำลังน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง โดยเฉพาะข้าวขาว 5% ราคาตกต่ำอย่างหนักในรอบ 20 ปี จากข้าวเปลือกเจ้าเคยมีราคาถึง 1 หมื่นบาทต่อตัน วันนี้ขายได้แค่ 4,000-5,000 บาทต่อตัน

ขณะนี้ต้นทุนเพาะปลูกทรงตัวสูง 5,500-6,000 บาท ส่วนข้าวหอมมะลิไม่น่าจะมีอะไรน่ากังวล ผลผลิตและราคายังดี โดยสมาคมคงยังข้อเสนอ 3 เรื่อง คือ ดันราคาข้าวแบบยั่งยืน ดูแลต้นทุนการผลิต/เพาะปลูก เช่น ราคายุติธรรม และบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอหรือมากจนท่วมขังนาน ซึ่งน้ำท่วมขังในหลายพื้นที่ภาคกลางมีผลกระทบต่อชาวนาบางส่วน ทั้งนี้ ปีนี้ชาวนาคงใช้หนี้ ธ.ก.ส.ได้น้อย หรืออาจไม่ได้เลย ก็มี

นายบรรจง ตั้งจิตวัฒนากุล นายกสมาคมโรงสีข้าวไทย กล่าวว่า สมาคมจะชี้แจงทำความเข้าใจถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อราคาข้าวในประเทศ ตั้งแต่การส่งออกหดตัว สต็อกข้าวในประเทศเพิ่มต่อเนื่องจนกระทบต่อราคาต่ำสุดในรอบ 20 ปี ปีนี้ราคาลดลงถึง 50% จากปีก่อน ข้าวเปลือกเคยขายได้ 1-1.2 หมื่นบาทต่อตัน ตอนนี้ราคาข้าวเปลือกเจ้าความชื้น 15% เหลือ 6,200 บาทต่อตัน และข้าวสด ความชื้น 25% ต่ำ 5,000 บาทต่อตัน

ส่งผลให้ราคาสินค้าต่อเนื่อง เช่น ไร่ข้าวราคาร่วง 40% ปลาข้าวราคาร่วง 35-40% ส่งผลกระทบต่อรายได้ของโรงสีข้าวประมาณ 90% ทำให้โรงสีประสบภาวะขาดทุน เพราะก่อนหน้านี้ซื้อข้าวเข้ามาเก็บในสต็อกในราคาที่สูงช่วงรัฐบาลมีนโยบายชดเชยดอกเบี้ยให้ซื้อข้าวเก็บไว้ในสต็อก ทำให้สต็อกเหลือเหลือในระบบแล้ว 5-6 ล้านตันข้าวเปลือก ราคาลดลงมาจากซัพพลายมากกว่าดีมานด์ สมาคมก็เห็นด้วยที่รัฐบาลควรทบทวนนโยบายนำเข้าธัญพืชจากต่างประเทศ เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ เป็นต้น จะกดดันราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สามารถซื้อได้ก่อนในประเทศ

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า สถิติการนำเข้าข้าวสาลีอาหารสัตว์หลังมีมาตรการ 3 ต่อ 1 ต้องซื้อข้าวโพดไทย 3 ส่วนก่อนนำเข้า 1 ตั้งปี 2560-2567 พบว่า ปี 2560 นำเข้า 1.66 ล้านตัน ปี 2561 นำเข้า 1.83 ล้านตัน ปี 2562 นำเข้า 1.70 ล้านตัน ปี 2563 นำเข้า 1.85 ล้านตัน ปี 2564 นำเข้า 1.26 ล้านตัน ปี 2565 นำเข้า 0.31 ล้านตัน ปี 2566 นำเข้า 2.14 ล้านตัน ปี 2567 นำเข้า 2.51 ล้านตัน

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

"พาณิชย์" หนุนส่งออก "ข้าวไทย" ยกเว้น-ลดค่าธรรมเนียม ช่วยเกษตรกร-ธุรกิจรายย่อย

นายวิฑูรย์ มณีเนตร อธิบดีกรมการค้าภายใน เปิดเผยว่า กระทรวงพาณิชย์ ประกาศใช้กฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบการค้าข้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 พ.ย.68 เป็นต้นไป โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตส่งออกข้าวให้เกษตรกร และสหกรณ์ พร้อมปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมให้ผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อช่วยลดต้นทุนและเพิ่มโอกาสในการส่งออกข้าวไทยสู่ตลาดต่างประเทศ ซึ่งมาตรการนี้ คาดว่าจะช่วยขยายปริมาณการส่งออกโดยรวมของประเทศ และส่งผลเชิงบวกต่อราคาข้าวในประเทศในระยะต่อไป

อธิบดีกรมการค้าภายใน ระบุว่า การปรับปรุงค่าธรรมเนียมในครั้งนี้ มุ่งสร้างโอกาสใหม่ให้เกษตรกร สหกรณ์ และผู้ประกอบการข้าวรายย่อย สามารถเข้าถึงตลาดส่งออกได้มากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มที่มีศักยภาพในการ

ผลิตข้าวคุณภาพสูง แต่ยังมีข้อจำกัดด้านต้นทุน และภาระค่าใช้จ่าย การปรับลดและยกเว้นค่าธรรมเนียมครั้งนี้ จึงเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ผลิตไทย ให้เข้าสู่ระบบการค้าโลกได้อย่างเท่าเทียม

ค่าธรรมเนียมอัตราใหม่ เป็นดังนี้

- เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์ ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตส่งออกข้าว
- ผู้ประกอบการข้าวรายย่อย ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 10 ล้านบาท ชำระเพียง 10,000 บาท จากเดิม 50,000 บาท
- ผู้ประกอบการ ที่มีทุนจดทะเบียนเกิน 10 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท ปรับลดเหลือ 30,000 บาท
- ผู้ส่งออกข้าวสารบรรจุกล่อง หรือหีบห่อ ปรับลดค่าธรรมเนียมเหลือ 10,000 บาท จากเดิม 20,000 บาท

นอกจากนี้ การออกกฎกระทรวงฉบับใหม่นี้ ยังเป็นการต่อยอดจากมาตรการก่อนหน้านี้ ที่ได้ยกเว้นการถือสต็อกข้าวส่งออกให้เกษตรกรและสหกรณ์ และปรับลดปริมาณสต็อกขั้นต่ำของผู้ส่งออกข้าวรายย่อย จาก 500 ตัน เหลือเพียง 100 ตัน เพื่อให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กสามารถดำเนินธุรกิจส่งออกได้จริง เป็นการสร้างระบบการค้าที่เปิดกว้างและส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันที่สมดุล

นายวิทยากร กล่าวด้วยว่า ข้าวไทย ถือเป็นสินค้าที่ตลาดโลกให้ความสนใจอย่างต่อเนื่อง การลดค่าธรรมเนียมครั้งนี้ จะช่วยให้เกษตรกรและผู้ประกอบการสามารถสร้างแบรนด์ของตนเองได้มากขึ้น เข้าถึงลูกค้าต่างประเทศโดยตรง และเพิ่มรายได้ให้ชุมชนในระยะยาว โดยมาตรการนี้ ยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก เพิ่มรายได้ให้เกษตรกร และผลักดันข้าวไทยให้เป็นสินค้าที่มีศักยภาพในการแข่งขันระดับโลก

พร้อมย้ำว่า การลดค่าธรรมเนียมครั้งนี้ ไม่เพียงช่วยลดต้นทุนของผู้ประกอบการเท่านั้น แต่ยังเป็นการขยายโอกาสทางการค้า ให้ผู้ผลิตไทยทุกกลุ่มมีส่วนร่วมในการส่งออกข้าว เพิ่มปริมาณการค้าระหว่างประเทศของไทย และสร้างแรงหนุนสำคัญให้ราคาข้าวในประเทศ มีเสถียรภาพมากขึ้นในระยะต่อไป

ที่มา TNN

ไทย-สิงคโปร์ เซ็น MOC ข้าว 1 แสนตัน ครั้งแรกในประวัติศาสตร์

"ไทย-สิงคโปร์" ลงนามความร่วมมือค้าข้าว MOC 1 แสนตัน "นายกฯ ไทย-สิงคโปร์" ร่วมเป็นสักขีพยาน ตอกย้ำบทบาทไทย Food Security Hub "ศุภจี" ขึ้นเป็นจุดเริ่มต้นขยายความร่วมมือสินค้าเกษตรอื่นๆ

นางศุภจี สุธรรมพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 7 พ.ย. 2568 ตน และ Ms.Grace Fu รัฐมนตรีว่าการกระทรวงความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อมของสิงคโปร์ ได้ร่วมลงนามในบันทึกความร่วมมือ (MOC) ด้านการค้าข้าวระหว่างรัฐบาลไทย และรัฐบาลสิงคโปร์ โดยมี นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีไทย และนายลอว์เรนซ์ หว่อง นายกรัฐมนตรีสิงคโปร์ ร่วมเป็นสักขีพยาน

โดยบันทึกความร่วมมือฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และขยายความร่วมมือด้านการค้าข้าวระหว่างสองประเทศ โดยรัฐบาลไทยตกลงที่จะขายข้าวให้แก่รัฐบาลสิงคโปร์ในปริมาณสูงสุดไม่เกิน 1 แสนตัน ตลอดระยะเวลาความร่วมมือ 5 ปี

ทั้งนี้ การซื้อขายจะดำเนินการตามหลักปฏิบัติทางการค้าสากล และในราคาตลาดโลกขณะนั้น ภายใต้บันทึกความร่วมมือฯ กระทรวงพาณิชย์มอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศ และกระทรวงความยั่งยืน และสิ่งแวดล้อมของสิงคโปร์ มอบหมาย Singapore Food Agency (SFA) เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ โดยบันทึกความร่วมมือฉบับนี้มีผลเป็นระยะเวลา 5 ปี และสามารถต่ออายุได้ตามความเห็นชอบร่วมกันของทั้งสองฝ่าย

“แม้ปริมาณข้าวภายใต้ความร่วมมือครั้งนี้จะมีปริมาณ 1 แสนตัน ซึ่งอาจไม่มากเมื่อเทียบกับการส่งออกข้าวทั้งหมดของไทย แต่ถือเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญ เพราะเป็นการวางรากฐานในการยกระดับศักยภาพสินค้าเกษตรไทยสู่ระดับสากล โดยเฉพาะในมิติของ “ความมั่นคงทางอาหาร” ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญของโลกในปัจจุบัน” นางสาวศุภจีกล่าว

นางสาวศุภจี กล่าวว่า การที่รัฐบาลไทยสามารถจัดทำความร่วมมือแบบรัฐบาลต่อรัฐบาลกับสิงคโปร์ ซึ่งมีระบบจัดการอาหาร และมาตรฐานคุณภาพสูงได้ สะท้อนถึงศักยภาพ ความน่าเชื่อถือ และคุณภาพของสินค้าเกษตรไทย

โดยความร่วมมือครั้งนี้ยังถือเป็นครั้งแรก ที่รัฐบาลทั้งสองประเทศร่วมกันจัดทำความร่วมมือในลักษณะนี้ สะท้อนถึงความไว้วางใจในข้าวไทย และระบบจัดการสินค้าเกษตรของไทย และยังเป็นก้าวสำคัญในการเสริมเสถียรภาพด้านอาหารของอาเซียน ไทยพร้อมเป็นพันธมิตรที่มั่นคงในการส่งมอบข้าวคุณภาพสูง เพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารในภูมิภาค และสร้างประโยชน์ร่วมให้แก่เกษตรกร และภาคเอกชนของทั้งสองประเทศ

นางสาวศุภจี กล่าวว่า ความร่วมมือในลักษณะนี้จะไม่จำกัดอยู่เพียงเฉพาะข้าวเท่านั้น แต่จะขยายความครอบคลุมไปยังสินค้าเกษตรอื่นๆ ของไทยในอนาคต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และโอกาสทางการค้าใหม่ๆ รวมถึงจะขยายความร่วมมือไปยังประเทศคู่ค้ารายอื่น ในภูมิภาค และนอกภูมิภาค ซึ่งจะช่วยผลักดันให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security Hub) ของภูมิภาคอย่างแท้จริงต่อไป

ทั้งนี้ สิงคโปร์เป็นตลาดข้าวที่มีศักยภาพของไทย เนื่องจากเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางอาหารจากข้อจำกัดของพื้นที่ และทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้ไม่มีการเพาะปลูกข้าวเพื่อการบริโภคภายในประเทศ ส่งผลให้ต้องพึ่งพาการนำเข้าข้าวเพื่อบริโภค และสำรองเป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมอาหาร

การลงนาม บันทึกความร่วมมือด้านการค้าข้าวระหว่างไทย และสิงคโปร์ จึงมีความสำคัญต่อการสร้างเสถียรภาพด้านอาหารของสิงคโปร์ และยิ่งช่วยยืนยันบทบาทของไทยในฐานะผู้ผลิต และผู้ส่งออกข้าวคุณภาพสูงที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดต่างประเทศได้อย่างมั่นคงต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นในการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ และความพร้อมของไทยในการเป็น Food Security Hub

สำหรับสถิติการส่งออกข้าวไทยไปสิงคโปร์ ปี 2567 มีปริมาณ 113,549 ตัน มูลค่า 102.14 ล้านบาท ส่วนส่งออกข้าวไทยไปสิงคโปร์ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 (ม.ค. – ก.ย.) ไทยส่งออกข้าวไปสิงคโปร์แล้วปริมาณ 90,031 ตัน เพิ่มขึ้น 5 % จากช่วงเดียวกันของปี 2567 ที่มีปริมาณ 85,742 ตัน

โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกข้าวหอมมะลิไทย 49.99 % ข้าวขาว 29.04 % และ ข้าวหอมไทย 16.26 % ตามลำดับ ทั้งนี้ ปัจจุบันไทยเป็นแหล่งนำเข้าข้าวอันดับสามของสิงคโปร์ มีส่วนแบ่งตลาด 22.34 % รองจากอินเดีย 42.82 % และเวียดนาม 28.10%

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

เปิดข้อตกลงค้าข้าวไทย-สิงคโปร์ 'ศุภจี' บินลงนาม 1 แสนตัน

“พาณิชย์” เดินหน้าเซ็นความร่วมมือข้าว “MOC” ปริมาณสูงสุด 100,000 ตัน ระยะเวลา 5 ปี ชี้ เป็นกรอบเสริมความสัมพันธ์และความมั่นคงทางอาหารในภูมิภาค ยึดหลักราคาตลาดโลกเป็นรายครั้ง ไม่ผูกมัดปริมาณซื้อขายเต็มจำนวน

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าคณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้มีมติเห็นชอบบันทึกความร่วมมือด้านการค้าข้าว (MOC) ระหว่างไทยกับรัฐบาลสิงคโปร์ ในปริมาณ 100,000 ตัน เป็นระยะเวลา 5 ปี เมื่อวันที่ 4 .ย. 2568 โดยในวันนี้ (7 พ.ย.)นางศุภจี สุธรรมพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะมีการลงนามในบันทึกความร่วมมือดังกล่าวร่วมกับรัฐบาลสิงคโปร์

สำหรับบันทึกความร่วมมือด้านการค้าข้าว (MOC) ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสิงคโปร์ เป็นความตกลงการซื้อขายข้าวระหว่างรัฐต่อรัฐ (G2G) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร ในภูมิภาค และกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างสองประเทศ โดยหน่วยงานหลักในการดำเนินการฝ่ายไทยคือ กรมการค้าต่างประเทศ และฝ่ายสิงคโปร์คือ สำนักงานอาหารสิงคโปร์ (SFA)

สาระสำคัญของ MOC เป็นการกำหนดกรอบความร่วมมือด้านการค้าข้าวระหว่างกัน โดยรัฐบาลไทยตกลงขายข้าวให้แก่รัฐบาลสิงคโปร์ ปริมาณสูงสุดไม่เกิน 100,000 ตัน ตลอดระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันลงนาม และสามารถต่ออายุได้คราวละ 5 ปี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของรัฐบาลสิงคโปร์ และสถานการณ์การผลิตและการบริโภคของทั้ง 2 ประเทศ

โดยการซื้อขายจะยึดราคาตลาดระหว่างประเทศ ณ ขณะนั้น (International Market Price) ที่มีการตกลงกันเป็นรายครั้งเมื่อมีการซื้อขายจริง (ไม่ได้มีการกำหนดราคาตายตัวไว้ล่วงหน้า) โดยการดำเนินการซื้อขายภายใต้ MOC จะทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามหลักปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศ

ทั้งนี้ MOC ไม่ได้ผูกพันให้ต้องซื้อครบ 100,000 ตันเป็นเพียงข้อตกลงระบุปริมาณ "สูงสุดไม่เกิน 100,000 ตัน" ตลอด 5 ปี โดยปริมาณการซื้อขายจริงจะขึ้นอยู่กับความต้องการของสิงคโปร์ในแต่ละช่วง และในระหว่างระยะเวลา 5 ปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจทำหนังสือขอทบทวน แก้ไข หรือปรับปรุง MOC ได้ โดยต้องได้รับความยินยอมร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษร และหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถแจ้งความประสงค์ที่จะทำให้ MOC สิ้นสุดเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านช่องทางการทูต ล่วงหน้าอย่างน้อย 6 เดือน

สำหรับสถิติการส่งออกข้าวไทยไปสิงคโปร์ ปี 2567 มีปริมาณ 113,549 ตัน มูลค่า 102.14 ล้านบาท ส่วนส่งออกข้าวไทยไปสิงคโปร์ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 (ม.ค. – ก.ย.) ไทยส่งออกข้าวไปสิงคโปร์แล้วปริมาณ 90,031 ตัน เพิ่มขึ้น 5 % จากช่วงเดียวกันของปี 2567 ที่มีปริมาณ 85,742 ตัน

โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกข้าวหอมมะลิไทย 49.99 % ข้าวขาว 29.04% และ ข้าวหอมไทย 16.26 % ตามลำดับ ทั้งนี้ ปัจจุบันไทยเป็นแหล่งนำเข้าข้าวอันดับสามของสิงคโปร์ มีส่วนแบ่งตลาด 22.34 % รองจากอินเดีย 42.82% และเวียดนาม 28.10%

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

ชะตากรรม "ข้าวไทย" เผชิญคู่แข่งรอบด้าน ชาวนาจะรอดอย่างไร

เกษตรกรใจหล่นวูบ เมื่อราคาข้าวเปลือกที่ขายออกอยู่ที่ตันละ 4,000-6,000 บาท หากเปรียบเทียบกับ การผลิตก่อนหน้านั้นที่เฉลี่ยอยู่ตันละ 7,000-8,000 บาท กลางๆ คือ เงินที่ควรจะได้รับเต็ม ๆ หลังหักลดต้นทุน แล้ว หล่นหายเกือบ 2,000 บาท ทำเอากระดูกสันหลังชาติ ต้องโอดครวญ เมื่อราคาข้าวในประเทศตกต่ำ อย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน...มีคำถามว่า เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้

ไม่เพียงเท่านั้น แต่ปัญหายังลามถึงการส่งออกข้าวไทยในช่วง 9 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งพบว่าส่งออกได้เพียง 5.80 ล้านตัน หากเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนที่ส่งออกได้ถึง 7.54 ล้านตัน หายไปถึง 23% จากปัจจัยลบ ทั้งค่าเงินบาทที่ผันผวน ราคาข้าวไทยที่สูงกว่าคู่แข่ง อินเดียกลับมาส่งออกข้าวเพิ่มขึ้น ส่วนผู้นำเข้าหลักได้ชะลอการนำเข้า ไม่รวมปัจจัยลบจิปาถะรายทางอื่น ๆ ส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกข้าวและเกษตรกรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

นายเจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยสถานการณ์ส่งออกข้าวไทย ว่า ผลผลิตข้าวในปี การผลิต 2568/69 อยู่ที่ 24 ล้านตันข้าวเปลือก โดยไทยส่งออกข้าวข้อมูลถึงวันที่ 27 ต.ค. 2568 ส่งออกได้ในปริมาณ 6.4 ล้านตัน ลดลง 22%

สาเหตุหลักๆ เกิดจากการส่งออกข้าวชาวลดลงและอินเดียเริ่มระบายสต็อก ผลผลิตข้าวทั่วโลกเพิ่มขึ้น ทำให้ประเทศผู้ซื้อสำคัญ เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ต่างชะลอการนำเข้า ราคาข้าวขาวในประเทศจึงได้รับผลกระทบไปด้วยในทางกลับกัน พระเอกของการส่งออกปีนี้ คือ ข้าวหอมมะลิ ที่ยังสามารถส่งออกได้รวมกว่า 1.49 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 11% เทียบกับปีก่อนหน้า โดยประเทศผู้นำเข้าสูงสุด คือ สหรัฐ รองลงมา ฮองกง และแคนาดา

ไทยเสียแชมป์ "9 เดือน" เวียดนามนำโด่ง "ส่งออกข้าว"

นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าว กล่าวอีกว่า ผู้ส่งออกคาดว่าปีนี้ ภาพรวมการส่งออกข้าวไทยจะสูงกว่าเป้าหมายที่ 7.5 ล้านตัน มีโอกาสขยับขึ้นไปเกือบ 8 ล้านตันได้ แต่ไทยจะหลุดเบอร์ 2 ของการส่งออกข้าวโลกให้กับเวียดนาม เพราะแค่ 9 เดือนเวียดนามส่งออกไปแล้ว 6.82 ล้านตัน

ขณะที่ไทยส่งออกได้เพียง 5.80 ล้านตันเท่านั้นลดลงถึง 23.1% ขณะที่อินเดียยังคงครองแชมป์ส่งข้าว คาดว่าน่าจะมีปริมาณสูงถึง 16 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 35% ส่วนการส่งออกข้าวปี 2569 สมาคมฯ ยังคงตั้งเป้าหมายการส่งออกข้าวไว้เท่าเดิม 7.5 ล้านตัน แบ่งเป็น ข้าวขาว 5% ปริมาณ 3.5 ล้านตัน ข้าวเหนียว ปริมาณ 1.4 ล้านตัน ข้าวหอมมะลิรวมปลายข้าวหอม ปริมาณ 1.7 ล้านตัน (เฉพาะข้าวหอมมะลิ ปริมาณ 1.3 ล้านตัน) ข้าวหอมไทย ปริมาณ 0.6 ล้านตัน และข้าวเหนียว ปริมาณ 0.3 ล้านตัน

ทุกประเทศพัฒนาพันธุ์ข้าวให้ตรงกับความต้องการของตลาดไปแล้ว แต่ไทยยังขาดระบบบริหารจัดการแบบต่างคนต่างทำ ตลอดหลาย 10 ปี รัฐบาลใช้เงินปีละกว่า 1 แสนล้านบาท ไม่ตอบโจทย์การดูแลอุตสาหกรรมการ ในระยะยาว ควรใช้เงินส่งเสริมโครงการเสริมศักยภาพการผลิต เช่น ระบบน้ำ และการเพาะปลูก ที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม เพื่อวางแผนตลาดให้ทันกติกาการค้าโลก รัฐบาล ควรเข้ามาเป็นเจ้าภาพหลัก รวมไปถึงการดูแล ต้นทุนการเพาะปลูก และการขนส่ง รวมทั้งค่าเงินบาท ที่ผันผวนแข่งขันได้ยาก ซึ่งการออกมาตรการอุดหนุนราคา

ดัน "หอมมะลิไทย" ขูโรง "ตลาดโลก" ต้องการสูง

ด้านนายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวว่า การแข่งขันในปีหน้าเรียกได้ว่ามีแต่ปัจจัยเสี่ยง ทั้งค่าเงินที่ผันผวน อินเดียเตรียมระบายสต็อกข้าวเกือบ 20 ล้านตันออกมา ประเทศผู้นำเข้าหลักชะลอการนำเข้า ดังนั้นคาดว่า ในปี 2569 ไทยจะส่งออกได้ 7.5 ล้านตัน โดยตัวเด่นปีหน้า ยังเป็น “ข้าวหอม

มะลิ” เพราะไทยยังมีตลาด สหรัฐฯ ซึ่งเป็นตลาดใหญ่ของไทยและยังไม่ซื้อข้าวจากประเทศเวียดนามซึ่งก็หวังว่าไทยจะยังคงตลาดนี้ไว้ได้

ส่วนข้าวขาวปีหน้ายังคงเป็นปัจจัยลบที่ทำให้การขายข้าวยังลำบากอยู่ เพราะมีคู่แข่ง ทั้งปากีสถาน เมียนมา เวียดนาม รวมทั้งกัมพูชา โดยเฉพาะอินเดีย หากมีการระบายข้าว 20 ล้านตันออกมาในราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาด คาดว่า 300 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันก็จะทำให้มีแรงจูงใจหลายประเทศจะหันสนใจที่จะซื้อ

อย่างไรก็ตามอนาคตไทยควรปลูกข้าวให้น้อยลงหันไปทำพืชเกษตรตัวอื่นที่มีรายได้ดีกว่าและในอนาคตก็อาจจะส่งออกแค่เฉพาะข้าวหอม ไม่จำเป็นจะต้องส่ง 8-9 ล้านตัน อาจจะส่งแค่ 4-5 ล้านตันเน้นไปที่ข้าวคุณภาพ เช่น ข้าวหอมมะลิ ข้าวหอมปทุมธานี และข้าวเหนียว แต่ทั้งนี้คงไม่ใช่ง่ายที่จะโน้มน้าวให้เกษตรกรเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น เนื่องจากอย่างเกษตรกรปลูกไว้รับประทานเองด้วย ดังนั้นสิ่งที่ทำได้คือการพัฒนาพันธุ์ข้าวให้ได้ผลผลิตต่อไร่สูง และมีพันธุ์ข้าวที่หลากหลายสามารถแข่งขันและรองรับความต้องการของตลาดได้

นายเจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย /นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย และนายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย ประชุมหารือผลผลิตข้าวนาปี68/69

"บาทอ่อน" ขายข้าว 1 ตัน "เงินหาย" เกวียนละพันบาท

นายวันนิวัต กิติเรียงลาภ รองเลขาธิการสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวถึง สถานการณ์ตั้งแต่ต้นปี 2568 เกี่ยวกับค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น กว่า 7% ขณะที่ประเทศผู้ส่งออกข้าวรายสำคัญ เช่น อินเดีย เวียดนาม และปากีสถาน ต่างมีค่าเงินอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับคู่แข่งสูงถึง 10% ทำให้ไทยขายของได้ยาก เนื่องจากแพงกว่าคู่แข่งเป็นการเสียเปรียบในด้านราคาและทำให้ส่วนต่างค่าเงินเมื่อเทียบกับไทย เช่น อินเดีย ต่างกันถึง 10.8% ,เวียดนาม 11.3% และปากีสถาน 9.5% เป็นต้น

หากผู้ส่งออกไทย อินเดีย เวียดนามและปากีสถาน ต่างขายข้าว 5% ในราคาเอฟโอบี 350 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อตันเท่ากัน เมื่อนำมาคำนวณเป็นเงินบาท จะได้เงิน 11,025 บาท ขณะที่ประเทศคู่แข่งได้เปรียบเงินอ่อนกว่าก็จะได้รับเงินกลับประเทศมากกว่าไทยถึง 1,000-1,250 บาทต่อตัน

นั่นหมายความว่าทั้ง ผู้ส่งออกข้าว โรงสี และเกษตรกร จะได้รับเงินรายได้น้อยกว่าประเทศคู่แข่งขั้นทันที จากค่าเงินบาทแข็ง ไม่ใช่เพราะราคาข้าวต่ำกว่า แต่เป็นเพราะความเสียเปรียบด้านอัตราแลกเปลี่ยนโดยตรง และผู้ที่จะสามารถควบคุมค่าเงินบาทได้ คือ รัฐบาล จึงอยากให้เกษตรกรให้เข้าใจตรงกันว่า ในช่วงเวลาที่ผู้ส่งออกพูดถึงค่าเงินบาท ไม่ว่าจะอ่อนหรือแข็งค่าขึ้นก็เปอร์เซ็นต์ขอให้คำนึงว่าล้วนมีผลกระทบกับรายได้ของชาวนาเช่นกัน

ทั้งนี้เมื่อวันที่ 30-31 ต.ค.ที่ผ่านมา สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยลงพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จัดประชุมประเมินภาวะการผลิตและการค้าข้าวนาปี ปีการเพาะปลูก 2568/69 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการพบปะหารือกับสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทยและศูนย์ข้าวชุมชน 14 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) และสมาคมโรงสีข้าวไทย และสมาคมโรงสีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อประเมินผลผลิต ปัญหาและอุปสรรคการค้าขายที่สำคัญและในปี 2569 เพื่อให้ทุกฝ่ายรับมือผลกระทบรอบด้าน

บุกตลาดใหม่-รักษาสถานเดิม กระตุ้นส่งออก

ขณะที่นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวว่า เพื่อรักษาสถานตลาดข้าวเดิม ทั้ง จีน ฮองกง และญี่ปุ่น และบุกตลาดใหม่ ที่มีความต้องการและมีศักยภาพโดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออกกลาง เช่น อิรัก ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซึ่งสอดคล้องแผนส่งเสริมข้าวไทยในเดือนพ.ย. 2568 ไม่ว่าจะเป็นงานแสดง

สินค้านานาชาติ China International Import Expo (CIIE) 2025 ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 1 – 11 พ.ย. 2568 ที่นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อส่งเสริมการนำเข้าและเป็นเวทีเจรจาธุรกิจระหว่างจีนและประเทศต่างๆ เนื่องจากจีนเป็นตลาดส่งออกข้าวที่สำคัญของไทย

ปัจจุบันจีนเป็นตลาดนำเข้าข้าวรายใหญ่ของโลก แต่ละปีนำเข้าประมาณ 1 – 6 ล้านตัน ขณะที่ไทยส่งออกข้าวไปจีนประมาณ 440,000 – 750,000 ตัน/ปี ครองส่วนแบ่งการนำเข้าข้าวของจีนร้อยละ 23 รองจากเมียนมาและเวียดนาม สำหรับชนิดข้าวไทยที่ส่งไปจีนส่วนใหญ่เป็นข้าวขาว ข้าวหอมมะลิไทย และข้าวเหนียว

โดยเฉพาะในงานแสดงสินค้า Foodex Saudi 2025 ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 2 – 7 พ.ย. 2568 เมืองเจดดาห์ ซาอุดีอาระเบีย ซึ่งจะเป็นการขยายโอกาสสู่ตลาดซาอุดีอาระเบียและกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง เนื่องจากเป็นประเทศที่บริโภคข้าวเป็นอาหารหลัก ซึ่งในแต่ละปีความต้องการข้าวอยู่ที่ 1.7 ล้านตัน ขณะที่นำเข้าประมาณ 1.8 ล้านตัน/ปี

ไทยส่งออกข้าวไปซาอุดีอาระเบียประมาณ 14,000 – 30,000 ตัน/ปี ครองส่วนแบ่งปริมาณการนำเข้าข้าวของซาอุดีอาระเบีย 12% รองจากอินเดีย สหรัฐฯ ออสเตรเลีย และเวียดนาม สำหรับชนิดข้าวไทยที่ส่งออกไปซาอุดีอาระเบียส่วนใหญ่เป็น ข้าวหอมมะลิไทย รองลงมา ได้แก่ ข้าวเหนียว และข้าวหอมไทย

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวอีกว่า ในช่วงวันที่ 17-20 พ.ย.นี้ กรมฯจะนำคณะผู้นำเข้าข้าวฮ่องกงเดินทางเยือนประเทศไทย ที่กรุงเทพมหานคร จ.นครราชสีมา และจ.พิจิตร เพื่อศึกษาดูงานด้านการผลิตและการแปรรูปข้าวทางภาคใต้ของไทย และเป็นการกระชับความสัมพันธ์กับผู้นำเข้าข้าวฮ่องกง และสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของไทยในฐานะผู้ผลิตและผู้ส่งออกข้าวที่สำคัญของโลก

ทั้งนี้ข้าวไทยยังคงครองส่วนแบ่งตลาดข้าวเป็นอันดับ 1 ในฮ่องกงมาอย่างยาวนาน โดยไทยเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของตลาดฮ่องกง ครองส่วนแบ่งตลาดนำเข้าข้าวของฮ่องกงประมาณ 60% ของปริมาณการนำเข้าข้าวของฮ่องกงที่นำเข้าปีละประมาณ 275,000 – 307,000 ตัน สำหรับชนิดข้าวไทยที่ส่งไปฮ่องกงประมาณ 80% เป็นข้าวหอมมะลิไทย

"Think Rice Think Thailand" รักษาฐานผู้บริโภค

สำหรับเทศกาลข้าวส่งท้ายปี 2568 คืองาน Thai SELECT Festival 2025 ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 28 – 30 พ.ย. 2568 ที่ เมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าและบริการที่มีศักยภาพของไทย ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม แฟชั่นไลฟ์สไตล์ และร้านอาหาร Thai SELECT หรือแนวคิด 5F ได้แก่ Food (อาหารและเครื่องดื่ม) Fight (ศิลปะมวยไทย) Festival (ศิลปวัฒนธรรมไทย) Film (ภาพยนตร์ไทยที่เน้นวัฒนธรรมไทยและวัตถุดิบอาหารไทย) และ Fashion (แฟชั่นโชว์ชุดผ้าไทย)

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เป็นศูนย์กลางการค้าและโลจิสติกส์ของภูมิภาคตะวันออกกลาง มีเมืองดูไบเป็นท่าขนถ่ายสินค้าหลัก และเป็น Re-exporter รายใหญ่ของโลกที่ส่งสินค้าต่อไปยังประเทศต่างๆ ทั้งในตะวันออกกลาง เอเชียใต้ และแอฟริกา

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวอีกว่า จีนและฮ่องกงเป็นตลาดส่งออกข้าวของไทยมาอย่างยาวนาน สำหรับซาอุดีอาระเบียและสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เป็นตลาดที่มีศักยภาพสำหรับสินค้าข้าวไทย ดังนั้น กิจกรรมดังกล่าวมั่นใจว่า จะช่วยส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของข้าวไทย ให้ผู้บริโภคชาวในจีน ฮ่องกง ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ได้ เมื่อนึกถึงข้าวไทย หรือ “Think Rice Think Thailand” ซึ่งจะช่วยรักษาและขยายส่วนแบ่งตลาดข้าวและกระตุ้นการส่งออกข้าวไทยไปยัง 4 ตลาดให้เพิ่มขึ้น และส่งผลให้การส่งออก

ข้าวไทยในปี 2568 เป็นไปตามเป้าหมาย 7.5 ล้านตัน และสามารถติดตลาดอย่างต่อเนื่องในระยะยาวตามนโยบายของรัฐบาล

เร่งช่วยชาวนา เปิดโรงสีรับซื้อข้าวนาปี2568/69

นางสาวณัฐ ศรีมณี รองอธิบดีกรมการค้าภายใน กล่าวว่า รัฐบาลให้ความสำคัญกับการดูแลเสถียรภาพสินค้าเกษตร โดยเฉพาะ "ข้าว" ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ กรมฯติดตามและขับเคลื่อนมาตรการโครงการชดเชยดอกเบี้ยฯ เพื่อรองรับปริมาณข้าวเปลือกในช่วงผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนมาก

สำหรับปีการผลิต 2568/69 ในฤดูกาลนาปีคาดว่าทั่วประเทศจะมีผลผลิตรวมกว่า 26.99 ล้านตัน ซึ่งจ.อุบลราชธานีเป็นแหล่งปลูกข้าวหอมมะลิที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะพันธุ์ "ข้าวดอกมะลิ 105" ซึ่งเป็นข้าวคุณภาพสูงที่เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูก โดยในช่วงนี้ผลผลิตทยอยออกสู่ตลาดและจะออกมากในช่วงกลางเดือนพ.ย.นี้

โดยที่ผ่านมา กรมฯได้เริ่มดำเนินโครงการชดเชยดอกเบี้ยฯได้มีการพิจารณาคุณสมบัติของโรงสีที่เข้าสมัครมาทั้งหมดและให้เริ่มรับซื้อตั้งแต่วันที่ 1 พ.ย.ที่ผ่านมา ซึ่งเริ่มเร็วกว่าปีก่อน เพื่อให้ผู้ประกอบการและโรงสีสามารถรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรได้ทันก่อนผลผลิตออกสู่ตลาด

โดยรัฐจะชดเชยดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตรา 3% เป็นระยะเวลา 2-6 เดือน เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีสภาพคล่องในการกู้เงินจากสถาบันการเงินมารับซื้อและเก็บสต็อกข้าว

ปีนี้มีผู้ประกอบการโรงสีให้ความสนใจเข้าร่วมมากถึง 217 ราย จาก 44 จังหวัดทั่วประเทศ รวมเป้าหมายดูดซับข้าวเปลือกกว่า 4 ล้านตัน เพื่อชะลอการจำหน่ายผลผลิตออกสู่ตลาดในช่วงต้นฤดูกาล และช่วยสร้างเสถียรภาพราคาข้าวอย่างยั่งยืน

ด้าน นายอนุภาพ ภรณ์พิริยนิมม อุปนายกสมาคมโรงสีข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวว่า โครงการชดเชยดอกเบี้ยฯช่วยเสริมกำลังให้ผู้ประกอบการโรงสีสามารถรับซื้อข้าวจากเกษตรกรได้มากขึ้น เพื่อช่วยชะลอผลผลิตข้าวเปลือกไม่ให้ออกสู่ตลาดพร้อมกัน ลดผลกระทบต่อราคาทั้งข้าวเปลือกและข้าวสาร การมีโครงการชดเชยดอกเบี้ยฯช่วยให้โรงสีสามารถบริหารสต็อกได้ดีขึ้น เกษตรกรขายได้ในราคาที่เหมาะสม และทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ร่วมกัน

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ชี้ 2569 อนาคตข้าวไทยยังน่าวิตก

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประเมินสถานการณ์ราคาข้าวไทยว่า ปี 2568 เป็นปีที่ราคาข้าวไทยหดตัวครั้งแรกในรอบ 4 ปี จากแรงกดดันด้านผลผลิตที่พุ่งสูงและอินเดียเร่งส่งออกข้าว ราคาข้าวไทยในปี 2568 คาดหดตัวลึกถึง 10.9% ไปเฉลี่ยอยู่ที่ 11,175 บาทต่อตัน

สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย หารือกับ สมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย ศูนย์ข้าวชุมชน 14 ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) และสมาคมโรงสีข้าวไทย และสมาคมโรงสีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อประเมินผลผลิตการณผลิตและการค้าข้าวนาปี ปีการเพาะปลูก 2568/69

หลังจากในช่วงปี 2565-2567 มีราคาเติบโตดีเฉลี่ยถึง 6.4% ต่อปี ทั้งนี้ ปัจจัยจตุรราคาที่สำคัญมาจากผลผลิตข้าวในระดับสูง ด้วยสภาพอากาศที่เป็นปรกฏการณ์ลานีญาเอื้อต่อการผลิต

โดยไทยมีผลผลิตข้าวพุ่งแตะ 35.8 ล้านตัน สูงกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต ถึง 1.11 เท่า สอดคล้องไปกับผลผลิตข้าวโลกที่เพิ่มขึ้น 3.3% ต้นสต็อกข้าวโลกเพิ่ม 5% และมีอุปทานส่วนเกินโลกสูงถึง 8.98 ล้านตัน

นอกจากนี้ อินเดียยังได้เร่งส่งออกข้าวเพิ่มกว่า 34.2% จากแรงหนุนด้านผลผลิตในประเทศที่สูงถึง 150 ล้านตัน มูลค่าข้าวโลกให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งฟิลิปปินส์ยังได้สั่งนำเข้าข้าวตั้งแต่เดือนก.ย. 2568 ส่งผลให้ราคาข้าวในตลาดโลกและราคาข้าวไทยปรับลดลง

ดังนั้นคาดการณ์ราคาข้าวน่าจะปรับลดลงถึงไตรมาสแรกปี 2569 ที่ 0.9% จากผลผลิตที่ยังสูงและความต้องการนำเข้าข้าวที่ลดลง โดยเฉพาะผู้นำเข้าหลักอย่างฟิลิปปินส์ที่ยังงดการนำเข้าข้าว

ดังนั้นทั้งปี 2569 ราคาข้าวอาจโตเพียง 0.8% ซึ่งเป็นไปตามราคาข้าวโลกที่เผชิญอุปสงค์ส่วนเกิน โดยเฉพาะในฤดูข้าวนาปรังที่จะมีผลผลิตออกสู่ตลาดราว 41.8% ของผลผลิตข้าวนาปรังทั้งหมด จะส่งผลให้ราคาข้าวปรับลดลง

ปัจจัยที่ทำให้ราคาข้าวปรับลดลง คือ ผู้นำเข้าหลักอย่างฟิลิปปินส์งดการนำเข้าข้าวไปจนถึงเดือนเม.ย. 2569 ซึ่งจะส่งผลให้อุปทานข้าวในตลาดโลกเพิ่มขึ้น และจะยิ่งกดดันราคาข้าว อีกทั้งยังส่งผลต่อการส่งออกข้าวไทยไปฟิลิปปินส์ให้ลดลงด้วย

ทั้งนี้ ฟิลิปปินส์เป็นตลาดส่งออกข้าวที่สำคัญของไทยเป็นอันดับที่ 5 คิดเป็น 6.2% ของปริมาณการส่งออกข้าวทั้งหมดของไทย

สำหรับปัจจัยหนุนราคาข้าวในตลาดโลกทั้งปี 2569 คือ อุปสงค์ส่วนเกินของโลกอยู่ที่ 1.1 ล้านตัน คาดว่าความต้องการบริโภคอยู่ที่ 542.2 ล้านตัน ขณะที่ผลผลิตอยู่ที่ 541.1 ล้านตัน ส่วนสต็อกข้าวของโลกลดลง 0.6% ไปอยู่ที่ 187.3 ล้านตัน

แม้ภาพรวมราคาข้าวไทยทั้งปี 2569 จะฟื้นตัวขึ้นมาได้บ้าง แต่หากพิจารณาประเภทข้าวจะพบว่า ข้าวขาว น่าจะยังมีราคาहतตัวอยู่ เนื่องจากเป็นข้าวที่มีการแข่งขันด้านราคาอย่างรุนแรงในตลาดโลก ซึ่งข้าวขาวไทยยังแข่งขันได้ยาก จากราคาที่แพงกว่าคู่แข่ง ทั้งอินเดียและเวียดนาม เพราะไทยมีต้นทุนการผลิตสูงและผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าคู่แข่ง

ที่มา ThaiPBS

ตลาดข้าวโลก สะเทือน! สิงคโปร์-เวียดนามร่วมค้า “ข้าวคาร์บอนต่ำ” ไทยเสี่ยงตกขบวน

KEY POINTS

- สิงคโปร์และเวียดนามลงนามความร่วมมือ (MoC) ด้านการค้าข้าวอย่างยั่งยืน โดยเน้น "ข้าวคาร์บอนต่ำ" เป็นหลัก
- ข้อตกลงดังกล่าวช่วยสร้างความมั่นคงทางอาหารให้สิงคโปร์ และเปิดทางให้เวียดนามขยายตลาดข้าวคุณภาพสูงสู่ตลาดโลกผ่านเครือข่ายของสิงคโปร์
- ความร่วมมือนี้อาจส่งผลกระทบต่อไทย ทำให้เสี่ยงสูญเสียโอกาสและส่วนแบ่งในตลาดข้าวคาร์บอนต่ำและข้าวยั่งยืนในอนาคต

สิงคโปร์-เวียดนาม จับมือค้าข้าวคาร์บอนต่ำ เขย่าตลาดโลก เตรียมปั้นอาเซียนไรซ์ฮับ-เชื่อมตลาดคาร์บอน CIX ของสิงคโปร์ ขึ้นศูนย์กลางค้าข้าวยั่งยืน ผู้เชี่ยวชาญชี้ไทยเสี่ยงเสียตลาดหากไม่เร่งปรับตัว เน้นรัฐ-เอกชนเร่งพัฒนาแผนข้าวคาร์บอนต่ำใน 5 ปี มุ่งตลาดพรีเมียมในต่างประเทศสู่ศึก

ช่วงการประชุม APEC ที่เกาหลีใต้ สิงคโปร์และเวียดนามได้ลงนามใน “บันทึกความร่วมมือว่าด้วยการค้าข้าวอย่างมั่นคงและยั่งยืน” (Memorandum of Cooperation : MoC) ระหว่างรัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์และรัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (ลงนามเมื่อ 30 ต.ค. 2568)

ข้อตกลงนี้ลงนามโดย นางเกรซ ฟู (Grace Fu) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน และรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบด้านความสัมพันธ์ทางการค้าของสิงคโปร์ ร่วมกับ นายเหงียน ฮง เดียน (Nguyen Hong Dien) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนาม

รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถ พิศาลวานิช ผู้เชี่ยวชาญเศรษฐกิจระหว่างประเทศและอาเซียน เปิดเผยกับ “ฐานเศรษฐกิจ” ว่า บันทึกความร่วมมือว่าด้วยการค้าข้าวฯ ดังกล่าว ถือเป็นฉบับแรกของสิงคโปร์กับประเทศคู่ค้า แต่ไม่ใช่ฉบับแรกของเวียดนาม (เวียดนามยังทำข้อตกลงข้าวกับฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย แต่ไม่ใช่ข้าวยั่งยืนแบบสิงคโปร์)

สาระสำคัญของความร่วมมือในครั้งนี้คือ

1.สร้างความมั่นคงด้านอาหาร เนื่องจากสิงคโปร์เป็นประเทศที่นำเข้าข้าวเกือบ 100% ของการบริโภคภายในประเทศ การจับมือกับเวียดนามจึงช่วยให้สิงคโปร์ไม่ขาดแคลนข้าว และไม่พึ่งแหล่งเดียว

2.สนับสนุนการค้าข้าวที่ยั่งยืน โดยทั้งสองประเทศตกลงจะส่งเสริมการตลาดคาร์บอนในกระบวนการผลิตข้าว การพัฒนาห่วงโซ่อุปทานสีเขียว การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระบบค้า มีการจัดทำข้อมูลข้าวด้วย Blockchain และมีแพลตฟอร์มตรวจสอบย้อนกลับ

3.เพิ่มบทบาทเวียดนามในตลาดข้าวพรีเมียม เพราะสิงคโปร์มีเครือข่ายค้าปลีกและโลจิสติกส์ระดับโลก (ผ่านบริษัท Olam, Wilmar ฯลฯ) การร่วมมือครั้งนี้จึงทำให้สิงคโปร์ช่วยเวียดนาม “ขยายตลาดข้าวคุณภาพสูงและข้าวคาร์บอนต่ำ” สู่ตลาดโลก เช่น ตะวันออกกลาง และยุโรป

และ 4.เป็นความร่วมมือตาม CSP ของทั้งสองประเทศ (Vietnam–Singapore Comprehensive Strategic Partnership) เมื่อ 27 สิงหาคม 2023

นอกจากนี้ เพื่อตอบโจทย์ของสิงคโปร์คือ 1.การวางตัวเป็นศูนย์กลางการค้าข้าวของอาเซียน (ASEAN Rice Hub) 2.การเชื่อมโยงกับตลาดซื้อขายคาร์บอนของสิงคโปร์ที่ชื่อว่า “Climate Impact X (CIX)” เปิดตัวปี 2021 ร่วมทุนโดย DBS Bank, ตลาดหลักทรัพย์แห่งสิงคโปร์, Standard Chartered Bank และ Temasek Holdings

ปัจจุบันมีการซื้อขายหลักหมื่นตันคาร์บอนต่อปี เทียบกับ EU ETS ที่ซื้อขายหลักร้อยล้านตันต่อปี นอกจากนี้ CIX ยังเป็นการซื้อขายคาร์บอนเครดิตในโครงการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าธรรมชาติในประเทศอินโดนีเซียและประเทศในทวีปแอฟริกา

ข้อมูลในปี 2024 (พ.ศ. 2567) สิงคโปร์นำเข้าข้าว 424,329 ตัน มูลค่า 321.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยนำเข้าจากอินเดียมากเป็นอันดับหนึ่ง ตามด้วยเวียดนามและไทย

ขณะที่ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร ช่วง 7 เดือนแรกปี 2568 ไทยส่งออกข้าวไปสิงคโปร์ 70,220 ตัน มูลค่า 2,178 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีการส่งออก 9,586 ตัน มูลค่า 306 ล้านบาท โดยตลาดสิงคโปร์อยู่ในลำดับที่ 17 ของตลาดส่งออกข้าวไทยในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2568

“บันทึกความร่วมมือฯ จะเป็นประโยชน์ทั้งสิงคโปร์และเวียดนาม คนสิงคโปร์จะมีข้าวกินตลอดปี และเสริมให้สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางค้าข้าวคุณภาพสูงและตลาดซื้อขายคาร์บอน ส่วนเวียดนามจะขายข้าวเพิ่มขึ้นและมีสิงคโปร์ช่วยทำตลาดข้าวคุณภาพและข้าวคาร์บอนต่ำ คาดว่าเราจะได้เห็นการสร้างแบรนด์ “ข้าวคาร์บอนต่ำ” จาก 2 ประเทศที่มีจุดเด่นต่างกัน สิงคโปร์เก่งขาย เวียดนามเก่งผลิต มาทำงานร่วมกัน”

อย่างไรก็ดี เรื่องดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อไทย ที่สำคัญคือ

1. จะกระทบต่อการค้าข้าวคาร์บอนต่ำ รวมถึงข้าวยั่งยืนอื่น ๆ ของไทยด้วย เช่น ข้าวออร์แกนิก เป็นต้น เพราะเวียดนามทั้งผลิตและขายผ่านสิงคโปร์ ซึ่งจะทำให้ไทยสูญเสียตลาดข้าวคาร์บอนต่ำในอนาคต และ 2. ตลาดซื้อขายคาร์บอนสิงคโปร์ (CIX) จะกลายเป็นตลาดซื้อขายคาร์บอนสินค้าเกษตรของอาเซียน นอกจากนี้ สิงคโปร์มีแผนจะขายปาล์มยั่งยืนจากอินโดนีเซียและมาเลเซียด้วย

ดร.อัคร ระบุว่า สิ่งไทยต้องเร่งปรับตัวเพื่อรองรับความร่วมมือของสิงคโปร์และเวียดนามข้างต้น คือ 1. เร่งทำแผนการผลิตข้าวคาร์บอนใน 5 ปีข้างหน้า 2. จัดทำจังหวัดนำร่องข้าวคาร์บอนต่ำ 3. ทำต้นแบบข้าวคาร์บอนต่ำสำหรับเกษตรกร โรงสี ห้างค้าปลีก และผู้ส่งออก และ 4. เร่งทำแผนข้าวคาร์บอนต่ำตลาดพรีเมียมในต่างประเทศ ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ธ.ก.ส.จ่อระบายข้าว 6.5 หมื่นตัน จับตา “หอมสยาม” ข้าวพันธุ์ใหม่

ธ.ก.ส. เตรียมระบายสต็อกข้าวในยุ้งฉางสหกรณ์ 5 จังหวัด ปริมาณกว่า 6.5 หมื่นตัน ชูหากตรวจเจอข้าวผิดสเปกให้ตกลงกับผู้ซื้อเอง รอลุ้นตั้ง นบข. ชุดใหม่ให้ความเห็นชอบ ขณะผู้ส่งออก-โรงสี ตื่นเต้น หลังพบข้าวพันธุ์ใหม่ “หอมสยาม” ชาวนานิยมปลูกผสมบนพื้นนา อนาคตคาดมาทดแทนข้าวหอมมะลิ

“ฐานเศรษฐกิจ” ยังคงเกาะติดข้าวคงค้างในโครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2567/68 หรือ จำนำยืมฉาง (เฉพาะข้าวเปลือกเจ้าและข้าวเปลือกปทุมธานี) วงเงินรวมกว่า 35,000 ล้านบาท โดยเกษตรกรกู้ได้รายละไม่เกิน 300,000 บาท สหกรณ์การเกษตรและชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งละไม่เกิน 300 ล้านบาท กลุ่มเกษตรกรแห่งละไม่เกิน 20 ล้านบาท และวิสาหกิจชุมชนแห่งละไม่เกิน 5 ล้านบาท โดยเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรไม่ต้องชำระดอกเบี้ย

ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐบาลได้รับการชี้แจงในการชำระดอกเบี้ยแทน เพื่อป้องกันปัญหาผลผลิตข้าวเปลือกล้นตลาด และมีราคาตกต่ำ รวมถึงเสริมสภาพคล่องให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีเงินหมุนเวียนระหว่างชะลอการขายข้าว และรองรับปริมาณข้าวเปลือกจากท้องตลาด 3 ล้านตันโดยมีประเภทข้าวเปลือกที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ข้าวเปลือกหอมมะลิ ข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเปลือกปทุมธานี และข้าวเปลือกเหนียว

แหล่งข่าวจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เปิดเผยกับฐานเศรษฐกิจถึงวิธีปฏิบัติการระบายข้าวเปลือกในโครงการจำนำยืมฉางว่าให้ ธ.ก.ส.สาขาสำรวจปริมาณข้าวเปลือกเจ้า และข้าวเปลือกปทุมธานีที่หลุดจำนำกว่า 6.5 หมื่นตัน ซึ่งอยู่ในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ เพชรบูรณ์, นครสวรรค์, อุตรดิตถ์, อุทัยธานี, ตาก และกาญจนบุรี ที่เป็นหลักประกันตามโครงการ พร้อมให้คณะอนุกรรมการฯ ระดับจังหวัดพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการการระบายข้าวเปลือกหลักประกัน

โดยให้ ธ.ก.ส.สาขาวางแผนและนัดประชุมชี้แจงเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรที่จะนำข้าวเปลือกมาส่งมอบ ณ สถานที่ที่คณะอนุกรรมการฯ ระดับจังหวัดกำหนดหลังจากนั้นให้สำนักงาน ธ.ก.ส.จังหวัดแจ้งรายละเอียด เช่น วันที่ประกาศประมูล, วันที่ยื่นซอง และเปิดซองประมูลให้ทราบภายใน 3 วันทำการ อย่างไรก็ตามก่อนที่จะประมูล

ขอให้ ธ.ก.ส.สาขาจังหวัด ประชุมซักซ้อมพนักงานผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงหลักการ วิธีการ ขั้นตอน แนวทางและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการระบายข้าวเปลือกตามโครงการฯ และนำไปปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

แหล่งข่าว ธ.ก.ส. กล่าวอีกว่า ถึงหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการระบายข้าวเปลือกหลักประกัน ในพื้นที่จุดระบาย ส่งมอบข้าวเปลือกอาจมีผู้แทนเกษตรกรที่ได้รับมอบหมายเพื่อช่วยทำหน้าที่กำกับดูแล สังเกตการณ์ และอำนวยความสะดวกในการระบายข้าวเปลือก โดยมีค่าตอบแทนไม่เกินคนละ 300 บาทต่อวันส่วนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรที่ประสงค์ระบายส่งมอบข้าวเปลือกจะต้องมีหนี้เงินกู้คงเหลือ ณ วันส่งมอบข้าวเปลือก และส่งมอบข้าวเปลือกไม่เกินปริมาณที่ใช้เป็นหลักประกันเงินกู้ตามโครงการ และต้องชำระหนี้เงินกู้พร้อมชำระดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นให้เสร็จสิ้น

ส่วนข้าวเปลือกที่ส่งมอบไม่ตรงตามชนิดหรือคุณภาพที่กำหนด เช่น เมล็ดแดงเกิน 2% หรือมีข้าวชนิดอื่นปลอมปนเกิน 8% ให้สหกรณ์ต้องตกลงราคาขายกับผู้ซื้อเอง และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการระบายข้าว และค่าเช่ายุ้งฉางและค่าจัดเก็บข้าวยังสามารถเบิกได้หากชำระหนี้ครบ แต่หากส่งมอบข้าวเกินปริมาณที่กำหนด ให้สหกรณ์ตกลงราคาขายกับผู้ซื้อและรับเงินโดยตรง

ทั้งนี้ ผู้ซื้อต้องวางเงินประกันกับธนาคาร อย่างน้อย 2 เท่าของปริมาณข้าวเปลือกที่รับมอบในแต่ละวัน เช่น รับข้าววันละ 100 ตัน ราคาตันละ 12,000 บาท ต้องวางเงิน 2.4 ล้านบาท โดยสาขาต้องควบคุมให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวมาทั้งหมดอย่างไรก็ดี แผนการระบายข้าวเปลือกจะต้องได้มติเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ (นบข.) ก่อน (อยู่ระหว่างการจัดตั้ง นบข.) ถึงจะดำเนินการตามแผนการระบายข้าวได้

ขณะที่นายเจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวระหว่างการเดินทางสำรวจภาคการผลิตและการค้าข้าวนาปี ปีการเพาะปลูก 2568/69 ว่ามีความเป็นห่วงการพัฒนาพันธุ์ข้าวไทย ที่อาจจะมี ความยุ่งยากในอนาคต เช่น พันธุ์ข้าวหอมสยาม ที่กำลังนิยมปลูกในพื้นที่ภาคอีสาน โดยเป็นข้าวเจ้าพันธุ์นาปี

มีลักษณะเด่นคือ หอมนุ่มเหมือนข้าวขาวดอกมะลิ 105 แต่ให้ผลผลิตสูงกว่า (เฉลี่ย 530 กก. ต่อไร่) มีต้นเตี้ยแข็งแรงไม่หักล้มง่ายอีกทั้งยังต้านทานโรคไหม้และทนแล้งได้ดี ซึ่งต้องทำให้เป็นมาตรฐานข้าวหอมไทย ต้องทำโซนนิ่ง และต้องมีตลาดให้ด้วย ไม่เช่นนั้นชาวนาปลูกผสมไปพื้นนาข้าวหอมมะลิ จะกลายไปเป็นปลอมปนกับข้าวหอมมะลิ เมื่อเวลาขายไป อาจทำให้มีปัญหาได้ เป็นข้อควรระวัง

นายเกรียงศักดิ์ ตาปนานนท์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมโรงสีข้าวไทย และที่ปรึกษากิตติมศักดิ์สมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย กล่าวถึงข้าวหอมสยามที่ชาวนาอีสานนิยมปลูกว่าสิ่งสำคัญคือ "ตลาด" จะเป็นผู้บ่งชี้ว่าตลาดจะไปได้ดีแค่ไหน ซึ่งอยากให้มีการทดลองขายว่า ผู้บริโภคให้ความนิยมหรือไม่ แล้วต้องชี้ให้ชัดว่าพื้นที่ใดที่เหมาะสม สำหรับการปลูกข้าวชนิดนี้ เพื่อไม่ให้ไปกระทบกับพันธุ์พื้นหลักของเดิมที่มีอยู่แล้ว

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ดีมานด์ข้าวเมล็ดสั้นภาคใต้พุ่ง โรงสีหาซื้อจากภาคอีสานป้อนฟาร์มไก่โต

โรงสีเบนเข็มทำ “ข้าวเมล็ดสั้น” สำหรับใช้เลี้ยงสัตว์ เหตุความต้องการพุ่ง ฟาร์มเลี้ยงไก่ในพื้นที่ภาคใต้โต

นายไพโรจน์ โรจนรัตน์ ประธานชมรมโรงสีข้าวจังหวัดพัทลุง และโรงสีท่าโพธิ์คำสงค้ำปลีก จ.พัทลุง เปิดเผยว่าสถานการณ์ข้าวส่งออกมีการแข่งขันกันสูง ส่งผลให้ราคาผันผวน โดยราคาข้าวเมล็ดสั้นปรับตัวลงมาที่ 7,500 บาท/ตัน ส่วนราคาข้าวเมล็ดยาวอยู่ที่ 5,500 บาท/ตัน จากราคาข้าวทั้งสองชนิดที่เคยอยู่ที่ 12,000 บาท/ตัน

เช่นกัน จึงมีรายได้ต่อหน่วยไม่คุ้มทุน บางฤดูกาลผู้ประกอบการโรงสีส่วนหนึ่งต้องชะลอการรับซื้อ เพราะปริมาณผลผลิตข้าวเปลือกที่มีน้อยไม่สมดุลกับกำลังการผลิตของโรงสีจึงไม่คุ้มทุนที่จะเดินเครื่อง จึงจำเป็นต้องยุติไป

ปัจจุบันโรงสีในภาคใต้เหลือไม่กี่โรงอีกทั้งพื้นที่ทำนาทยอยลดลง โดยชาวนาส่วนหนึ่งได้นำพื้นที่ไปลงทุนปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น ส่วนโรงสีที่ยังดำเนินธุรกิจอยู่ก็ปรับกลยุทธ์การตลาดเพื่อให้เดินต่อได้ โดยหันมาดำเนินธุรกิจข้าวเมล็ดสั้นสำหรับเลี้ยงไก่เพิ่มจากสีข้าวให้คนบริโภค

“โรงสีข้าวท่าโพธิ์ เป็นรายแรกของภาคใต้ที่ได้ปรับกลยุทธ์หันมาสีข้าวเปลือกเมล็ดสั้น เพื่อจำหน่ายให้กับกลุ่มประกอบการเลี้ยงไก่ ไก่พื้นบ้าน ฟาร์มไก่บ้าน ไก่ชน และฟาร์มไก่ชน” นายไพโรจน์กล่าวต่อไปว่า ปัจจุบันข้าวเมล็ดสั้นเลี้ยงสัตว์ที่นิยมปลูกกันมี 2 สายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ กข.81 และข้าวพันธุ์เบญจมุข ซึ่งปริมาณผลผลิตที่ได้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ทั้งที่ จ.พัทลุง ทำนาถึง 4 ครั้ง/ปี โดยเฉพาะโรงสีท่าโพธิ์ มีสัดส่วนการรับซื้อข้าวเปลือกเมล็ดยาว ประมาณ 40% และข้าวเมล็ดสั้น 60% โดยสามารถเปิดรับซื้อได้เกือบ 10,000 ตัน/ปี แต่ปริมาณผลผลิตที่รับซื้อได้ประมาณ 2,000-3,000 ตันต่อปี

ดังนั้นในพื้นที่ภาคใต้ จึงมีการซื้อข้าวเมล็ดสั้นจากพื้นที่ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เข้ามาประมาณหลายหมื่นตัน/ปี เพราะข้าวเมล็ดสั้นทางภาคใต้ยังทำกันน้อยมาก แม้ว่าทางโรงสีได้พยายามส่งเสริม แต่ชาวนาจะกังวลและขาดความเชื่อมั่น

“ข้าวเมล็ดสั้นยังไม่พอต่อความต้องการของตลาดภายในประเทศไทย ที่ผ่านมาชาวนาในภาคกลาง ภาคอีสาน ก็ได้หันมาทำข้าวเมล็ดสั้น และได้มีส่วนแบ่งการตลาดทางภาคใต้ไปจำนวนหนึ่ง ข้าวเมล็ดสั้นจึงยังมีแนวโน้มที่ดี และโรงสีข้าวส่วนหนึ่งจึงได้หันมาทำข้าวเมล็ดสั้นโดยเฉพาะพัทลุง รายใหญ่ประมาณ 3 โรง และอีก 2 โรง ยังทำปริมาณไม่มาก” นายไพโรจน์กล่าว

นายสมศักดิ์ พานิช ประธานชมรมโรงสีข้าวระโนด เจ้าของโรงสีข้าวทิพย์พานิชย์ อ.ระโนด จ.สงขลา เปิดเผยว่า ภาวะข้าวขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยที่นากังวลเนื่องจากตลาดโลกมีการแข่งขันสูง ทั้งข้าวอินเดีย ข้าวเวียดนาม ต่างเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ในขณะที่ต่างประเทศต้นทุนต่ำ ปริมาณผลผลิตมาก ขณะที่ข้าวไทยต้นทุนสูงค่อนข้างสูง ทั้งค่าปุ๋ย ค่ายากำจัดศัตรูพืช เรื่องอัตราแลกเปลี่ยน จึงส่งผลต่อราคาข้าวไทยในฤดูนาปรังปีนี้เมื่อเทียบกับนาปรังปีที่แล้วจะมีระยะห่าง เช่น ปีนี้ราคา 5,500 บาท/ตัน ราคาประมาณ 5.50 บาท/กก. โดยนาปรังปีที่แล้ว ราคาประมาณ 9,000-11,000 บาท/ตัน ราคาประมาณ 9-10 บาท/กก.

นายประจวบ เกตุนิม ประธานกลุ่มแปลงใหญ่ข้าวตำบลควนขนุน อ.เขาชัยสน จ.พัทลุง เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า ฤดูชาวนาปรังในภาคใต้ปี 2568 ช่วงที่ผ่านมาราคาผันผวนมาก โดยเฉพาะข้าวเปลือกเมล็ดยาวพันธุ์ กข.43, กข.55 และ กข.79 เคลื่อนไหวปรับตัวลงมาที่ 5,500 บาท/ตัน

ส่วนข้าวเมล็ดสั้นพันธุ์ กข.81, กข.91 ที่นำไปทำอาหารสัตว์ ช่วงต้นฤดู ราคาประมาณ 7,800 บาท/ตัน ช่วงปลายฤดูเหลือ 7,300 บาท/ตัน หากเทียบกับข้าวเปลือกนาปรังเมล็ดยาว และเมล็ดสั้นของภาคใต้ ปี 2567 ราคาเฉลี่ยประมาณ 12,000 บาท/ตันเท่ากัน ขณะที่ต้นทุนการผลิตประมาณ 4,000-4,500 บาท/ไร่

ปรากฏการณ์ข้าวเมล็ดสั้นที่นำไปทำอาหารเลี้ยงสัตว์ไก่สูงกว่าข้าวที่คนบริโภค เพราะฟาร์มเลี้ยงไก่ในพื้นที่ภาคใต้มีการขยายตัวเติบโตมากขึ้น ขณะที่ข้าวเมล็ดยาวที่คนบริโภค ชาวนาในภาคใต้มีการปลูกปริมาณน้อย เพราะมีข้าวสารจากส่วนกลาง และตลาดข้าวสารออนไลน์ เข้ามาตีตลาดขายในราคาต่ำประมาณ 18 บาท/กก. ขณะที่ราคาข้าวสารในตลาดภาคใต้อยู่ที่ประมาณ 22-25 บาท/กก

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

รมช.เกษตรฯ มาตรการพุงราคาข้าว ยกระดับข้าวพรีเมียม-แก้ข้าวนาปรังราคาตก

“รมช.เกษตร” มาตรการพุงราคาข้าว เร่งยกระดับข้าวพรีเมียม ลดปลูกนาปรัง แก้อาณาพุงอย่างยั่งยืน เปรียมเสนอ นบข. 18 พ.ย. นี้

นายณเรศ อารงค์ทิพคุณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานการประชุมหารือ มาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก ปีการผลิต 2568/69 เพื่อกำหนดมาตรการเพิ่มเติมที่เหมาะสมให้เป็นไป ในทิศทางเดียวกัน ก่อนนำไปประกอบการพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ (นบข.) วันที่ 18 พ.ย. 68 และจะนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติต่อไป

นายณเรศ กล่าวว่า การประชุมในครั้งนี้ เป็นความร่วมมือของสองฝ่าย คือ กระทรวงเกษตรฯ และ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อหาแนวทางระยะยาวในการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก โดยได้มอบหมายให้หน่วยงาน ในสังกัดเร่งบูรณาการความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาพุงราคาข้าวทั้งระบบ โดยเฉพาะสถานการณ์ข้าวที่มีปริมาณล้น ตลาดในช่วงนี้ ซึ่งจากการหารือในครั้งนี้ ได้มีแนวทางการขับเคลื่อนเป็น 2 ส่วน คือ 1) การยกระดับข้าวพรีเมียม และ 2) การแก้พุงพุงราคาข้าวนาปรังที่ตกต่ำ

ในส่วนของข้าวพรีเมียม กระทรวงพาณิชย์ตั้งเป้าพัฒนาพุงเกษตรกรจำนวน 200 พุง โดยคัดเลือกจาก พุงที่มีความเข้มแข็งในระดับ T1 – T3 ซึ่งกระทรวงเกษตรฯ จะร่วมทำหน้าที่กำหนดเป้าหมายพื้นที่ และสนับสนุน ปัจจัยที่จำเป็นให้แก่แต่ละพุง โดยเฉพาะการยกระดับศักยภาพด้านการแปรรูป ด้วยการสนับสนุนโรงสีขนาดเล็กและ เครื่องบรรจุสุญญากาศ เพื่อเพิ่มคุณภาพและมูลค่าให้ข้าวพรีเมียมของเกษตรกร

นายณเรศกล่าวอีกว่า สำหรับพุงพุงราคาข้าวนาปรังตกต่ำ เนื่องจากปริมาณผลผลิตล้นตลาด กระทรวง เกษตรฯ และกรมส่งเสริมการเกษตรได้เสนอ โครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวไปสู่พืชทางเลือก โดยระยะแรก กำหนดพื้นที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 500,000 ไร่ และอยู่ระหว่างพิจารณาเพิ่มเติมอีก 500,000 ไร่ รวมเป็น 1 ล้านไร่ ขณะเดียวกันได้มอบหมายให้กรมพัฒนาที่ดินศึกษาความเหมาะสมของพืชชนิดอื่นที่สามารถปลูกทดแทนได้ในพื้นที่ นาปรัง เพื่อกำหนดมาตรการดูดซับผลผลิตและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างเร่งด่วน

“การขอความร่วมมือพุงปลูกข้าวนาปรังยังคงเป็นมาตรการสำคัญที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เร่ง ผลักดันควบคู่ไปกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ โดยส่งเสริมให้เกษตรกร ปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงขึ้น พร้อมพิจารณามอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาการ ปรับเปลี่ยนระบบการปลูกพืชในระยะยาว เพื่อแก้ไขปัญหาการปลูกข้าวนาปรังในพื้นที่ไม่เหมาะสมอย่างยั่งยืน” นาย ณเรศ กล่าว

ที่มา PPTV Online

รมช.นเรศ ลุยปฏิรูปข้าวไทย มอบนโยบาย 8 ด้าน พลิกโฉมสู่ยุคเกษตรสมัยใหม่

เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2568 ณ ห้องประชุมจักรพันธ์ กรมการข้าว นายณเรศ อารงค์ทิพคุณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานมอบนโยบายการพัฒนาการผลิตข้าวแก่ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่กรมการข้าว โดยมี นายอานนท์ นนทรีย์ อธิบดีกรมการข้าว พร้อมด้วย นายกฤษฎิน คำตัน รองอธิบดี กรมการข้าว และคณะผู้บริหารเข้าร่วมรับมอบนโยบายอย่างพร้อมเพรียง

นายณเรศ กล่าวว่า การพัฒนาการผลิตข้าวของไทยในระยะต่อไป จะต้องมุ่งสู่ความสมดุลระหว่าง ‘การผลิต-ตลาด-รายได้เกษตรกร’ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตชาวนาไทยให้มั่นคงยั่งยืน พร้อมขับเคลื่อนข้าวไทยให้แข่งขันได้ในตลาดโลก โดยได้มอบนโยบายสำคัญ 8 ด้าน ให้กรมการข้าวเร่งดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม

“การบริหารจัดการการผลิตข้าวต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เราต้องรู้ว่า ‘ตลาดต้องการอะไร’ และผลิตให้ตรงนั้น ไม่ใช่ผลิตแล้วค่อยหาตลาด การจัดการสต็อกและข้อมูลข้าวต้องเป็นระบบเดียวกัน เชื่อมโยงกับสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และเอกชน เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวให้มั่นคง” นายณเรศ กล่าว

รมช.เกษตรฯ กล่าวต่อว่า ด้านเมล็ดพันธุ์ข้าวจะเร่งผลิตเมล็ดพันธุ์คุณภาพดีให้เพียงพอกับความต้องการของเกษตรกร ปีละประมาณ 1.4 ล้านตันข้าวเปลือก โดยตั้งเป้าเพิ่มการผลิตเมล็ดพันธุ์จาก 100,000 ตัน เป็น 150,000 ตัน และขยายพื้นที่ผลิตเมล็ดพันธุ์ผ่านศูนย์ข้าวชุมชนจาก 190,000 ไร่ เป็น 285,000 ไร่ รวมถึงการยกระดับศูนย์ข้าวชุมชนให้เป็น ‘Service Provider Center’ ที่นำเทคโนโลยีเครื่องจักรกลและนวัตกรรมสมัยใหม่เข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

“เราจะสร้างความเข้มแข็งของชาวนาให้เป็นชาวนายุคใหม่ที่มีความรู้ มีเครื่องมือ และมีเครือข่ายเข้มแข็ง เกษตรกรต้องไม่เดินคนเดียว แต่ต้องเดินไปพร้อมกันทั้งระบบ ตั้งแต่ศูนย์ข้าวชุมชน กลุ่มนาแปลงใหญ่ จนถึงตลาด” นายณเรศ กล่าวเพิ่มเติม

นอกจากนี้ ยังได้มอบแนวทางการพัฒนาข้าวคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยผลักดันข้าวโภชนาการสูง ข้าวเพื่อสุขภาพ ข้าวเป็นยา และข้าวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Rice) ให้เป็นจุดแข็งใหม่ของประเทศ รวมถึงการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวด้วยเทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรม ‘Speed Breeding’ ที่ช่วยย่นระยะเวลาการพัฒนาพันธุ์ข้าวจาก 7-10 ปี เหลือเพียง 3-5 ปี

ในส่วนของการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว (Productivity) นายณเรศได้ตั้งเป้าให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 20% พร้อมลดต้นทุนไม่ต่ำกว่า 10% ผ่านการสนับสนุนเครื่องจักรกลการเกษตรให้ศูนย์ข้าวชุมชนแห่งละกว่า 2.9 ล้านบาท เพื่อช่วยชาวนาได้เข้าถึงเครื่องมือที่ทันสมัย

อีกทั้งยังเน้นการส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวที่ไม่เหมาะสม ไปปลูกพืชเศรษฐกิจที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ไม้ และกล้วยหอม รวมถึงการจัดทำเขตส่งเสริมการปลูกข้าวตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) ให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาด

ท้ายสุด รมช.นเรศ ยังได้เน้นการยกระดับระบบตรวจสอบและรับรองคุณภาพข้าวให้เป็นมาตรฐานสากล ทั้งด้านข้าว GAP ข้าวอินทรีย์ ข้าวคาร์บอนต่ำ และโรงสีมาตรฐาน GMP เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภคและผู้ซื้อทั่วโลก

ด้าน นายอานนท์ นนทรีย์ อธิบดีกรมการข้าว กล่าวว่า ปัจจุบันภาคการเกษตรของประเทศไทยโดยเฉพาะภาคการปลูกข้าว กำลังเผชิญกับความท้าทายหลายด้าน ทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ความต้องการของตลาดโลกที่ปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว รวมถึงการแข่งขันในตลาดเสรี ที่ให้ความสำคัญกับมาตรฐานคุณภาพและความยั่งยืนของสินค้าเกษตร ซึ่งล้วนส่งผลกระทบโดยตรงต่อราคาข้าวภายในประเทศและรายได้ของพี่น้องเกษตรกร

“นโยบายของท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ในวันนี้ จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการกำหนดทิศทางการทำงานของกรมการข้าว เป็นกรอบแนวทางที่จะช่วยให้เราขับเคลื่อนโครงการต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเห็นผลเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น” อธิบดีกรมการข้าว กล่าว

การมอบนโยบายในครั้งนี้ ถือเป็นโอกาสสำคัญที่ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ทุกระดับของกรมการข้าว จะได้ร่วมกันรับทราบแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมกันนี้ยังเป็นแรงบันดาลใจและพลังใจสำคัญให้พวกเราทุกคนมุ่งมั่นร่วมแรงกันยกระดับ ‘ข้าวไทย’ ให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง

ที่มา ข่าวสดออนไลน์

'กรมการข้าว' ผนึกกำลัง 'ซันไรซ์' ออสเตรเลีย เดินหน้า 'ข้าวคาร์บอนต่ำ' ขยายตลาด-พัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อชาวนาไทย

“กรมการข้าว” ผนึกกำลัง “ซันไรซ์” ออสเตรเลีย เดินหน้า “ข้าวคาร์บอนต่ำ” ขยายตลาด - พัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อชาวนาไทย

นายอานนท์ นนทรีย์ อธิบดีกรมการข้าว เปิดห้องประชุมต้อนรับ Mr. Ed Thistlethwaite Vice President และ คุณบราลี แดงอ่อน Category Procurement Manager บริษัท ซันไรซ์ (SunRice Group) กลุ่มธุรกิจข้าวชั้นนำระดับโลกจากประเทศออสเตรเลีย ให้เข้าพบแสดงความยินดีและร่วมปรึกษาหารือ ความร่วมมือในการยกระดับและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับข้าวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ข้าวคาร์บอนต่ำ” ซึ่งเป็นไปตามนโยบายสำคัญของ ร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการทำเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ให้กับภาคเกษตรกรรมของไทย และตอบโจทย์ความต้องการของตลาดโลก

การหารือครั้งนี้มุ่งเน้นใน 3 ประเด็นหลัก เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาวนาไทย ได้แก่

1. โอกาสทางการตลาดข้าวคาร์บอนต่ำในออสเตรเลีย การหารือเกี่ยวกับการเปิดตลาดและการขยายช่องทางการจำหน่าย ข้าวคาร์บอนต่ำของไทย ในประเทศออสเตรเลีย ภายใต้การรับรองมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นตลาดที่มีศักยภาพและผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสินค้าที่ยั่งยืน (Sustainability) และแลกเปลี่ยนข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวโน้มความต้องการของตลาด การกำหนดราคา และมาตรฐานการนำเข้าข้าวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของออสเตรเลีย

2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากข้าวคาร์บอนต่ำ สร้างความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อต่อยอดข้าวคาร์บอนต่ำสู่ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปและอาหารแปรรูปมูลค่าสูง (Value-added products) ที่หลากหลาย

3. ความร่วมมือส่งเสริมการปลูกข้าวคาร์บอนต่ำการสร้างความร่วมมือทางเทคนิคในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการทำนาแบบลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Low Emission Rice Farming) ให้กับชาวนาไทย และสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่นำร่อง เพื่อให้เกิดการขยายผลการปลูกข้าวคาร์บอนต่ำอย่างเป็นระบบและยั่งยืนทั่วประเทศ สร้างความมั่นคงทางรายได้ให้กับชาวนาจากการขายผลผลิตพรีเมียมและโอกาสในการเข้าร่วมตลาดคาร์บอนเครดิต

นายอานนท์ นนทรีย์ อธิบดีกรมการข้าว กล่าวว่า "การพบปะกับ SunRice ในครั้งนี้ ถือเป็นก้าวสำคัญของข้าวไทยในการมุ่งสู่การเป็นผู้นำข้าวรักษ์โลก การผนึกกำลังกับพันธมิตรระดับโลกอย่าง SunRice จะช่วยให้เราสามารถเข้าถึงตลาดพรีเมียมที่มีกำลังซื้อสูง และนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลตอบแทนให้กับชาวนาไทยได้อย่างเป็นรูปธรรม"

ทางด้าน Mr. Ed Thistlethwaite ได้แสดงความยินดีในความร่วมมือครั้งนี้ โดยระบุว่า ไทยมีศักยภาพสูงในการผลิตข้าวคุณภาพดี และบริษัทพร้อมที่จะสนับสนุนองค์ความรู้และช่องทางทางการค้า เพื่อร่วมสร้างข้าวคาร์บอนต่ำที่เข้มแข็งและยั่งยืน

การหารือครั้งนี้คาดว่าจะนำไปสู่การจัดทำข้อตกลงความร่วมมืออย่างเป็นทางการในเร็ววันนี้ เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของไทยให้เติบโตควบคู่ไปกับการรักษาสีเขียวและสร้างโอกาสใหม่ ๆ ให้กับชาวนาไทยอย่างยั่งยืน

ที่มา แนวหน้า

กรมการข้าวรับข้อเสนอชาวนา เร่งจัดตั้งทีมวิจัยร่วมกัน พัฒนาปรับปรุงพันธุ์ข้าวใหม่

กรมการข้าวรับข้อเสนอของ “ชาวนา” เร่งจัดตั้งทีมวิจัยร่วมกัน พัฒนาปรับปรุงพันธุ์ข้าวใหม่ที่มีศักยภาพ ผลผลิตต่อไร่สูง หวังช่วยลดต้นทุนการผลิตให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2568 นายอานนท์ นนทรี อธิบดีกรมการข้าว ได้ร่วมหารือกับสมาคมชาวนา และเกษตรกรไทย นำโดยนายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมฯ นายเกรียงศักดิ์ ตาปนานนท์ ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ สมาคมฯ พร้อมด้วยกรรมการสมาคมฯ จังหวัด อาทิ จังหวัดนครสวรรค์ นครนายก พระนครศรีอยุธยา กำแพงเพชร และจังหวัดปทุมธานี และนายสามารถ อัดทอง นายกสมาคมการค้าเมล็ดพันธุ์ข้าวไทย โดยการหารือครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางร่วมกันในการพัฒนาการผลิตข้าวไทยให้ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคและให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

จากการรับฟังข้อมูลของสมาคมฯ ทำให้กรมการข้าวได้รับทราบว่า สมาคมฯมีความต้องการให้ภาครัฐเล็งเห็นถึงความสำคัญต่อการลดต้นทุนการผลิตข้าวให้กับชาวนาไทยด้วยการพัฒนาพันธุ์ข้าวใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพด้านผลผลิตต่อไร่สูง 1,200-1,300 กิโลกรัมต่อไร่ ควรเป็นพันธุ์ข้าวที่ตลาดในและต่างประเทศมีความต้องการ รวมถึงเป็นพันธุ์ที่ต้านทานต่อโรคและแมลง อีกทั้งเป็นพันธุ์ที่ใช้ปุ๋ยน้อยและตอบสนองต่อการใช้ปุ๋ยเป็นอย่างดี ซึ่งในปัจจุบันนี้พันธุ์ข้าวของไทยยังไม่มีคุณลักษณะเช่นนี้ พร้อมกันนี้สมาคมฯได้เสนอแนะให้เร่งปรับปรุงพันธุ์ข้าวที่เน้นจำนวนเมล็ดต่อรวงและย่นระยะเวลาพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ภายใน 1-2 ปี และให้สามารถประกาศรับรองพันธุ์ใหม่ได้

การหารือร่วมกันในครั้งนี้ กรมการข้าว สมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย และสมาคมการค้าเมล็ดพันธุ์ข้าวไทย ได้มีความเห็นร่วมกันว่าจะดำเนินการจัดตั้งทีมงานวิจัยร่วมกัน ในรูปแบบสมาพันธ์หรือสมาคม โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ นักวิชาการจากภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบัน/กลุ่มเกษตรกร เพื่อดำเนินการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ข้าวตามที่สมาคมฯได้ให้ข้อมูล และกรมการข้าวพร้อมที่จะผลักดันให้เกิดเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

ที่มา แนวหน้า

เวียดนาม

สถานการณ์ราคาส่งออกข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวของเวียดนามทรงตัวในระดับต่ำสุดในรอบกว่า 2 เดือน ท่ามกลางภาวะการค้าที่ชะลอตัวลงเนื่องจากความต้องการข้าวจากต่างประเทศที่ลดลง โดยข้าวขาว 5% (5% broken rice) เสนอราคาอยู่ที่ระดับ 370-374 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ผู้ค้าข้าวกล่าวว่า การเก็บเกี่ยวข้าวยังคงดำเนินอยู่เล็กน้อยในจังหวัดสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ซึ่งอาจกดดันให้ราคาลดลง

ด้านสมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2568 ราคาข้าวหอมพันธุ์ DT8 ชนิด 5% อยู่ที่ระดับ 415-430 เหรียญสหรัฐต่อดัน ทรงตัวจากระดับ 415-430 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา ส่วนข้าวหอม Jasmine อยู่ที่ระดับ 478-482 เหรียญสหรัฐต่อดัน ทรงตัวจากระดับ 478-482 เหรียญสหรัฐต่อดันเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา

ขณะที่ข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาทรงตัวอยู่ที่ระดับ 370-374 เหรียญสหรัฐต่อดัน และข้าวหัก 100% (100% broken rice) ราคาทรงตัวอยู่ที่ 314-317 เหรียญสหรัฐต่อดัน

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-31 ตุลาคม 2568 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 12 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 100,500 ตัน โดยจอดรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน - 30 ตุลาคม 2568 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 277,200 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกา 209,000 ตัน มาเลเซีย 50,100 ตัน ฟิลิปปินส์ 11,900 ตัน และเกาหลีใต้ 6,200 ตัน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the National Statistics Office) ระบุว่าในเดือนตุลาคม 2568 เวียดนามส่งออกข้าวประมาณ 344,000 ตัน ลดลง 56.2% จากเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยรายได้จากการส่งออกข้าวในเดือนตุลาคม 2568 ลดลง 64.8% จากปีก่อนหน้า เหลือ 177 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในช่วงเดือนมกราคม-ตุลาคม 2568 การส่งออกข้าวมีประมาณ 7.2 ล้านตัน ลดลง 7.5% จากปีก่อนหน้า คิดเป็นมูลค่า 3.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 23.8% จากปีก่อนหน้า

ขณะที่ราคาส่งออกข้าวเฉลี่ยในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2568 อยู่ที่ 511 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน ลดลง 18.5% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยประเทศฟิลิปปินส์ยังคงเป็นตลาดนำเข้าที่ใหญ่ที่สุด โดยมีส่วนแบ่งตลาด 41.4% รองลงมาคือกานา (12.3%) และไต้หวัน (11.3%) โดยเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2567 การส่งออกไปยังฟิลิปปินส์ลดลง 27.1% ขณะที่กานาเพิ่มขึ้น 47.3% และไต้หวันเพิ่มขึ้น 94.5% และในบรรดาตลาดส่งออกที่ใหญ่ที่สุด 15 แห่ง บังกลาเทศเพิ่มขึ้นมากที่สุดที่ 155 เท่า ขณะที่มาเลเซียลดลง 53.3%

สำนักข่าว VNA รายงานว่า ข้าวพันธุ์ ST25 ของเวียดนามคว้ารางวัลข้าวที่ดีที่สุดในโลกอีกครั้ง โดยได้ร่วมกับข้าว Phka Romdoul จากกัมพูชา ในงานประกาศรางวัลข้าวยอดเยี่ยมโลก 2025 (the World's Best Rice Award 2025) ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

นาย Lun Yeng เลขาธิการสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Secretary General of the Cambodia Rice Federation (CRF)) เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายนที่ผ่านมา ผลการประกาศรางวัลได้ตัดสินให้ ข้าว Phka Romdoul จากกัมพูชาซึ่งจำหน่ายภายใต้ชื่อแบรนด์ Malis Angkor และข้าว ST25 ของเวียดนาม คว้ารางวัลชนะเลิศ โดยมีผู้เข้าชิงมากกว่า 30 รายจากหลากหลายประเทศ

เป็นครั้งที่สามแล้วที่ข้าวแบรนด์ Ong Cua ST25 ซึ่งพัฒนาโดยนายโฮ กวาง กัว (Hero of Labour Ho Quang Cua) ได้รับรางวัลอันทรงเกียรตินี้ ต่อจากความสำเร็จในปี 2019 และ 2023

ทั้งนี้ วิศวกรโฮ กวาง กัว (Engineer Ho Quang Cua) ถือเป็นบิดาของข้าวพันธุ์ ST25 ซึ่งได้รับรางวัลมากมายจากการประกวดข้าวดีที่สุดในโลก นับตั้งแต่ทศวรรษ 1990 ทีมวิจัยของวิศวกรโฮ กวาง กัว ได้เริ่มผสมพันธุ์ข้าวพันธุ์ใหม่ภายใต้แบรนด์ ST (Soc Trang) ตลอดหลายปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาพันธุ์ข้าว ST ขึ้นมามากมาย เช่น ST3, ST5, ST10, ST20 และ ST24 อย่างไรก็ตาม จนกระทั่งมีข้าวพันธุ์ ST25 ปรากฏขึ้น ชื่อของวิศวกรโฮ กวาง กัว จึงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั่วโลก

ข้าวพันธุ์ ST25 เป็นข้าวลูกผสมจากข้าวหลากหลายสายพันธุ์ ซึ่งสืบทอดจุดดีของพันธุ์พ่อพันธุ์แม่ โดยเมล็ดข้าว ST25 มีลักษณะเรียวยาว ขาวใส ไม่เป็นขุย เมื่อหุงสุกแล้ว ข้าวจะมีความเหนียวปานกลาง มีกลิ่นหอมของใบเตยและข้าวอ่อน และมีรสหวานเข้มข้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าว ST25 ยังคงความเหนียวและรสชาติอร่อยแม้ในที่เย็น คุณสมบัติอันเหนือชั้นเหล่านี้ช่วยให้ข้าว ST25 พิชิตใจผู้บริโภคมากมาย ตั้งแต่ผู้บริโภคภายในประเทศไปจนถึงผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารระดับนานาชาติ

ในปี 2562 (2019) ข้าวพันธุ์ ST25 ครวาร์รางวัลชนะเลิศเป็นครั้งแรกในการประกวดข้าวที่ดีที่สุดในโลก (the World's Best Rice) ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ และในปี 2566 ข้าว ST25 ก็คว้ารางวัลสูงสุดในการประกวดนี้เป็นครั้งที่ 2

สำนักข่าว Tuoi Tre News รายงานว่า นาย Do Ha Nam ประธานสมาคมอาหารเวียดนาม (chairman of the Vietnam Food Association (VFA)) เปิดเผยว่าเวียดนามต้องสร้างแบรนด์ที่แข็งแกร่งขึ้นเพื่อยกระดับข้าวพรีเมียม โดยเวียดนามมีข้าวคุณภาพสูงหลายสายพันธุ์ แต่ส่วนใหญ่ยังไม่เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคทั่วโลก เนื่องจากการสร้างแบรนด์ที่ยังไม่เข้มแข็ง การวางตำแหน่งทางการตลาดที่ไม่แน่นอน และการขาดกลยุทธ์ระยะยาว

นาย Do Ha Nam ได้ประเมินเรื่องนี้ระหว่างการสัมภาษณ์เมื่อเร็วๆ นี้เกี่ยวกับการที่ข้าวพันธุ์ ST25 ของเวียดนาม ได้รับรางวัลข้าวดีที่สุดในโลกประจำปี 2568 (the World's Best Rice Award 2025) ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2568

เขากล่าวว่ารางวัลระดับนานาชาติเป็นวิธีที่เร็วที่สุดในการเปิดตัวแบรนด์สู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ แต่ย้ำว่าการวางตำแหน่งทางการตลาดในระยะยาวก็มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ดังนั้นผู้บริโภคทั่วโลก ไม่ใช่แค่ผู้ซื้อชาวเวียดนามเท่านั้นที่จะเลือกใช้ข้าว ST25

เมื่อถูกถามว่าเหตุใดเวียดนามจึงยังคงใช้ข้าวพันธุ์ ST25 แทนที่จะใช้ข้าวพันธุ์ใหม่ๆ นาย Do Ha Nam อธิบายว่า แม้ว่าเวียดนามจะมีข้าวพันธุ์พรีเมียมจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่ยังขาดการสร้างแบรนด์ ความสามารถในการทำกำไรในเชิงพาณิชย์ หรือเสถียรภาพทางพันธุกรรม เขากล่าวเสริมว่า การพัฒนาแบรนด์สินค้าเกษตรที่ได้รับการยอมรับระดับโลกนั้นต้องใช้เวลาหลายปีในการพัฒนาตลาดและการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

เขายังตั้งข้อสังเกตว่าแม้แต่ข้าวพันธุ์ ST25 ก็ยังไม่เป็นที่คุ้นเคยสำหรับผู้บริโภคจำนวนมากทั่วโลกและแม้แต่ในเวียดนาม จนกว่าจะมีพันธุ์ข้าวพันธุ์อื่นมาทดแทนได้ ST25 ยังคงเป็นตัวเลือกที่แข็งแกร่งที่สุดสำหรับการแข่งขันระดับนานาชาติ

ประธานสมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) กล่าวว่า ความสำเร็จอย่างต่อเนื่องของ ST25 นำมาซึ่งภาพลักษณ์อันทรงคุณค่าให้กับภาคส่วนข้าวของเวียดนาม ซึ่งประเทศคู่แข่งอย่างไทย อินเดีย และกัมพูชา ต่างก็มีข้าวพันธุ์หลักที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลอยู่แล้ว และชัยชนะในระดับโลกของข้าวพันธุ์ ST25 ช่วยยกระดับสถานะของเวียดนาม เปิดประตูสู่ตลาดและพันธมิตรใหม่ๆ

อย่างไรก็ตาม เขาย้ำว่าภาคธุรกิจต้องสร้างกลยุทธ์ที่ยั่งยืนเพื่อรักษาโมเมนตัมและพัฒนาข้าวเวียดนาม คุณภาพเยี่ยมให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักทั่วโลก เขายังย้ำว่าไม่มีผลิตภัณฑ์ใดที่จะประสบความสำเร็จในระดับโลกได้ หากปราศจากการสนับสนุนที่แข็งแกร่ง

เพื่อนำข้าวพันธุ์ ST25 เข้าสู่ตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เวียดนามจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ระดับชาติที่ชัดเจน นโยบายสนับสนุน และการประสานงานที่แข็งแกร่งระหว่างกระทรวง สมาคม และวิสาหกิจ ซึ่งข้าวพันธุ์ ST25 ควรได้รับการปฏิบัติในฐานะผลิตภัณฑ์ระดับชาติ สมควรได้รับกลไกพิเศษเพื่อสนับสนุนการคุ้มครอง การสร้างแบรนด์ และการจัดจำหน่ายทั่วโลก

เขาเสริมว่า บริษัทต่างๆ ควรสร้างระบบการจัดจำหน่ายของตนเองและร่วมมือกับเครือข่ายร้านค้าปลีกที่มีชื่อเสียงเพื่อลดความเสี่ยงจากสินค้าลอกเลียนแบบ

ในการประกวดที่กรุงพนมเปญ ข้าวพันธุ์ ST25 ของเวียดนามและข้าวพันธุ์ Phka Romdoul ของกัมพูชา ร่วมกันคว้ารางวัลชนะเลิศรางวัลข้าวดีที่สุดในโลกประจำปี 2568 โดยการประกวดครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการประชุมข้าวโลกครั้งที่ 17 ซึ่งจัดโดย The Rice Trader ระหว่างวันที่ 7-9 พฤศจิกายน 2568 ณ กรุงพนมเปญ และถือเป็นครั้งที่ 3 ที่ข้าวพันธุ์ ST25 ได้รับรางวัลชนะเลิศ หลังจากที่เคยได้รับชัยชนะในปี 2562 และ 2566 โดยการแข่งขันในปีนี้มีผู้เข้าร่วมจากกัมพูชา เวียดนาม ไทย อินเดีย ออสเตรเลีย และฟิลิปปินส์

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงฮานอย (เวียดนาม) รายงานว่า เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2568 ณ เมือง Gyeongju สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งเป็นช่วงการประชุมสุดยอดผู้นำเอเปค (APEC) นาย Nguyen Hong Dien รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนาม (Ministry of Industry and Trade: MOIT) และนางสาว Grace Fu รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาที่ยั่งยืนและสิ่งแวดล้อม (Minister for Sustainability and the Environment: MSE) และ Minister-in-charge of Trade Relations ได้ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการค้าข้าวและ การขนส่ง (Memorandum of Cooperation: MOC) โดยระบุว่าเวียดนามให้คำมั่นว่าจะส่งออกข้าวสารไปยังสิงคโปร์ตามปริมาณที่ทั้งสองฝ่าย ตกลงกัน โดยพิจารณาตามความต้องการและสถานการณ์ตลาด พร้อมหลีกเลี่ยงการใช้มาตรการจำกัดทางการค้าที่ไม่จำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่าการค้าข้าวดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีเสถียรภาพ

นางสาว Grace Fu กล่าวว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่ต้องนำเข้าอาหารมากกว่า 90% ของความต้องการภายในประเทศ จึงได้รับผลกระทบโดยตรงจากความผันผวนของห่วงโซ่อุปทานอาหารโลก การลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือกับเวียดนามครั้งนี้ไม่เพียงเป็นข้อตกลงทางการค้าข้าวฉบับแรกของสิงคโปร์กับประเทศคู่ค้าเท่านั้น แต่ยังเป็นความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ที่ช่วยเสริมความมั่นคงทางอาหารในการมีแหล่งนำเข้าข้าวของสิงคโปร์ พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือด้านเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนกับเวียดนาม

นาย Cao Xuan Thang ที่ปรึกษาด้านพาณิชย์ สถานทูตเวียดนามประจำสิงคโปร์ อธิบายว่าสาเหตุที่สิงคโปร์เลือกทำความร่วมมือกับเวียดนามมี 3 ประการ ได้แก่ (1) สิงคโปร์ต้องนำเข้าข้าวสารจากประเทศต่างๆ จำนวน 350,000-400,000 ตันต่อปี เพื่อรองรับความต้องการบริโภคภายในประเทศ (2) เวียดนามและสิงคโปร์มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ใกล้กัน โครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์และท่าเรือพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเส้นทางเดินเรือระหว่างสองประเทศที่สะดวก ช่วยย่นระยะเวลาและลดต้นทุนในการขนส่ง (3) ทั้งสองประเทศมีแนวทางยุทธศาสตร์มุ่งสู่ห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรสีเขียว ปลอดภัย และมีความโปร่งใส เนื่องจากเวียดนามกำลังปรับเปลี่ยนการผลิตข้าวคุณภาพสูง ลดการปล่อยคาร์บอน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายความมั่นคงทางอาหารของสิงคโปร์

จากข้อมูลของสำนักงานพาณิชย์เวียดนาม ณ ประเทศสิงคโปร์ (Office of Commercial Affairs of Vietnam in Singapore) ในปี 2567 มูลค่าข้าวสารส่งออกจากประเทศต่างๆ ไปยังสิงคโปร์ อยู่ที่ 333 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 10.7% เมื่อเทียบกับปี 2566 ปริมาณข้าวรวมอยู่ที่ 590,000 ตัน เพิ่มขึ้น 3.8% ประเทศผู้ส่งออกข้าวไปยังสิงคโปร์ ที่ใหญ่ที่สุดมี 3 รายได้แก่ อินเดีย ไทย และเวียดนาม ซึ่งรวมกันครองส่วนแบ่งตลาดถึง 91% ของมูลค่าข้าวสารส่งออกจากประเทศต่างๆ ไปยังสิงคโปร์

โดยอินเดียติดอันดับแรกมีมูลค่าอยู่ที่ 108 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ครองส่วนแบ่งตลาด 32.5% รองมาเป็นไทยมีมูลค่าอยู่ที่ 101 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด 30.2% และเวียดนามอยู่อันดับสาม มีมูลค่าอยู่ที่ 94 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด 28.3% สิงคโปร์นำเข้าข้าวขาวมากที่สุดโดยมีสัดส่วนอยู่ที่ 33.6% ต่อมาเป็น ข้าวเหนียว (Parboiled Rice) 17.6% ข้าวหอมมะลิ (Hom Mali) 17.2% ข้าวหอมขัดสีหรือข้าวหอมกะเทาะเปลือก 15% และข้าวชนิดอื่นๆ 16.6% โดยอินเดียครองตลาดกลุ่มข้าวเหนียวมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ 99.5% และข้าวบาสมาดิ 97.2% ไทยมีส่วนแบ่งตลาดสูงสุดในกลุ่มข้าวหอมพิเศษ อาทิ ข้าวหอมมะลิและข้าวกล้องหอมมะลิ ญี่ปุ่นครองตลาดข้าวกล้องธรรมดามากที่สุดและเวียดนามครองตลาดข้าวสาร 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ ข้าวขาว 42.2% ข้าวหอมขัดสีหรือกะเทาะเปลือก 65.7% และข้าวเหนียว 77% ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของเวียดนามที่เพิ่มขึ้นในฐานะผู้จัดหาข้าวคุณภาพสูงให้กับตลาดสิงคโปร์ พร้อมความร่วมมือทางการค้าข้าวสารที่มีเสถียรภาพมากขึ้นระหว่างสองประเทศ

ผู้เชี่ยวชาญระบุว่าความท้าทายของการส่งออกข้าวเวียดนามในปัจจุบันคือการขาดกิจกรรมส่งเสริมการค้าในระดับประเทศและการลงทุนสร้างแบรนด์อย่างเป็นระบบ เนื่องจากข้าวสารส่งออกจากเวียดนามส่วนใหญ่มักถูกบรรจุภัณฑ์และติดฉลากภายใต้แบรนด์ท้องถิ่นของสิงคโปร์ก่อนออกจำหน่าย ทำให้ผู้บริโภคยากที่จะจดจำหรือรับรู้ประเทศต้นกำเนิด ที่แท้จริง ในขณะเดียวกัน ไทย ญี่ปุ่น และอินเดีย ได้ลงทุนในการสร้างแบรนด์ข้าวระดับประเทศโดยใช้กลยุทธ์ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับผู้นำเข้าและผู้จัดจำหน่ายในด้านเอกลักษณ์ของแบรนด์ให้สอดคล้องกัน พร้อมทั้งทำการสื่อสารและประชาสัมพันธ์คุณภาพและแหล่งกำเนิดของข้าว

ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าผู้ประกอบการเวียดนามควรมองว่าสิงคโปร์ไม่ใช่เพียงตลาดส่งออกเท่านั้น แต่เป็นจุดกระโดด (Springboard) เพื่อสามารถเข้าถึงตลาดระดับพรีเมียมในภูมิภาคและ ทั่วโลก ดังนั้น เวียดนามต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ระบบการตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มา (Traceability System) การควบคุมมาตรฐานกระบวนการผลิตและการลงทุนสร้างแบรนด์อย่างต่อเนื่องในระยะยาว

จากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมการค้าเวียดนาม ณ ประเทศสิงคโปร์ มูลค่าข้าวสารส่งออกของเวียดนามไปยังสิงคโปร์ในปี 2567 อยู่ที่ 94.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 28.5% เมื่อเทียบกับปี 2566 โดยมูลค่าข้าวขาว (White Rice) อยู่ที่ 47.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 0.24% มูลค่าข้าวหอมขัดสีหรือข้าวหอมกะเทาะเปลือก (Milled or Husked Fragrant Rice) อยู่ที่ 32.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 65.7% มูลค่าข้าวเหนียว (Sticky Rice) อยู่ที่ 10.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 4.6 เท่า และมูลค่าข้าวหัก (Broken Rice) อยู่ที่ 1.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 113.6% โดยรวมแล้ว ข้าวหอมและข้าวเหนียว เป็นกลุ่มสินค้าที่มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มที่ผู้บริโภคสิงคโปร์ให้นิยามข้าวคุณภาพสูงและข้าวพิเศษจากเวียดนามมากขึ้น

ทั้งนี้ เวียดนามถือเป็นประเทศคู่ค้าที่มีศักยภาพสูงสำหรับสิงคโปร์ในการสร้างแบบอย่างของความร่วมมือทางการค้าเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ ซึ่งในอนาคตเวียดนามอาจมีการขยายความร่วมมือลักษณะดังกล่าวไปยังประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียน ดังนั้น การลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือ

ด้านการค้าข้าวสารระหว่างสิงคโปร์และเวียดนามจึงไม่เพียงเป็นข้อตกลงการค้าข้าวสารฉบับแรกที่สิงคโปร์ทำกับประเทศคู่ค้าเท่านั้น แต่ยังเป็นโอกาสในการพัฒนามาตรฐานความสามารถในการแข่งขันของข้าวเวียดนามในตลาดโลกในระยะต่อไป

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร (เวียดนาม)

กัมพูชา

สำนักข่าว Khmer Times รายงานโดยอ้างสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodia Rice Federation; CRF) ว่า ในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2568 (มกราคม-ตุลาคม 2568) กัมพูชาส่งออกข้าวรวม 6.15 ล้านตัน ซึ่งรวมถึงข้าวเปลือก 5.45 ล้านตัน และข้าวสารเกือบ 699,000 ตัน

ข้อมูลจากกรมวิชาการเกษตร (the General Directorate of Agriculture; GDA) ที่รวบรวมผ่านฐานข้อมูลสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชแห่งชาติ (the National Sanitary and Phytosanitary (SPS)) ระบุว่า การส่งออกข้าวในช่วง 10 เดือนแรกของปีนี้สร้างรายได้ประมาณ 1.65 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยข้าวเปลือกสร้างรายได้ 1.09 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และข้าวสารสร้างรายได้ 556.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งตลาดหลักของข้าวสารของกัมพูชาคือจีน ตลาดสหภาพยุโรป และประเทศสมาชิกอาเซียน

เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2567 การส่งออกข้าวเปลือกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วถึง 1.98 ล้านตัน ขณะที่การส่งออกข้าวสารเพิ่มขึ้น 191,910 ตัน สะท้อนถึงผลผลิตที่ขยายตัวและความต้องการจากต่างประเทศที่แข็งแกร่ง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากัมพูชาจะยังคงส่งออกพืชผลทางการเกษตรหลากหลายชนิดมายังประเทศไทยผ่านเส้นทางน้ำซึ่งเป็นทางเลือกหลังจากปิดด่านชายแดน แต่กลับไม่มีการส่งออกข้าวเปลือกมายังประเทศไทยในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งผลการดำเนินงานส่งออกโดยรวมสะท้อนถึงภาคการส่งออกข้าวที่ยังคงแข็งแกร่งและขยายตัว แม้การค้าในภูมิภาคจะหยุดชะงัก

นาย Lay Chhun Hour ประธานสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) ให้สัมภาษณ์กับ Khmer Times ว่าสมาชิกและผู้ส่งออกกำลังทำงานร่วมกับกระทรวงและบริษัทที่เกี่ยวข้องเพื่อรักษาตลาดส่งออกที่มีอยู่ และกำลังมองหาการขยายตลาดเพื่อเพิ่มปริมาณการส่งออกข้าวให้มากขึ้น ซึ่งผลการดำเนินงานที่แข็งแกร่งนี้เกิดขึ้นในขณะที่ภาครัฐและภาคเอกชนกำลังเตรียมกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนของการส่งออกข้าว

กระทรวงพาณิชย์ (The Ministry of Commerce; MoC) และ CRF ได้จัดการประชุมเพื่อหารือเกี่ยวกับความคืบหน้าของการผลิตข้าว CRF ยังได้นำเสนอแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี และการเปิดช่องทางตลาดใหม่เพื่อขยายศักยภาพการส่งออกให้มากขึ้น

นาง Cham Nimul รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้ขอให้สหพันธ์ข้าวกัมพูชาจัดทำแผนโดยละเอียดเพื่อส่งเสริมการส่งออกข้าวเพิ่มเติม โดยยืนยันถึงความมุ่งมั่นของกัมพูชาในการสร้างความยั่งยืน นวัตกรรม และการเติบโตอย่างครอบคลุมในการกำหนดอนาคตของการผลิตข้าว

ขณะที่รัฐบาลกัมพูชาได้ตัดสินใจอัดฉีดเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม 40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายใต้โครงการจัดหาเงินทุนผ่านธนาคารการเกษตรและพัฒนาชนบท (the Agricultural and Rural Development Bank (ARDB)) เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม 2568 และต้นปี 2569

ธนาคารการเกษตรและพัฒนาชนบทระบุว่าความเคลื่อนไหวดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตร ขยายโอกาสทางการตลาด และรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร ซึ่งเงินทุนดังกล่าวจะใช้เป็นทุนสำหรับโรงสีข้าวพันธมิตรเพื่อรวบรวมและรับซื้อข้าวจากเกษตรกรให้ได้มากที่สุด ในราคาที่เหมาะสม

ธนาคารฯ ระบุว่าความเคลื่อนไหวนี้เป็นการเน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวและสนับสนุนการดำรงชีพของเกษตรกรผ่านมาตรการแทรกแซงเร่งด่วนต่างๆ ที่รวมทั้งการจัดสรรเงินทุนภายใต้โครงการจัดหาเงินทุนพิเศษเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนให้กับโรงสีที่ร่วมมือกับธนาคารและกระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries) เพื่อจัดซื้อข้าวจากเกษตรกรในราคาที่เป็นธรรม

รายงานอธิบายเพิ่มเติมว่าในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวปัจจุบัน ราคาข้าวในประเทศตกลง ขณะที่ราคาข้าวในตลาดโลกก็มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน เนื่องจากบางประเทศยังคงนำเข้าข้าวสำรองปี 2567 ออกมาใช้เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารในปี 2568 ซึ่งส่งผลให้ความต้องการข้าวทั่วโลกลดลง ขณะที่ผลผลิตในกัมพูชาและทั่วโลกยังคงเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) เคยเรียกร้องก่อนหน้านี้ให้รัฐบาลดำเนินการเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวที่รับซื้อจากชาวนาหลังจากราคาข้าวเปลือกในประเทศตกต่ำอย่างหนัก รวมถึงการลงทุนในคลังสินค้า กำลังการสี และการกระจายความเสี่ยงในการส่งออก

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงพนมเปญ รายงานโดยอ้างสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) และสำนักข่าว Khmer Times ว่า ข้าวหอมของกัมพูชา “Angkor Jasmine” ได้รับรางวัล “ข้าวที่ดีที่สุดในโลก” (World’s Best Rice) เป็นปีที่ 7 ในงานประชุมข้าวโลก (World Rice Conference 2025) ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา โดยการประชุมระดับนานาชาตินี้จัดขึ้นเป็นเวลา 3 วัน ระหว่างวันที่ 7-9 พฤศจิกายน 2025 ณ โรงแรม Shangri-La ในกรุงพนมเปญ โดยมี The Rice Trader (TRT) ซึ่งเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ด้านอุตสาหกรรมข้าวระดับโลกเป็นผู้จัดงานหลัก และร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์กัมพูชา สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodia Rice Federation) สถาบันวิจัยข้าวนานาชาติ (International Rice Research Institute : IRRI) และโครงการแพลตฟอร์มข้าวยั่งยืน (Sustainable Rice Platform : SRP) ในการเป็นพันธมิตรจัดงาน โดยมีผู้แทนจากกว่า 40 ประเทศผู้ผลิตข้าวเข้าร่วมงาน เพื่อสร้างความเป็นเลิศและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมข้าว

ทั้งนี้รางวัล World's Best Rice ที่กัมพูชาได้รับในครั้งนี้ถือเป็นรางวัลครั้งที่ 7 ของกัมพูชาในเวทีการแข่งขันข้าวนานาชาติ โดยก่อนหน้านี้กัมพูชาเคยคว้ารางวัลมาแล้วในปี 2012, 2013, 2014, 2018, 2022, 2024 และล่าสุดในปี 2025 โดยข้าวภายใต้เครื่องหมาย Angkor Jasmine ของกัมพูชามีเอกลักษณ์ในด้านกลิ่นหอม เนื้อสัมผัสนุ่ม และรสชาติที่อร่อย

ในการประกวดข้าวที่ดีที่สุดในโลกครั้งนี้ ประเทศกัมพูชาและเวียดนามคว้ารางวัลร่วมกัน โดยกัมพูชาได้รับรางวัลจากข้าวหอมพันธุ์ Phka Romdoul ขณะที่เวียดนามได้รับรางวัลจากข้าวหอมพันธุ์ ST25

ในแถลงการณ์ของกระทรวงพาณิชย์กัมพูชา ได้แสดงความขอบคุณต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในภาคอุตสาหกรรมข้าว ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร โรงสี ผู้ส่งออก และพันธมิตรทางธุรกิจ ที่มีส่วนช่วยให้งานสำเร็จลุล่วง และสร้างชื่อเสียงให้ประเทศ รางวัลนี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของกัมพูชาในการยกระดับคุณภาพข้าว เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมการเกษตรที่ยั่งยืน นอกจากนี้ กระทรวงฯ ยังได้ระบุในแถลงการณ์เพิ่มเติมว่า การได้รับรางวัลนี้เป็นครั้งที่ 7 ถือเป็นเกียรติอย่างยิ่งสำหรับกัมพูชา และเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความทุ่มเทของเกษตรกรกัมพูชา รวมถึงการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากพันธมิตรทั้งหลาย

ในถ้อยแถลงของสถาบันวิจัยข้าวนานาชาติ (IRRI) ที่เผยแพร่ในระหว่างการประชุม ได้เตือนเกี่ยวกับการแข่งขันลดราคาข้าวอย่างรุนแรงระหว่างผู้ส่งออกรายใหญ่ เพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาดและระบายสต็อก โดยระบุว่าความเสี่ยงที่ใหญ่ที่สุด คือ สงครามราคาต่อเนื่องระหว่างผู้ส่งออกชั้นนำ ซึ่งอาจกลายเป็นการแข่งขันลดราคา จนข้าวมีมูลค่าต่ำสุดในรอบหลายปี ในภาวะอุปทานล้นตลาด ผู้ส่งออกรายที่ลดราคาก่อนมักจะมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น ขณะที่ รายที่ลดราคาช้ากว่าจะต้องเผชิญกับการลดราคาที่รุนแรง

ตามรายงานของสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) ระบุว่า ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2025 กัมพูชาส่งออกข้าวสารได้ประมาณ 596,343 ตัน เพิ่มขึ้น 33.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากัมพูชายังมีศักยภาพในการผลิตข้าวสูง แต่ปริมาณโรงสีในประเทศยังไม่เพียงพอ ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยอาจพิจารณาหาช่องทางหรือโอกาสเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการสีข้าวในกัมพูชาได้ เมื่อสถานการณ์ความตึงเครียดระหว่างไทย-กัมพูชา กลับสู่ภาวะปกติ

ทั้งนี้ สำนักข่าว Khmer Times รายงานโดยอ้างสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodia Rice Federation; CRF) ว่า ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 กัมพูชาส่งออกข้าวสาร 596,341 ตัน เพิ่มขึ้น 33.7% เมื่อเทียบกับ 445,913 ตันในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสร้างรายได้ 408 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 21% จาก 335 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2567 นอกจากนี้ กัมพูชายังส่งข้าวเปลือกผ่านชายแดนไปยังเวียดนามประมาณ 5.24 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1.209 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ
ที่มา Oryza.com และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงพนมเปญ (กัมพูชา)

เมียนมา

สำนักข่าว Global New Light of Myanmar และสถานีวิทยุและโทรทัศน์เมียนมาของรัฐบาลเมียนมา รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากสหพันธ์ข้าวเมียนมา (the Myanmar Rice Federation; MRF) ว่า เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักได้มากกว่า 1.5 ล้านตัน ในช่วง 7 เดือนแรก (เมษายน-ตุลาคม 2568) ของปีงบประมาณ 2568-2569 (เมษายน 2568-มีนาคม 2569) สร้างรายได้ประมาณ 499 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ เมียนมาส่งออกข้าวไปยังตลาดต่างประเทศทั้งทางทะเลและผ่านจุดผ่านแดน โดยการค้าทางทะเลเป็นช่องทางหลักในการส่งออกข้าว

ในเดือนเมษายน 2568 เมียนมาส่งออกข้าวมากกว่า 142,000 ตัน ในเดือนพฤษภาคม 2568 มากกว่า 250,000 ตัน ในเดือนมิถุนายนมากกว่า 210,000 ตัน ในเดือนกรกฎาคมมากกว่า 230,000 ตัน ในเดือนสิงหาคมมากกว่า 190,000 ตัน ในเดือนกันยายนมากกว่า 160,000 ตัน และในเดือนตุลาคมมากกว่า 310,000 ตัน รวมเป็นประมาณ 1.5 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 499 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยส่งออกข้าวไปยังฟิลิปปินส์ จีน สเปน โปแลนด์ เบลเยียม จีน อินโดนีเซีย เซเนกัล และสหราชอาณาจักร

ทั้งนี้ สหพันธ์ฯ ตั้งเป้าหมายที่จะส่งออกข้าว 3 ล้านตันภายในสิ้นปีงบประมาณ
ที่มา Oryza.com

ฟิลิปปินส์

ทำเนียบประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ได้ออกคำสั่งฝ่ายบริหาร (the Executive Order; EO) เพื่อขยายเวลาการจัดเก็บภาษีนำเข้าข้าวในอัตรา 15% ออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 ก่อนที่จะเริ่มใช้อัตราภาษียึดหยุ่นระหว่าง 15%-35% ตั้งแต่ปี 2569 โดยขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของราคาในตลาดโลก

คำสั่งฝ่ายบริหารซึ่งประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ (President Ferdinand Marcos Jr.) ลงนามเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2568 แต่เผยแพร่ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2568 ระบุว่า การปรับอัตราภาษีนำเข้าตามความเคลื่อนไหวของราคาข้าวในตลาดโลก จะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2569 เป็นต้นไป

ภายใต้คำสั่งดังกล่าวระบุว่า อัตราภาษีนำเข้าจะเพิ่มขึ้น 5% สำหรับการลดลงทุกๆ 5% ของราคาข้าวในตลาดโลก หรือลดลง 5% สำหรับการเพิ่มขึ้นทุกๆ 5% ของราคาข้าวในตลาดโลก อย่างไรก็ตาม อัตราภาษีนำเข้าข้าวทั้งส่วนที่เป็นโคเวตาและนอกโคเวตา (อัตราภาษีศุลกากรของชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (the most-favored-nation (MFN)) จะต้องไม่ต่ำกว่า 15% หรือสูงกว่า 35% ไม่ว่ากรณีใดๆ

ทั้งนี้เมื่อเดือนมิถุนายน 2567 ประธานาธิบดีมาร์กอสได้ลงนามในคำสั่งบริหารฉบับที่ 62 (Executive Order No. 62) ให้ลดอัตราภาษีข้าวจาก 35% เหลือ 15% ไปจนถึงปี 2571 เพื่อช่วยควบคุมราคาขายปลีกข้าวและชะลอภาวะเงินเฟ้อด้านอาหาร อย่างไรก็ตาม อัตราปัจจุบันจะต้องมีการทบทวนเป็นระยะทุกสี่เดือน

นอกจากนี้ ประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ ยังได้จัดตั้งคณะทำงานระหว่างหน่วยงานเพื่อกำหนดแนวทางในการบังคับใช้มาตรการภาษีดังกล่าว รวมทั้งการติดตามและปรับอัตราภาษีนำเข้าข้าวตามการเปลี่ยนแปลงของราคาในตลาดโลก

ก่อนหน้านี้ ฟิลิปปินส์ได้สั่งห้ามนำเข้าข้าวเป็นการชั่วคราวจนถึงสิ้นปี 2568 เพื่อปกป้องเกษตรกรในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวสูงสุด

ข้อมูลจากกระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นประเทศผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก แสดงให้เห็นว่า ณ สิ้นเดือนก.ย. ที่ผ่านมา ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 3.5 ล้านตันนับตั้งแต่ต้นปี ซึ่งมากกว่าปริมาณที่จำเป็นประมาณ 800,000 ตัน

สำนักข่าว INQUIRER.net รายงานว่า กระทรวงเกษตรฯ (the Department of Agriculture (DA)) ระบุว่า ข้าว Dinorado ซึ่งปลูกในท้องถิ่น หรือที่รู้จักกันอย่างเป็นทางการว่า “Mabango” ได้รับรางวัลรองชนะเลิศจากงานประกาศรางวัลข้าวดีที่สุดในโลก (the World’s Best Rice Award) ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

กระทรวงเกษตรฯ ระบุในแถลงการณ์ว่า จากข้าว 30 สายพันธุ์ที่ส่งเข้าประกวดจากแหล่งผลิตข้าวชั้นนำอย่างไทย อินเดีย และออสเตรเลีย ข้าว Mabango โดดเด่นกว่าข้าว 27 สายพันธุ์ พิสูจน์ให้เห็นว่าข้าวพันธุ์นี้มีทั้งคุณค่าทางโภชนาการและกลิ่นหอมที่โดดเด่น สมกับเป็นข้าวคุณภาพเยี่ยมของโลก

องค์กรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมข้าวฟิลิปปินส์ (Philippine Rice Industry Stakeholders Movement; PRISM) ได้ส่งข้าวสายพันธุ์นี้เข้าประกวด ซึ่งพัฒนาโดยสถาบันวิจัยข้าวฟิลิปปินส์ (the DA’s Philippine Rice Research Institute) ของกระทรวงเกษตรฯ ในปี 2552 โดยข้าวสายพันธุ์นี้ขึ้นชื่อเรื่องกลิ่นหอม ความนุ่ม และรสชาติ

นางโรวีนา ซาดิคอน (Rowena Sadicon) ผู้ก่อตั้ง PRISM กล่าวว่า การพัฒนาครั้งนี้เป็นการยกระดับจากอันดับสามในปี 2567 โดยเธอกล่าวว่า ชัยชนะครั้งนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณภาพเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ซึ่งเป็นเครื่องเตือนใจว่าฟิลิปปินส์ไม่เพียงแต่เป็นผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลกเท่านั้น แต่ยังเป็นประเทศที่มีความสามารถในการผลิตข้าวระดับโลก ยั่งยืน และมีคุณภาพส่งออก

ขณะที่ นายฟรานซิสโก ทิว ลอเรล จูเนียร์ (Francisco Tiu Laurel Jr.) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร (Agriculture Secretary) กล่าวว่า นี่เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเกษตรกรและนักวิทยาศาสตร์ในท้องถิ่นของฟิลิปปินส์สามารถแข่งขันกับข้าวที่ดีที่สุดของโลกได้

ทั้งนี้ ข้าว Dinorado ถูกตัดสินให้อยู่อันดับรองลงมาจากการประกวดเพื่อคว้าเหรียญทองข้าวที่ดีที่สุดของโลก (the World's Best Rice Award) ซึ่งรางวัลชนะเลิศมอบให้กับข้าวหอมพันธุ์ ST25 ของเวียดนาม ซึ่งชนะเลิศเป็นสมัยที่ 3 และข้าวหอม Phka Rumdoul ของกัมพูชาซึ่งเป็นข้าวที่ชนะเลิศเป็นสมัยที่

ประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ อาร์. มาร์กอส จูเนียร์ ได้สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทบทวนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการระงับการนำเข้าข้าวที่ขยายระยะเวลาออกไปต่ออุปทานและราคาข้าวสารหลักของประเทศ

กระทรวงเกษตร (The Department of Agriculture; DA) กระทรวงเศรษฐกิจ การวางแผน และพัฒนา (the Department of Economy, Planning and Development; DEPDev) และกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม (the Department of Trade and Industry; DTI) ได้รับคำสั่งให้ประชุมภายใน 30 วันนับจากวันที่คำสั่งบริหาร (EO) 102 ที่ลงนามโดยประธานาธิบดีเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2568 มีผลบังคับใช้ เพื่อประเมินผลกระทบของการระงับการนำเข้าข้าว

คำสั่งบริหาร EO 102 ยังสั่งให้ DA, DEPDev และ DTI ยื่นข้อเสนอแนะร่วมกันต่อประธานาธิบดีผ่านเลขาธิการบริหารภายใน 15 วันหลังจากการประเมิน ซึ่งประธานาธิบดีได้ลงนามใน EO 102 เพื่อขยายระยะเวลาการระงับการนำเข้าข้าวสีธรรมชาติและข้าวสีดื่อกออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 โดยคำสั่งนี้ไม่ครอบคลุมข้าวพันธุ์พิเศษที่ไม่ได้ผลิตโดยเกษตรกรในท้องถิ่นโดยทั่วไป

คำสั่งบริหาร EO 102 ระบุว่า ระยะเวลาการนำเข้าข้าวสารสีปกติและข้าวสารสีดื่อกอาจสั้นลงหรือขยายออกไปได้ตามความจำเป็น โดยเป็นไปตามคำแนะนำร่วมกันของทั้ง 3 กระทรวง

ประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ อาร์. มาร์กอส จูเนียร์ ได้ขยายระยะเวลาห้ามนำเข้าข้าวออกไปจนถึงสิ้นปี 2568 ตามคำแนะนำของทั้งสามหน่วยงาน เพื่อให้การคุ้มครองเกษตรกรท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องจากแรงกดดันด้านราคาข้าวนำเข้าที่ลดลง รักษาเสถียรภาพของตลาด และคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้บริโภค

โดยคำสั่งระงับการนำเข้าข้าวมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรท้องถิ่นในการขายข้าวเปลือก ในราคาที่เป็นธรรมและเหมาะสม เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาและปริมาณข้าว ซึ่งเดิมที่จะหมดอายุลงในวันที่ 31 ตุลาคม 2568

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 3,303,914.68 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,791 ใบ) ลดลงประมาณ 23.6% เมื่อเทียบกับ 4,325,298 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 5,915 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 279,680.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 424 ใบ) ลดลงประมาณ 34.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีการนำเข้าจำนวน 270,526.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 381 ใบ) ลดลงประมาณ 20.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนมีนาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 360,017.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 501 ใบ) ลดลงประมาณ 13.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567

- เดือนเมษายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 502,723.65 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 632 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 0.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนพฤษภาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 504,233.83 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 570 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 5.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 478,099.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 621 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนมิถุนายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 360,465.43 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 422 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 91.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 187,861.31 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 272 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกรกฎาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 287,935.12 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 304 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 72.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 167,407.26 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 220 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนสิงหาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 370,051.23 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 260 ใบ) ลดลงประมาณ 4.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 388,608.20 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 515 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกันยายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 330,826.10 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 209 ใบ) ลดลงประมาณ 17.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 399,281.48 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 539 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนตุลาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568) มีการนำเข้าจำนวน 33,184.70 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 84 ใบ) ลดลงประมาณ 94.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 572,073.96 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 806 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนพฤศจิกายน 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568) มีการนำเข้าจำนวน 4,280.00 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4 ใบ) ลดลงประมาณ 99.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 457,531.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 592 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567

ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568) ฟิlipปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2,677,282.48 ตัน (สัดส่วน 81.0% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยเมียนมาจำนวน 343,910.33 ตัน (สัดส่วน 10.4%) ไทยจำนวน 176,270.26 ตัน (สัดส่วน 5.3%) ปากีสถานจำนวน 76,394.02 ตัน (สัดส่วน 2.3%) อินเดีย 20,432.78 ตัน (สัดส่วน 0.6%) เกาหลีใต้ 4,016 ตัน (สัดส่วน 0.1%) กัมพูชา 3,510 ตัน (สัดส่วน 0.1%) สิงคโปร์ 1,200 ตัน ใต้หวัน 540 ตัน ญี่ปุ่น 352 ตัน อิตาลี 6.46 ตัน และสเปน 0.35 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568) มีจำนวนรวม 4,167 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 3,868,927.39 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 479 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 383,452.97 ตัน

- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 576 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 429,860.93 ตัน
- เดือนมีนาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 836 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 655,488.87 ตัน
- เดือนเมษายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 743 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 712,295.83 ตัน
- เดือนพฤษภาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 594 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 561,973.23 ตัน
- เดือนมิถุนายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 186 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 167,650.13 ตัน
- เดือนกรกฎาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 323 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 390,469.16 ตัน
- เดือนสิงหาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 270 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 488,020.99 ตัน
- เดือนกันยายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 81 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 37,285.20 ตัน
- เดือนตุลาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 69 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 35,804.51 ตัน
- เดือนพฤศจิกายน 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 10 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 6,626.00 ตัน

กระทรวงเกษตร (The Department of Agriculture (DA)) รายงานว่า ข้าวและผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ ในฟิลิปปินส์ได้รับความเสียหายในช่วงต้นเดือนนี้ หลังพายุไต้ฝุ่นคัลแมกี (Kalmaegi) และฟงวอง (Fung-Wong) ที่พัดถล่มฟิลิปปินส์ภายในไม่กี่วัน ได้สร้างความเสียหายอย่างรุนแรงและทำให้มีผู้เสียชีวิต

ทั้งนี้ ความเสียหายทางการเกษตรทั้งหมดถูกประเมินที่ราว 3.7 พันล้านเปโซ (62.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ขณะที่ความเสียหายเพิ่มเติมยังคาดว่าจะเกิดขึ้นอีก เนื่องจากการประเมินความเสียหายยังดำเนินอยู่ โดยมีผลผลิตข้าว ข้าวโพด และพืชอื่นๆ เสียหายมากกว่า 19 ล้านตัน ขณะที่พื้นที่เกษตรกรรมได้รับผลกระทบราว 36,630 เฮกตาร์ (228,938 ไร่) และเกษตรกรเกือบ 55,000 คนได้รับผลกระทบ

การเติบโตของผลผลิตทางการเกษตรชะลอตัวในไตรมาส 3 ที่ผ่านมา เนื่องจากพายุไต้ฝุ่นซ้ำเติมฟิลิปปินส์ที่มีความเปราะบางต่อสภาพอากาศ ซึ่งฟิลิปปินส์ได้รับผลกระทบจากพายุไซโคลนหรือพายุหมุนเขตร้อนราว 20 ครั้งต่อปี

นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ยังเผชิญกับเรื่องอื้อฉาวด้านการคอร์รัปชันเกี่ยวกับโครงการควบคุมน้ำท่วมมูลค่าหลายพันล้านเปโซ ซึ่งก่อให้เกิดการประท้วงและส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น

หนังสือพิมพ์ the Manila Times รายงานว่า กระทรวงเกษตรฯ (The Department of Agriculture (DA)) กำลังเร่งดำเนินการปรึกษาหารือทั่วประเทศเพื่อสรุปข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสาธารณรัฐ 11203

หรือกฎหมายภาษีศุลกากรข้าว (RTL) (Republic Act 11203, or the Rice Tariffication Law (RTL) โดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวและเสริมสร้างการสนับสนุนเกษตรกรในท้องถิ่น

การแก้ไขที่เสนอนี้มุ่งแก้ไขปัญหารายได้เกษตรกรที่ลดลง ความไม่เชื่อมโยงระหว่างต้นทุนนำเข้าและราคาขายปลีก และการพึ่งพาตลาดธัญพืชต่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ เน้นย้ำว่าการปฏิรูปจะช่วยให้อุตสาหกรรมข้าวมีความยุติธรรมและมีเสถียรภาพ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยกระทรวงเกษตรฯ วางแผนที่จะคืนอำนาจที่จำกัดให้กับสำนักงานอาหารแห่งชาติ (the National Food Authority; NFA) ในการบริหารจัดการสต็อกข้าวสำรอง การควบคุมการนำเข้า และการรักษาเสถียรภาพราคา

นอกจากนี้ กระทรวงฯ ยังเสนอให้จัดทำโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมข้าวฟิลิปปินส์ โดยจัดสรรงบประมาณ 3 หมื่นล้านเปโซ (ประมาณ 506 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ต่อปีจากรายได้จากภาษีศุลกากร เพื่อเป็นทุนในโครงการริเริ่มด้านผลผลิตและความยืดหยุ่น โดยคาดว่าจะร่างกฎหมายจะเข้าสู่รัฐสภาก่อนการประชุมวันที่ 10 พฤศจิกายน 2568

โครงการริเริ่มนี้เป็นไปตามคำสั่งของประธานาธิบดีในการปรับปรุงสวัสดิการของเกษตรกรและประกันราคาข้าวที่เอื้อถึง ท่ามกลางความเห็นพ้องของสมาชิกรัฐสภาว่าการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งก่อนในปี 2567 ยังไม่เพียงพอ มาตรการนี้เป็นหนึ่งในร่างกฎหมายเร่งด่วน 44 ฉบับที่ได้รับการรับรองโดยสภาที่ปรึกษาด้านการพัฒนาของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร (the Legislative-Executive Development Advisory Council)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2568 มีจำนวนประมาณ 2.3549 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับบริโภคประมาณ 65 วัน (คำนวณจากความต้องการบริโภควันละประมาณ 36,000 ตัน) โดยปริมาณสต็อกข้าวเพิ่มขึ้น 3.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 2.28161 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2567 และเพิ่มขึ้น 13.6% เมื่อเทียบกับ 2.07243 ล้านตัน ในเดือนกันยายน 2568

ทั้งนี้สต็อกในคลังของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) มีจำนวนประมาณ 0.4479 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 159.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.17264 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 19.0% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 12 วัน) โดยสต็อกข้าวของ NFA ลดลงประมาณ 0.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.44866 ล้านตัน ในเดือนกันยายน 2568

ขณะที่สต็อกในคลังของเอกชน (Commercial warehouses) มีจำนวนประมาณ 0.95491 ล้านตัน ลดลงประมาณ 21.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.21076 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 40.6% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 27 วัน) แต่เพิ่มขึ้นประมาณ 17.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.81535 ล้านตัน ในเดือนกันยายน 2568

ส่วนสต็อกในภาคครัวเรือน (Household stocks) มีจำนวนประมาณ 0.95209 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 6% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.89821 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 40.4% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 26 วัน) และเพิ่มขึ้นประมาณ 17.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.80843 ล้านตัน ในเดือนกันยายน 2568

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า นายอันดี อัมราน สุไลมาน (Andi Amran Sulaiman) ผู้อำนวยการสำนักงานอาหารแห่งชาติ (the National Food Agency; Bapanas) ได้เน้นย้ำถึงอิทธิพลของอินโดนีเซียที่มีต่อราคาข้าวโลก โดยมีการส่งเสริมการผลิตและสร้างหลักประกันด้านเสถียรภาพราคาที่ยั่งยืนและสม่ำเสมอ

เขากล่าวในแถลงการณ์ว่า อินโดนีเซียมีส่วนช่วยให้ราคาข้าวซึ่งราคาอาหารที่สำคัญของโลกลดลงจากประมาณ 650 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน เหลือเพียง 371 ดอลลาร์สหรัฐในปัจจุบัน ซึ่งความสำเร็จนี้ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากความพยายามของเกษตรกรชาวอินโดนีเซีย

เขากล่าวเสริมว่า การเสริมสร้างการผลิตข้าวภายในประเทศเพื่อตอบสนองการบริโภคของประชาชนยังช่วยสนับสนุนคลังข้าวสำรองของรัฐบาล (the Government Rice Reserve; CBP) ซึ่งปัจจุบันมีปริมาณ 3.8 ล้านตัน

ความสำเร็จนี้เป็นผลมาจากนโยบายโดยตรงของประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต (President Prabowo Subianto) ซึ่งทำให้อินโดนีเซียมีบทบาทสำคัญในตลาดข้าวโลก นอกจากนี้ยังเป็นการเคลื่อนไหวของรัฐบาลที่จะระงับการนำเข้าข้าวในปี 2568

จากข้อมูลราคาข้าวขาวของประเทศผู้ส่งออกข้าวหลายประเทศ ราคาข้าวเฉลี่ยของไทย เวียดนาม ปากีสถาน และเมียนมาร์ ในเดือนมกราคม 2567 อยู่ในช่วง 622-655 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน แต่หลังจากนั้นในสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนธันวาคม 2567 เมื่ออินโดนีเซียประกาศระงับการนำเข้าข้าว ราคาข้าวจากทั้งสี่ประเทศในตลาดโลกก็เริ่มลดลง โดยอยู่ในช่วง 455-514 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน

ขณะที่ดัชนีราคาข้าวทั้งหมดของ FAO (the FAO All Rice Price Index; FARPI) ระบุว่าดัชนีในเดือนธันวาคม 2567 ลดลง 1.2% เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า มาอยู่ที่ 119.2 จุด และดัชนี FARPI ล่าสุดในเดือนกันยายน 2568 ลดลงอีกที่ 100.9 จุด

นายอันดี อัมราน สุไลมาน กล่าวว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (Statistics Indonesia; BPS) คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวในปี 2568 จะสูงถึง 34.77 ล้านตัน ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นสูงสุด ซึ่งการเร่งตัวของผลผลิตข้าวของประเทศในปีนี้จะทำให้มีผลผลิตข้าวส่วนเกิน 4.15 ล้านตัน เมื่อเทียบกับผลผลิตในปีก่อนหน้านี้ที่ 30.62 ล้านตัน

ตามการคาดการณ์ดุลข้าวปี 2568 ที่จัดทำโดยสำนักงานวางแผนพัฒนาแห่งชาติ (the National Development Planning Agency; Bappenas) ความต้องการบริโภคข้าวในปี 2568 จะอยู่ที่ประมาณ 30.97 ล้านตัน ส่งผลให้มีผลผลิตข้าวส่วนเกิน 3.8 ล้านตัน

ข้อมูลจาก BPS ยังแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาข้าวจาก 136.78 ในเดือนมกราคม 2568 เป็น 146.24 ในเดือนตุลาคม 2568 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสวัสดิการที่ดีขึ้นของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว นอกจากนี้รัฐบาลยังได้จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจควบคุมราคาข้าวเพื่อกำกับดูแลผู้ผลิตข้าว ผู้จำหน่าย ผู้ค้าส่ง และผู้ค้าปลีกทั่วประเทศอินโดนีเซียด้วย

สำนักข่าว ANTARA ยังรายงานว่ สำนักงานโลจิสติกส์แห่งรัฐ (The State Logistics Agency; Bulog) มั่นใจว่าข้าวสำรองของประเทศยังคงเพียงพอสำหรับเทศกาลคริสต์มาส 2568 และปีใหม่ 2569 โดยมีปริมาณสำรองมากกว่า 3.8 ล้านตันทั่วอินโดนีเซีย

นายมาร์กา เทาฟีก (Marga Taufiq) รองผู้อำนวยการ Bulog (Bulog Deputy President Director) ย้ำว่าข้าวสารสำรองในปัจจุบันเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในช่วงวันหยุดปลายปี ซึ่งรัฐบาลมีข้าวสารสำรอง (government rice reserves; CBP) มากกว่า 3.8 ล้านตัน

นอกจากนี้ Bulog ยังได้เตรียมมาตรการล่วงหน้าเพื่อให้มั่นใจว่าข้าวสารจะกระจายไปยังภูมิภาคต่างๆ ได้อย่างราบรื่น แม้ว่าความต้องการจะเพิ่มขึ้นก่อนเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ นายมาร์กาบอกว่า Bulog ทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบการด้านอาหารแห่งชาติที่พร้อมเสมอที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาลเพื่อรักษาความยืดหยุ่นและเสถียรภาพของอุปทานข้าว

ขณะเดียวกัน นายปรีฮัสโต เซตยันโต (Prihasto Setyanto) ผู้อำนวยการฝ่ายจัดซื้อของ Bulog (Bulog Director of Procurement) กล่าวว่าข้าวสารสำรองในปัจจุบันมีปริมาณสูงสุดในประวัติศาสตร์ของหน่วยงานนับตั้งแต่ก่อตั้ง ซึ่ง Bulog พร้อมที่จะระบายข้าวออกจากโกดังเมื่อจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้คำสั่งโดยตรงจากรัฐบาลเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาตลาด

เขากล่าวเสริมว่า Bulog มุ่งมั่นที่จะรักษาความมั่นคงของอุปทานข้าวให้เพียงพอ เพื่อให้ประชาชนสามารถเฉลิมฉลองเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ได้อย่างสงบสุขและมั่นใจ โดยร่วมมือกับรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นอกจากการรักษาความพร้อมของสต็อกสินค้าแล้ว Bulog ยังคงเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายสินค้าผ่านโครงการ Food Supply and Price Stabilization (SPHP) เพื่อให้มั่นใจว่าราคาข้าวในตลาดจะคงที่
ที่มา *Oryza.com*

มาเลเซีย

สำนักข่าว The Star รายงานโดยอ้างอิงคำพูดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร (the Agriculture and Food Security Minister) ว่า มาเลเซียตั้งเป้าลดการนำเข้าข้าวลงอย่างมีนัยสำคัญภายในปี 2570 โดยคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวภายในประเทศจะเติบโตในอัตรา 3% ต่อปี สู่ระดับ 1.5 ล้านตัน

โครงการริเริ่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลในการส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้านอาหารภายใต้แผนปฏิบัติการนโยบายความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติ (2564-2568) และนโยบายเกษตรและอาหารแห่งชาติ (2564-2573) (the National Food Security Policy Action Plan (2021–2025) and the National Agrofood Policy (2021–2030))

สำหรับภาคส่วนอาหารสำคัญอื่นๆ มาเลเซียตั้งเป้าอัตราส่วนการนำเข้าต่อผลผลิตภายในประเทศไว้ที่ 4.7:1 สำหรับเนื้อวัวและเนื้อควาย 0.13:1 สำหรับเนื้อไก่ และตั้งเป้ารักษาความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านการผลิตไข่อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ คาดว่าการพึ่งพาการนำเข้าผักจะลดลงเหลือ 1.64:1

ทั้งนี้ ระหว่างปี 2566 ถึง 2567 มาเลเซียมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีการนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของไก่ ไข่ และผักก็ดีขึ้น

รัฐมนตรีฯ กล่าวว่ามาตรการที่กำลังดำเนินการเพื่อปรับปรุงระบบเกษตรอาหารให้ทันสมัย ปรับปรุงผลผลิต และดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบรรลุความมั่นคงทางอาหารที่ยั่งยืนในปีต่อๆ ไป

ที่มา *Oryza.com*

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 4 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน 2568 – 31 มีนาคม 2569) เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2568 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 20,004 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด (ข้าวกล้องหรือข้าวสาร (Brown or milled)) 18,004 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (Broken) จำนวน 2,000 ตัน กำหนดช่วงเวลาส่งมอบภายในวันที่ 12 สิงหาคม 2569

ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 20,004 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด (ข้าวกล้องหรือข้าวสาร (Brown or milled)) 18,004 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (Broken) จำนวน 2,000 ตัน จากประเทศต่างๆ ประกอบด้วย

1. สหรัฐฯ ข้าวเต็มเมล็ด 9,100 ตัน และปลายข้าว 980 ตัน รวม 10,080 ตัน
2. อาร์เจนตินา ข้าวเต็มเมล็ด 48 ตัน และปลายข้าว 700 ตัน รวม 748 ตัน
3. อินเดีย ข้าวเต็มเมล็ด 1,147 ตัน
4. ออสเตรเลีย ข้าวเต็มเมล็ด 100 ตัน
5. ศรีลังกา ข้าวเต็มเมล็ด 200 ตัน
6. ไทย ข้าวเต็มเมล็ด 2,698 ตัน และปลายข้าว 320 ตัน รวม 3,018 ตัน
7. ปากีสถาน ข้าวเต็มเมล็ด 1,411 ตัน
8. เวียดนาม ข้าวเต็มเมล็ด 880 ตัน
9. ไต้หวัน ข้าวเต็มเมล็ด 2,000 ตัน
10. จีน ข้าวเต็มเมล็ด 420 ตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueiki/nyusatu/n_sbsrice/attach/pdf/index-130.pdf

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ของปีงบประมาณ 2568 ทั้ง 4 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวไปแล้วรวม 100,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 90,000 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (Broken) จำนวน 10,000 ตัน โดยซื้อจากไทยรวม 9,738 ตัน (สัดส่วน 9.7%) ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 7,336 ตัน และปลายข้าว 2,400 ตัน

ตามข่าวประชาสัมพันธ์ของกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง (the Ministry of Agriculture, Forestry, and Fisheries; MAFF) ระบุว่า ญี่ปุ่นกำลังพิจารณานำเข้าข้าวประมาณ 1,200 ตัน ในการประมูลซื้อ-ขายพร้อมกัน (SBS) ของ CPTPP (CPTPP Simultaneous Buy and Sell) ในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2568 การประมูลจะจัดขึ้นระหว่างเวลา 11.00 น. ถึง 12.00 น. ตามเวลาประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการประมูล CPTPP SBS ครั้งที่ 4 ในปีงบประมาณ 2568/69 (เมษายน 2568 - มีนาคม 2569)

ความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางภาคพื้นแปซิฟิก (CPTPP) เป็นข้อตกลงการค้าระหว่างออสเตรเลีย บรูไน แคนาดา ชิลี ญี่ปุ่น มาเลเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ เปรู สิงคโปร์ และเวียดนาม

สำนักข่าว Kyodo News รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง (the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries) ว่า ราคาข้าวขายปลีกเฉลี่ย (average retail rice) ในซูเปอร์มาร์เก็ตของญี่ปุ่นพุ่งสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 4,444 เยน (28 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อ 5 กิโลกรัม

ตัวเลขดังกล่าวซึ่งวัดในช่วงสัปดาห์จนถึงวันอาทิตย์ที่ 9 พฤศจิกายน 2568 ที่ผ่านมา เพิ่มขึ้น 116 เยน (ประมาณ 0.75 ดอลลาร์สหรัฐ) จากสัปดาห์ก่อนหน้า นับเป็นการเพิ่มขึ้นติดต่อกันเป็นสัปดาห์ที่ 6 และสูงกว่าระดับสูงสุดที่บันทึกไว้ก่อนหน้านี้ก่อนที่รัฐบาลจะประกาศใช้มาตรการกักตุนสินค้าฉุกเฉินเพื่อควบคุมการเติบโตของราคา

ผลสำรวจของกระทรวง ซึ่งครอบคลุมซูเปอร์มาร์เก็ตประมาณ 6,000 แห่งทั่วประเทศ แสดงให้เห็นว่าแม้จะมีการคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวในปีนี้จะฟื้นตัว แต่ราคาข้าวขายปลีกยังคงสูงอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าราคาข้าวขายส่งและข้าวขายปลีกจะเริ่มลดลง แต่นักวิเคราะห์ตั้งข้อสังเกตว่าการลดลงนี้ต้องใช้เวลากว่าจะเข้าถึงผู้บริโภค

ทั้งนี้ ราคาข้าวพุ่งสูงขึ้นตลอดปี 2567 เนื่องจากการเก็บเกี่ยวที่ไม่ดี ส่งผลให้แรงกดดันต่อครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นอยู่แล้วจากต้นทุนพลังงานและค่าครองชีพโดยทั่วไปที่สูงขึ้น

ขณะที่สำนักข่าว Jiji Press รายงานว่า กระทรวงเกษตรญี่ปุ่นแถลงเมื่อวันศุกร์ที่ 14 พฤศจิกายน 2568 ว่า ราคาข้าวขายปลีกเฉลี่ยของญี่ปุ่นพุ่งแตะระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์เป็นครั้งแรกในรอบ 6 เดือนเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ในขณะที่ข้าวที่เก็บเกี่ยวใหม่เข้าสู่ตลาดอย่างเต็มที่

ในสัปดาห์ที่สิ้นสุดวันอาทิตย์ที่ 9 พฤศจิกายน 2568 ที่ผ่านมา ราคาข้าวเฉลี่ยที่จำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตประมาณ 1,000 แห่งทั่วประเทศ (1,000 supermarkets nationwide) อยู่ที่ 4,316 เยนต่อ 5 กิโลกรัม เพิ่มขึ้น 81 เยนจากสัปดาห์ก่อนหน้า และสูงกว่าราคาสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 4,285 เยน ซึ่งเคยทำไว้ในเดือนพฤษภาคม 2568 โดยการสำรวจราคาเริ่มขึ้นในเดือนมีนาคม 2565

ทั้งนี้ราคาเฉลี่ยของ "ข้าวที่มีตราสินค้า" (brand rice) ซึ่งรวมถึงข้าวที่เก็บเกี่ยวใหม่ เพิ่มขึ้น 33 เยน เป็น 4,573 เยน ทำสถิติสูงสุดเป็นสัปดาห์ที่ 4 ติดต่อกัน ส่วนราคาเฉลี่ยของ "ข้าวผสม" (blend rice) ซึ่งรวมถึงข้าวที่ระบายออกจากคลังของรัฐบาล เพิ่มขึ้น 176 เยน เป็น 3,732 เยน

โดยข้าวที่มีตราสินค้าคิดเป็น 69% ของยอดขายในสัปดาห์ที่รายงานล่าสุด ซึ่งอัตราส่วนยอดขายของข้าวที่มีตราสินค้าและข้าวผสมยังคงไม่เปลี่ยนแปลง

ในขณะเดียวกัน จากการสำรวจร้านค้าปลีกประมาณ 6,000 แห่ง รวมถึงร้านขายยา พบว่าราคาข้าวเฉลี่ยอยู่ที่ 4,444 เยน (the average rice price) เพิ่มขึ้น 116 เยน

สำนักข่าว Jiji Press รายงานว่า สภาระบบการคลังของญี่ปุ่น (Japan's Fiscal System Council) ซึ่งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้เสนอในการประชุมคณะอนุกรรมการเมื่อวันศุกร์ที่ 7 พฤศจิกายน 2568 ที่ผ่านมามว่ารัฐบาลควรพิจารณาการขายข้าวขั้นต่ำสำหรับอาหารหลัก トラบไดที่ไม่ส่งผลกระทบต่อตลาด

ปัจจุบัน รัฐบาลญี่ปุ่นขายข้าวประเภทนี้ส่วนใหญ่ในราคาที่ต่ำกว่าสำหรับอาหารสัตว์และแปรรูป หลังจากนำเข้าโดยไม่เสียภาษีศุลกากร การสูญเสียดังกล่าวเกิดจากช่องว่างระหว่างราคาขายและต้นทุนการจัดซื้อ

สภาฯ เสนอข้อเสนอนี้ เนื่องจากปริมาณข้าวขั้นต่ำจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีต้นทุนการนำเข้าค่อนข้างสูง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากข้อตกลงภาษีศุลกากรระหว่างญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา

ทั้งนี้ ญี่ปุ่นนำเข้าข้าวขั้นต่ำ 770,000 ตันต่อปี ในจำนวนนี้ มากถึง 100,000 ตันถูกขายเป็นอาหารหลัก ส่วนที่เหลือถือเป็นข้าวขั้นต่ำทั่วไปสำหรับอาหารสัตว์และแปรรูป ข้าวจากสหรัฐอเมริกาคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 40% ของปริมาณข้าวขั้นต่ำทั่วไป แต่คาดว่าตัวเลขจะเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 70% ภายใต้ข้อตกลงภาษี

ในปีงบประมาณ 2566 ยอดขายข้าวจากสหรัฐอเมริกาขาดทุน 68.4 พันล้านเยน เนื่องจากส่วนต่างราคานำเข้าที่ 130 เยนต่อกิโลกรัม เทียบกับ 84 เยนของข้าวจากไทย คาดว่าการขาดทุนจะเพิ่มมากขึ้นหากการนำเข้าข้าวจากสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น

สำนักข่าว Kyodo News รายงานว่า กระทรวงการคลังญี่ปุ่น (Japan's Ministry of Finance) ประเมินว่าการใช้สำรองข้าวของภาคเอกชนแทนการกักตุนข้าวของรัฐบาลจะช่วยประหยัดเงินได้ 38.7 พันล้านเยน (ประมาณ 252 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ต่อปี

ในการประชุมคณะอนุกรรมการระบบการคลังเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2568 กระทรวงได้เสนอให้นำข้าวสำรองบางส่วนที่บริษัทเอกชน (the rice inventory held by private-sector companies) มียูมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดการใช้จ่ายของรัฐบาล

ปัจจุบัน รัฐบาลมีข้าวสำรองประมาณ 1 ล้านตัน โดยจัดซื้อข้าวประมาณ 200,000 ตันต่อปี และจัดเก็บไว้เป็นเวลา 5 ปี ก่อนที่จะนำไปจำหน่ายเป็นอาหารสัตว์ ซึ่งมักจะขาดทุน ระบบนี้ทำให้รัฐบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 40.3 พันล้านเยน (ประมาณ 262 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ต่อปี ในขณะที่รูปแบบการกักตุนข้าวของภาคเอกชนอาจช่วยลดค่าใช้จ่ายลงเหลือ 1.6 พันล้านเยน (ประมาณ 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

กระทรวงฯ ระบุถึงความล่าช้าในการแจกจ่ายข้าวเนื่องจากขั้นตอนการบริหารจัดการระหว่างที่เกิดความวุ่นวายเรื่องข้าวเมื่อเร็ว ๆ นี้ และเสนอว่าความร่วมมือในการจัดเก็บของภาคเอกชนจะช่วยให้สามารถแจกจ่ายข้าวได้อย่างยืดหยุ่นและทันทั่วถึงมากขึ้น พร้อมทั้งลดต้นทุนได้อีกด้วย

ที่มา Oryza.com

เกาหลีใต้

กระทรวงข้อมูลและสถิติของเกาหลีใต้เปิดเผยเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2568 ว่า ผลผลิตข้าวของเกาหลีใต้ปรับตัวลงเป็นปีที่ 4 ติดต่อกันในปี 2568 โดยมีสาเหตุหลักมาจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป และพื้นที่เพาะปลูกต่ำสุดเป็นประวัติการณ์

รายงานระบุว่า การผลิตข้าวของเกาหลีใต้ลดลง 1.3% เมื่อเทียบรายปี สู่ระดับ 3.54 ล้านตันในปีนี้ ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดเป็นอันดับสองนับตั้งแต่มีการบันทึกข้อมูล รองจากระดับ 3.51 ล้านตันในปี 2563

ในปีนี้ ขนาดนาข้าวโดยรวมลดลง 2.9% เมื่อเทียบรายปี เหลือเพียง 678,000 เฮกตาร์ (ประมาณ 4.238 ล้านไร่) ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่หน่วยงานเริ่มรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในปี 2518 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผลผลิตข้าวโดยรวมปรับตัวลง แต่ผลผลิตข้าวต่อ 100 ตารางเมตรเพิ่มขึ้น 1.7% เมื่อเทียบรายปี อยู่ที่ 514 กิโลกรัมในปีนี้

ทั้งนี้ ข้าวยังคงเป็นอาหารหลักของประชากรเกาหลีใต้ แต่การบริโภคลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา เนื่องจากความชอบและพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวส่งออกของอินเดียค่อนข้างทรงตัวท่ามกลางความต้องการส่งออกที่ซบเซา โดยข้าวเนื้อมี 5% (Indian 5% broken parboiled) ของอินเดียอยู่ที่ 344-350 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ไม่เปลี่ยนแปลงจากสัปดาห์ก่อนหน้า ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ 350-360 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ไม่เปลี่ยนแปลงจากสัปดาห์ก่อนหน้าเช่นเดียวกัน

ผู้ค้ารายหนึ่งจากเมือง Kolkata กล่าวว่า การเก็บเกี่ยวข้าวเปลือกกำลังดำเนินไปอย่างราบรื่น เนื่องจากสภาพอากาศแห้งแล้งทั่วประเทศ และปริมาณผลผลิตก็เพิ่มขึ้น ขณะที่ผู้ค้ารายหนึ่งใน New Delhi กล่าวว่า ผลผลิตจากพืชผลใหม่เริ่มลดราคาข้าวภายในประเทศให้ลดลง แม้ว่ารัฐบาลจะมีการจัดซื้อไปค่อนข้างมากก็ตาม

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า ราคาข้าวในเอเชียมีแนวโน้มปรับลดลงต่อเนื่อง หลังผลผลิตข้าวในอินเดียออกมาสูงกว่าคาด ส่งผลให้ปริมาณข้าวในตลาดโลกเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันประเทศผู้นำเข้ารายใหญ่ต่างชะลอการซื้อจากต่างประเทศเพื่อพยุงราคาภายในประเทศและช่วยเกษตรกร

นาย Nitin Gupta รองหัวหน้าระดับประเทศ (Deputy Country Head at Olam Agri) ของบริษัท Olam Agri India Pvt. กล่าวว่า ขณะนี้ประเทศผู้นำเข้าบางแห่ง โดยเฉพาะในแอฟริกาตะวันตก มีปริมาณสำรองข้าวเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศถึง 3-5 เดือน ส่งผลให้ตลาดโลกกำลังเผชิญกับภาวะอุปทานล้นตลาด ซึ่งจะกดดันให้ราคาข้าวในภูมิภาคเอเชียปรับตัวลดลง

ในเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ราคาข้าวมาตรฐานในเอเชียลดลงแตะระดับต่ำสุดในรอบ 10 ปี แม้จะเป็นข่าวดีสำหรับผู้บริโภคที่ได้ประโยชน์จากราคาข้าวที่ถูกลง แต่กลับสร้างแรงกดดันต่อรายได้ของเกษตรกรในประเทศผู้ผลิตหลัก เช่น อินเดียและไทย โดยฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นประเทศผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก มีแผนขยายเวลาห้ามนำเข้าข้าวจากต่างประเทศต่อไปจนถึงเดือนเมษายนปีหน้า เพื่อปกป้องภาคการเกษตรในประเทศ

ข้อมูลจากสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย (TREA) ระบุว่าราคาข้าวขาว 5% ของไทยอยู่ที่ 351 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน (ข้อมูล ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2568) ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2558 โดยผู้ค้าข้าวในไทย ปากีสถาน และเมียนมา ต่างเสนอขายข้าวขาว ข้าวเหนียว และข้าวหัก ในราคาต่ำกว่าอินเดียอย่างน้อย 3%

นาย Rohith Singh ผู้อำนวยการกรมจัดหาสินค้าอุปโภคบริโภคของรัฐเตลังคานาในอินเดียเปิดเผยว่า เขากำลังหาตลาดใหม่เพื่อระบายผลผลิตส่วนเกินและช่วยเหลือเกษตรกร พร้อมระบุว่า เจ้าหน้าที่รัฐได้เข้าพบผู้ซื้อจากประเทศ เบนิน คูเวต และแอฟริกาเหนือ เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา เพื่อเจรจาขายข้าวส่วนเกิน

ด้านองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวทั่วโลกในปี 2568-2569 จะพุ่งแตะระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 556.4 ล้านตัน โดยเกษตรกรอินเดียเริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตตั้งแต่ปลายเดือนกันยายนและจะดำเนินต่อไปจนถึงสิ้นปี

ขณะเดียวกันอุปทานที่ล้นตลาดทำให้ผู้ซื้อบางรายปรับกลยุทธ์การจัดซื้อให้ระมัดระวังมากขึ้น โดยนาย Dharmendra Rawat ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายพัฒนาธุรกิจ (Senior business development manager) ของบริษัท Invictus Trading Fze ซึ่งตั้งอยู่ในดูไบ ระบุว่าบริษัทจะทยอยซื้อข้าวจากอินเดียเป็นล็อตเล็กๆ แทนการซื้อครั้งใหญ่ เพราะคาดว่าราคาข้าวจะยังคงลดลงในระยะต่อไป

ด้านนาย Samarendu Mohanty อดีตนักเศรษฐศาสตร์อาวุโสแห่ง สถาบันวิจัยข้าวนานาชาติ (IRRI) กล่าวว่า แนวโน้มราคาข้าวยังคงเป็นขาลง เพราะอินเดียผลิตข้าวมากเกินไป พร้อมคาดว่า ราคาข้าวในประเทศอาจลดลงอีก 10%-15% จากภาวะอุปทานล้นตลาดและความต้องการนำเข้าที่ชะลอตัว

สำนักข่าว The Financial Express รายงานว่า กระทรวงการคลังอินเดีย (The Finance Ministry) คัดค้านข้อเสนอของกระทรวงอาหารที่จะเพิ่มงบประมาณอุดหนุนอาหารสำหรับปีงบประมาณ 2568/69 ขึ้น 10-15% จากประมาณการปัจจุบันที่ 2.03 ล้านล้านรูปี (ประมาณ 2.3 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ) เนื่องจากต้นทุนการจัดการธัญพืชส่วนเกินที่เพิ่มสูงขึ้น

กระทรวงการคลังต้องการยกเว้นค่าใช้จ่ายที่คาดการณ์ไว้ 2 หมื่นล้านรูปี (ประมาณ 2.26 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) สำหรับข้าวที่ได้รับเงินอุดหนุน ซึ่งจำหน่ายผ่านโครงการขายข้าวแบบตลาดเปิด (the Open Market Sale Scheme; OMSS) และรัฐพิชที่ใช้ในการผลิตเอทานอล ออกจากการคำนวณเงินอุดหนุนอาหาร

ต้นทุนทางเศรษฐกิจของข้าว (The economic cost of rice) สำหรับปีงบประมาณ 2568/69 ประเมินไว้ที่ 41.73 รูปี (ประมาณ 0.47 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัม แต่กลับจำหน่ายในราคาที่ได้รับการอุดหนุน 23.2 รูปี (ประมาณ 0.26 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัมให้กับผู้ผลิตเอทานอล และ 28 รูปี (ประมาณ 0.32 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัมภายใต้โครงการ OMSS

ด้วยการจัดสรรงบประมาณนอกเหนือจากภายใต้พระราชบัญญัติความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติ (the National Food Security Act; NSFA) สูงถึง 10.6 ล้านตัน และปริมาณข้าวสำรองเกินเกณฑ์มาตรฐานมากกว่าสามเท่า (44 ล้านตัน ณ ต้นเดือนตุลาคม) FCI จึงได้ปรับประมาณการรายจ่ายสำหรับปีงบประมาณ 2568/69 จาก 1.4 ล้านล้านรูปี (ประมาณ 1.579 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ) เป็น 1.7 ล้านล้านรูปี (ประมาณ 1.917 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ)

สถานการณ์ยิ่งเลวร้ายลงจากการขึ้นราคาสับสนับสนุนขั้นต่ำ (minimum support price; MSP) อย่างต่อเนื่องและการจัดซื้อจัดจ้างแบบปลายเปิด ส่งผลให้มีสต็อกข้าวส่วนเกินซึ่งทำให้ต้นทุนการจัดการเพิ่มขึ้น ในขณะที่รัฐบาลกำลังดำเนินการระบายข้าวจำนวน 10 ล้านตันในปีงบประมาณนี้ กระทรวงต่างๆ พร้อมทั้งจะหารือเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการควบคุมการใช้จ่ายเงินอุดหนุนและควบคุมสต็อกข้าวให้อยู่ในระดับที่จัดการได้

ที่มา *Oryza.com*

บังกลาเทศ

สำนักข่าว Somoy News รายงานว่า รัฐบาลบังกลาเทศอนุมัติการนำเข้าข้าวเอกชนเพิ่มอีก 100,000 ตันเพื่อรับมือกับปัญหาราคาข้าวที่พุ่งสูงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตามการอนุมัติก่อนหน้านี้ที่ให้นำเข้าข้าว 500,000 ตันภายในวันที่ 30 ตุลาคม 2568 โดยการจัดสรรใหม่นี้อนุญาตให้ผู้นำเข้า 222 รายนำเข้าข้าวได้ภายในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2568

ปัจจุบันผู้นำเข้ารับข้าวจากอินเดียในราคาประมาณตันละ 500 ดอลลาร์สหรัฐ แม้ว่าราคาอาจลดลงเหลือ 450 ดอลลาร์สหรัฐ เนื่องจากผลผลิตข้าวในฤดู Kharif crop ของอินเดียกำลังเข้าสู่ตลาด

อย่างไรก็ตาม การนำเข้าข้าวผ่านท่าเรือ Hili Land Port ลดลง โดยมีรถบรรทุกมาถึงเพียง 18-24 คันต่อวัน เมื่อเทียบกับปกติที่มากกว่า 100 คัน นับตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม มีการนำเข้าข้าวผ่านท่าเรือประมาณ 191,777 ตัน

ในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา รัฐบาลได้อนุมัติการนำเข้าข้าวจากหลายประเทศ รวมถึง 100,000 ตันจากดูไบและเมียนมาร์ และ 50,000 ตันจากอินเดีย

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงธากา รายงานว่า กรมการอาหาร กระทรวงการอาหารของบังกลาเทศ (Ministry of Food) ได้ประกาศเปิดประมูลนานาชาติ (International Tender Notice) เพื่อจัดซื้อข้าวหนึ่งจากต่างประเทศครั้งที่ 6 ปีงบประมาณ 2025/26 (INTERNATIONAL TENDER NOTICE FOR IMPORT OF NON-BASMATI PARBOILED RICE (Package-06, FY 2025-26)) รวมปริมาณ 50,000 ตัน $\pm 5\%$ โดยมีรายละเอียดการประมูลดังนี้:

- ชนิดสินค้า ข้าวหนึ่ง ปริมาณ 50,000 ตัน +/-5%
- วันเปิดจำหน่ายเอกสาร ระหว่างวันที่ 6-19 พฤศจิกายน 2568 ภายในเวลา 16:30 น.
- ยื่นเอกสารเปิดประมูล ปิดรับของเวลา 13:00 น. วันที่ 20 พฤศจิกายน 2568
- เปิดซองประมูลตั้งแต่เวลา 14:00 น. วันที่ 20 พฤศจิกายน 2568
- การส่งมอบสินค้า CIF Liner out ท่าเรือจัตตะกอง 60% ท่าเรือมอလာ 40%
- กำหนดส่งมอบสินค้า ส่งมอบให้เสร็จสิ้นภายใน 40 วันหลังจากการเปิด L/C

เอกสารยื่นประมูลจำหน่ายชุดละ 5,000 ตากา (หรือ 100 เหรียญสหรัฐ) โดยเปิดจำหน่ายตั้งแต่บัดนี้ จนถึง วันที่ 19 พฤศจิกายน 2568 ภายในเวลา 16:00 น. (เวลาที่ระบุเป็นเวลาบังกลาเทศ-ช้ากว่าไทย 1 ชั่วโมง) ผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดสำเนาเอกสารประกาศต้นฉบับได้ที่เว็บไซต์ของกรมการอาหาร กระทรวงการอาหาร บังกลาเทศ (Food Department, Ministry of Food, Bangladesh) ดังนี้

https://dgfood.gov.bd/sites/default/files/files/dgfood.portal.gov.bd/miscellaneous_info/117658f6_3809_4a7a_96a6_acdca1aced83/2025-11-05-09-55-f01b8d57076b86d30f69f7e26d2f83e8.pdf

อนึ่ง ผู้สนใจยื่นประมูลจะต้องแต่งตั้งตัวแทนท้องถิ่นภายในประเทศบังกลาเทศ (หรือดำเนินการด้วยตนเอง) เพื่อดำเนินการด้านเอกสาร การประสานงานและเข้ายื่นการประมูล และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงธากา โทร. +880222290056-7 (ในวัน-เวลาราชการ วันอาทิตย์-วันพฤหัสบดี เวลา 09:00-17:00 น.)

สำนักข่าว The Financial Express รายงานว่า รัฐบาลบังกลาเทศประกาศแผนจัดซื้อข้าวสารและข้าวเปลือก (rice and paddy) จากแหล่งผลิตในท้องถิ่นจำนวน 700,000 ตันในช่วงฤดูข้าวอามานปี 2568 (the 2025 Aman season) เพื่อให้เกษตรกรได้รับราคาที่เป็นธรรมและรักษาความมั่นคงทางอาหาร โดยรัฐบาลมีแผนจัดซื้อดังนี้:

- ข้าวหนึ่ง (parboiled rice) จำนวน 600,000 ตัน ราคา 50 ตากา (ประมาณ 0.41 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อ กิโลกรัม
- ข้าวขาว (white rice) (Atap) จำนวน 50,000 ตัน ราคา 49 ตากา (ประมาณ 0.40 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อ กิโลกรัม
- ข้าวเปลือก (paddy) จำนวน 50,000 ตัน ราคา 34 ตากา (ประมาณ 0.28 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อ กิโลกรัม

ราคาดังกล่าวสูงกว่าปีที่แล้ว ซึ่งสะท้อนถึงเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะช่วยเหลือเกษตรกร แม้ว่าข้าวฤดูอามาน (Aman rice) จะมีราคาถูกกว่าข้าวฤดูโบโร (Boro rice) ก็ตาม การจัดซื้อจัดจ้างจะเริ่มขึ้นในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2568 และดำเนินต่อไปจนถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2569

มติดังกล่าวมีขึ้นในการประชุมคณะกรรมการวางแผนและติดตามอาหาร (the Food Planning and Monitoring Committee; FPMC) ซึ่งมีที่ปรึกษาด้านการเงิน (the Finance Adviser) เป็นประธาน ซึ่งที่ปรึกษาด้านอาหารกล่าวว่าราคาดังกล่าวช่วยให้มั่นใจได้ว่าจะครอบคลุมต้นทุนการผลิตและสร้างกำไรที่เหมาะสมแก่เกษตรกร

ขณะเดียวกัน เพื่อเสริมสร้างกำลังสำรองและรักษาเสถียรภาพของตลาด รัฐบาลได้อนุมัติการนำเข้าข้าวสารหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 50,000 ตัน ผ่านการประมูลแบบเปิดระหว่างประเทศ โดยจะซื้อข้าวจาก

บริษัท M/S Gurudeo Exports Corporation Pvt. Ltd. ประเทศอินเดีย ในราคาตันละ 356.78 ดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นมูลค่ารวม 217.68 ล้านบาท

กรมอาหาร (The Directorate General of Food) จะดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างทั้งภายในประเทศและนำเข้า ซึ่งจะช่วยเพิ่มปริมาณสำรองอาหารของรัฐบาล หลังจากที่รัฐบาลจัดซื้อข้าวได้มากถึง 1.83 ล้านตันในฤดูกาลไบโรรปี 2568

ที่มา Oryza.com และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงธากา

กานา

ตามรายงานของ CediRates ระบุว่า มีข้าวเปลือกกว่า 1 ล้านตัน มูลค่า 5 พันล้านเซดีกานา (ประมาณ 456 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ยังคงขายไม่ออกทั่วประเทศกานา เนื่องจากขาดแคลนผู้ซื้ออย่างรุนแรง ทำให้โรงสีข้าวหลายแห่งต้องหยุดดำเนินการ

ตลาดภายในประเทศถูกกดดันด้วยข้าวนำเข้าราคาถูกและไม่ได้มาตรฐาน ส่งผลให้ความต้องการผลผลิตภายในประเทศลดลง ซึ่งสมาคมเกษตรกรต่างๆ รวมถึงสมาคมเกษตรกรชาวนาแห่งกานา (PFAG), องค์การระหว่างวิชาชีพชาวกานา (GRIB) และหอการค้าธุรกิจการเกษตรกานา ได้ร่วมกันยื่นคำร้องต่อประธานาธิบดีเพื่อสั่งห้ามนำเข้าข้าว ข้าวโพด และถั่วเหลืองเป็นเวลา 6 เดือน เพื่อช่วยระบายสต็อกข้าวที่มีอยู่

คำร้องที่ยื่นผ่านรัฐมนตรีประจำภูมิภาคภาคเหนือในเมืองทามาเล เตือนว่าเกษตรกรรายย่อย ผู้ค้าข้าวที่เป็นสตรี และเยาวชนหลายล้านคนกำลังเสี่ยงต่อการสูญเสียอาชีพ เนื่องจากเศรษฐกิจอัมพาตของกานา ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 20% ของ GDP กำลังเผชิญกับภาวะล่มสลาย โดยสมาคมต่างๆ ยังเน้นย้ำว่าภาวะถดถอยของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกและข้อจำกัดในการส่งออกอัญมณียังทำให้ความต้องการข้าวโพดและถั่วเหลืองลดลง

รัฐมนตรีประจำภูมิภาคภาคเหนือรับรองว่ารัฐบาลจะดำเนินการอย่างรวดเร็วเพื่อส่งเสริมการซื้ออัญมณีในท้องถิ่นและสร้างเสถียรภาพให้กับภาคการเกษตร

ที่มา Oryza.com

ไนจีเรีย

วุฒิสภาไนจีเรียได้มีมติร่างกฎหมายลดค่าสั่งซื้อข้าวมูลค่า 2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และดำเนินการจัดตั้งสภาข้าวแห่งชาติเพื่อกระตุ้นการผลิตภายในประเทศและเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร โดยการจัดตั้งสภาข้าวดังกล่าวยังมีวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย ควบคุมมาตรฐานการผลิต สนับสนุนเกษตรกร และส่งเสริมนวัตกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่าของข้าว

ตามรายงานข่าว กอดส์วิลล์ อักปาปิโอ ประธานวุฒิสภา ซึ่งมีโมฮัมหมัด มอนกูโน หัวหน้าวิปวุฒิสภา เป็นผู้แทน ได้กล่าวในการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะเกี่ยวกับร่างกฎหมายดังกล่าวควบคู่ไปกับร่างกฎหมายว่าด้วยการรวมมันสำปะหลังและการผลิตแป้ง และร่างกฎหมายว่าด้วยหน่วยงานสำรองอาหารแห่งชาติ กล่าวว่ามาตรการเหล่านี้สอดคล้องกับวาระความหวังใหม่ (Renewed Hope Agenda) ของประธานาธิบดีโบลา ตินูบู สำหรับการปฏิรูปภาคการเกษตรและเศรษฐกิจ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงพลังทางเศรษฐกิจของไนจีเรีย ที่พร้อมจะสร้างงานหลายล้านตำแหน่ง ลดการใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศในการนำเข้า และทำให้ไนจีเรียกลายเป็นแหล่งผลิตข้าวแห่งแอฟริกา นอกจากนี้ การผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้จะช่วยผลักดันการวิจัย นวัตกรรม และการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า เพื่อให้แน่ใจว่าประชาชนของไนจีเรียจะสามารถพัฒนาต่อไปได้ในอนาคต

แม้ว่าร่างกฎหมายว่าด้วยการรวมมั่นสำปะหลังจะช่วยกระตุ้นการเติบโตและการจ้างงานของอุตสาหกรรมเกษตร แต่ร่างกฎหมายว่าด้วยหน่วยงานสำรองอาหารจะเป็นเครื่องมือเพื่อป้องกันปัญหาการขาดแคลนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน โดยนายซาลิสู มุสตาฟา ประธานคณะกรรมการวิชาการวุฒิสภาด้านการผลิตทางการเกษตร บริการ และการพัฒนาชนบท กล่าวว่าข้าวเป็นอาหารหลักในเกือบทุกมือของชาวไนจีเรีย แต่อุปทานต่อสินค้าข้าวก็ยังไม่เพียงพอ แม้ว่าจะมีกำลังการผลิตมากกว่า 7 ล้านตันต่อปีก็ตาม ดังนั้น ในร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการงานวิจัย บริการส่งเสริมการเกษตร และนวัตกรรมห่วงโซ่คุณค่า ตั้งแต่เมล็ดพันธุ์ทนน้ำท่วมไปจนถึงเทคโนโลยีการสีข้าวสมัยใหม่ และจะทำให้สามารถลดการพึ่งพาการนำเข้าข้าวได้กว่ามูลค่า 2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ กระตุ้นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรทั่วภาคเหนือและภาคใต้ และยกระดับเกษตรกรของเราจากแหล่งยังชีพสู่ความสำเร็จทางการค้า

สมาคมโรงสีข้าวแห่งไนจีเรีย (RIMAN) ซึ่งสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ อธิบายว่าเป็นการแทรกแซงที่ทันท่วงที ซึ่งสามารถปลดล็อกศักยภาพการผลิตข้าวของไนจีเรียได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังได้เน้นย้ำถึงความท้าทายต่างๆ เช่น ความไม่มั่นคง การชลประทานที่ย่ำแย่ และการขาดกลไก และเรียกร้องให้มีการส่งเสริมการปฏิบัติทางการเกษตรที่เหมาะสมต่อสภาพภูมิอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

การกำหนดโครงการนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563-2573) และเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนหน่วยงานด้านข้าวที่มีอยู่ในกระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหารของรัฐบาลกลางให้เป็นสภาที่ครบวงจรเพื่อการประสานงานที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้น และได้เรียกร้องให้วุฒิสภาดำเนินการให้ร่างกฎหมายนี้ผ่านโดยเร็ว โดยกล่าวว่าร่างกฎหมายนี้จะช่วยเพิ่มความมั่นคงทางอาหารและเสริมสร้างศักยภาพให้กับชุมชน

ข้อมูลเพิ่มเติมและความเห็นของสำนักงานฯ ข้าวไม่ได้เป็นเพียงแค่อาหารบนโต๊ะ แต่เป็นวัตถุดิบหลักทางการเมืองและเศรษฐกิจ ข้าวมีบทบาทในการบรรเทาทุกข์ชุมชนที่เดือดร้อน มีส่วนช่วยต่อ GDP ของประเทศ และเป็นแหล่งเลี้ยงชีพของผู้คนหลายล้านคน ดังนั้น ในการผลักดันกฎหมายของไนจีเรียดังกล่าวเพื่อหวังกระตุ้นการผลิตภายในประเทศ และลดการพึ่งพาการนำเข้า ย่อมส่งกระทบต่อการส่งออกสินค้าข้าวไทย ที่มีปริมาณและมูลค่าการส่งออกเป็นอันดับ 1 มาয়ไนจีเรีย

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากอุปสงค์การบริโภคข้าวในไนจีเรีย พบว่าอุปทานยังไม่เพียงพอต่อการบริโภค อีกทั้งสินค้าข้าวของไทยก็เป็นที่ได้รับความนิยมในตลาดไนจีเรีย สังเกตได้จากการที่มีผู้นำเข้าไนจีเรียจำนวนมากติดต่อมายัง สศต. ณ กรุงอาบูจา เพื่อขอเจรจาซื้อขายข้าวกับผู้ส่งออกข้าวของไทยเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ที่มา สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงอาบูจา (ไนจีเรีย)

สหภาพยุโรป

มีรายงานว่า บริษัทโคปา-โคเกกา (Copa-Cogeca) ซึ่งเป็นตัวแทนของเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตรของสหภาพยุโรป ได้แถลงที่สภาเกษตรกรรมอะกริฟิช ณ กรุงบรัสเซลส์ (the Agrifish Council in Brussels) โดยได้นำเสนอจุดยืนร่วมกันในการแก้ไขกฎระเบียบระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (the Generalized System of Preferences; GSP) (หมายเลข EU 978/2012) หลังจากการประชุมที่จัดโดย Ente Nazionale Risi ของอิตาลี กับผู้ผลิตและผู้แปรรูปข้าวในสหภาพยุโรป

ภาคส่วนข้าวของสหภาพยุโรปได้บรรลุฉันทามติที่จะจำกัดการนำเข้าภายใต้รหัสศุลกากร 1006 10, 1006 20 และ 1006 30 ไว้ที่ 200,000 ตัน (ข้าวสาร) (milled rice basis) สำหรับประเทศที่ได้รับสิทธิประโยชน์ GSP

โดยพิจารณาจากระดับการนำเข้าในอดีต ทั้งผู้ผลิตและโรงสีเห็นพ้องกันว่าขีดจำกัดนี้สะท้อนถึงความคลาดเคลื่อนสูงสุดของภาคส่วนนี้ ซึ่งช่วยสร้างสมดุลให้กับการฟื้นตัวบางส่วนของการเพาะปลูกข้าวในยุโรปหลังจากภัยแล้งและน้ำท่วม

ขณะที่ภาคการสีข้าว (The milling sector) ซึ่งเป็นตัวแทนของ FERM และ AIRI อ้างอิงจุดยืนของตนโดยพิจารณาจากปริมาณการนำเข้าเฉลี่ย 345,000 ตันจากประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries; LDCs) ระหว่างปี 2559-2561 ซึ่งเป็นระดับที่กระตุ้นให้สหภาพยุโรปออกมาตรการปกป้องสินค้า (Safeguard Clause) ก่อนหน้านี้นี้ โดยหักส่วนลดที่ได้รับจากสหภาพยุโรปออกไป 140,000 ตัน เพื่อให้ได้ปริมาณสูงสุด 200,000 ตัน

ภาคส่วนนี้ยังสนับสนุนการจำกัดการเพิ่มเกณฑ์ใดๆ ภายใต้การดำรงตำแหน่งประธานสภาสหภาพยุโรปของเดนมาร์ก (the Danish Presidency) ไว้ไม่เกิน 5% โดยเตือนว่าการเกินเกณฑ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตในสหภาพยุโรป นอกจากนี้ ทั้งสองยังได้ร่วมกันปฏิเสธมาตรการ de minimis clause ซึ่งจะจัดสรรโควตาที่เล็กกว่า (ประมาณ 95,000 ตัน) ให้กับประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุดที่มีประวัติการส่งออกน้อยที่สุด เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการขาดแคลนสินค้า

กลไกการป้องกันอัตโนมัติที่เสนอนี้จะเริ่มทำงานทันทีเมื่อปริมาณการนำเข้าเกินเกณฑ์ที่กำหนด (บวกสูงสุด 5%) และจะมีผลบังคับใช้จนถึงสิ้นปี หลังจากนั้นจะมีการกำหนดโควตาใหม่ 200,000 ตันต่อปี

ท้ายที่สุด ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเรียกร้องให้มีโควตานำเข้าข้าวหักแยกต่างหาก เนื่องจากข้าวหักมีปริมาณไหลเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด (LDCs) เพื่อให้แน่ใจว่าข้าวหักยังคงแยกจากข้าวสารประเภทหลัก

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2025/26 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568-31 สิงหาคม 2569) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน - 4 พฤศจิกายน 2568 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 245,735 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 2.97% เมื่อเทียบกับจำนวน 238,649 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 32,582 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 90.23% เมื่อเทียบกับจำนวน 17,128 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 213,154 ตัน ลดลงประมาณ 3.78% เมื่อเทียบกับจำนวน 221,521 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 46,641 ตัน ลดลงประมาณ 47.44% เมื่อเทียบกับจำนวน 88,733 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 4 พฤศจิกายน 2568 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 27,410 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน - 4 พฤศจิกายน 2568 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ฝรั่งเศส 43,683 ตัน เนเธอร์แลนด์ 37,899 ตัน อิตาลี 30,146 ตัน สเปน 24,020 ตัน โปรตุเกส 22,981 ตัน เยอรมนี 22,569 ตัน โปแลนด์ 15,122 ตัน เบลเยียม 11,537 ตัน บัลแกเรีย 8,526 ตัน สาธารณรัฐเช็ก 6,123 ตัน สวีเดน 5,699 ตัน เดนมาร์ก 2,410 ตัน ไอร์แลนด์ 2,135 ตัน สโลวาเกีย 1,977 ตัน ลิทัวเนีย 1,722 ตัน โรมาเนีย 1,549 ตัน ไชปรัส 1,410 ตัน กรีซ 1,399 ตัน ออสเตรีย 1,173 ตัน ฮังการี 1,084 ตัน ฟินแลนด์ 1,060 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2025/26 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน - 9 พฤศจิกายน 2568 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica จากอินเดียจำนวน 23,574 ตัน เพิ่มขึ้น 125.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว จากอาร์เจนตินาจำนวน 13,269 ตัน เพิ่มขึ้น 21.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว จากปากีสถานจำนวน 11,377 ตัน ลดลง 67.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน

ของปีที่แล้ว จากจีนจำนวน 6,062 ตัน เพิ่มขึ้น 224.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว จากอูรูกวัย 6,713 ตัน ลดลง 55.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Milled & semi-milled) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica มีการนำเข้าจากเมียนมา 31,369 ตัน เพิ่มขึ้น 8.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 26,753 ตัน เพิ่มขึ้น 18.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากกัมพูชา 24,273 ตัน ลดลง 30.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทย 22,193 ตัน ลดลง 45.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากปากีสถาน 15,905 ตัน ลดลง 39.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 17,628 ตัน เพิ่มขึ้น 51.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากเมียนมาจำนวน 12,575 ตัน ลดลง 87.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 4,562 ตัน เพิ่มขึ้น 53.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากปากีสถานจำนวน 2,720 ตัน ลดลง 2.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากไทยจำนวน 2,308 ตัน ลดลง 43.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน - 9 พฤศจิกายน 2568 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 20,958 ตัน โปรตุเกส 12,208 ตัน สเปน 11,823 ตัน อิตาลี 10,972 ตัน บัลแกเรีย 6,811 ตัน เบลเยียม 3,128 ตัน ฝรั่งเศส 1,135 ตัน โปแลนด์ 1,068 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 27,701 ตัน อิตาลี 21,179 ตัน สเปน 17,682 ตัน เยอรมนี 15,457 ตัน ฝรั่งเศส 13,856 ตัน เบลเยียม 7,082 ตัน สวีเดน 5,914 ตัน โปรตุเกส 4,968 ตัน โปแลนด์ 3,888 ตัน ลิทัวเนีย 3,350 ตัน สโลวีเนีย (SI) 2,863 ตัน บัลแกเรีย 2,390 ตัน สาธารณรัฐเช็ก 1,528 ตัน ออสเตรีย 1,293 ตัน ฮังการี 1,201 ตัน ฟินแลนด์ 1,198 ตัน เดนมาร์ก 1,136 ตัน โรมาเนีย 1,005 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 34,108 ตัน เนเธอร์แลนด์ 4,198 ตัน อิตาลี 2,914 ตัน สเปน 2,786 ตัน โปรตุเกส 755 ตัน ฝรั่งเศส 676 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน - 9 พฤศจิกายน 2568 เช่น อิตาลี 24,710 ตัน สเปน 7,086 ตัน กรีซ (EL) 6,804 ตัน เบลเยียม 4,747 ตัน โปรตุเกส 5,045 ตัน บัลแกเรีย 2,698 ตัน เนเธอร์แลนด์ 2,022 ตัน ลิทัวเนีย 1,292 ตัน เป็นต้น และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น อิตาลี 2,225 ตัน สเปน 994 ตัน โปรตุเกส 430 ตัน เป็นต้น

ที่มา Oryza.com

สหรัฐอเมริกา

ตามรายงานของ USA Rice ระบุว่าอุตสาหกรรมข้าวของสหรัฐฯ กำลังแสดงความยินดีกับพัฒนาการที่สำคัญ หลังจากบริษัท ADM Rice ยืนยันการซื้อข้าวเมล็ดยาวจากสหรัฐฯ (U.S. long-grain rice) จำนวน 88,000 ตันของอิรัก ซึ่งจะส่งมอบในเดือนมกราคมและมกราคม 2569

เรื่องนี้เกิดขึ้นหลังจากความไม่แน่นอนหลายสัปดาห์ที่เกิดจากความล่าช้าในการอนุมัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2569 ของอิรัก ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามพันธกรณีการนำเข้าข้าวปี 2569 ภายใต้บันทึกความเข้าใจ (MOU) ที่มีมายาวนาน

วุฒิสมาชิกสหรัฐฯ จอห์น บูซแมน, บิล แคสซิดี และซินดี ไฮด์-สมิธ (U.S. Senators John Boozman, Bill Cassidy, and Cindy Hyde-Smith) ได้เรียกร้องให้เจ้าหน้าที่สหรัฐฯ ในอิรักสนับสนุนการซื้อข้าวเหล่านี้ต่อไป

ผู้นำอุตสาหกรรมต่างยินดีกับการยืนยันดังกล่าว โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของอิรักในฐานะตลาดหลักสำหรับข้าวเมล็ดยาวจากสหรัฐฯ (U.S. milled long-grain rice) เนื่องจากอิรักมีการผลิตภายในประเทศอย่างจำกัด และต้องพึ่งพาการนำเข้าข้าวคุณภาพสูง บันทึกความเข้าใจระหว่างสหรัฐฯ กับข้าวอัลอวีส (the USA Rice-Al Awees MOU) (ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2564) จึงยังคงเป็นกลไกสำคัญที่สนับสนุนการค้าข้าวที่มั่นคงและเป็นประโยชน์ร่วมกันระหว่างสองประเทศ

ที่มา *Oryza.com*

